

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

18-10-2000

18-10-2000

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Toelating en eedaflegging van een lid ter vervanging van een ontslagnemend lid	1
<i>Sprekers: Marc Van Peel</i> , voorzitter van CVP-fractie	

Bespreking van de verklaring van de regering	3
<i>Sprekers: Marc Van Peel</i> , voorzitter van CVP-fractie, Jean-Pol Poncelet , voorzitter van PSC-fractie, Hugo Coveliers , voorzitter van VLD-fractie, Gerolf Annemans , voorzitter van VLAAMS BLOK-fractie, Trees Pieters , Frank Vandenbroucke , minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Greta D'Hondt , Danny Pieters , Claude Eerdeken s, voorzitter van PS-fractie	

BIJLAGE 54

Sprekers: Jef Tavernier, voorzitter van AGALEV-ECOLO-fractie, **Servais Verherstraeten**, **Karel Van Hoorebeke**, **Marc Van Peel**, voorzitter van CVP-fractie, **Daniel Bacquelaine**, voorzitter van PRL FDF MCC-fractie, **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van SP-fractie, **Frieda Brepoels**, voorzitter van VU&ID-fractie, **Danny Pieters**, **Daniel Féret**, **Martine Dardenne**, **Guy Verhofstadt**, eerste minister, **Gerolf Annemans**, voorzitter van VLAAMS BLOK-fractie, **Hugo Coveliers**, voorzitter van VLD-fractie

INTERNES BESLUITEN	54
INTERPELLATIEVERZOEKEN	54
INGEKOMEN	54
VOORSTELLEN	54
TOELATING TOT DRUKKEN	54
MEDEDELINGEN	55
SENAAT	55
OVERGEZONDEN WETSONTWERPEN	55
REGERING	56
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2000	56
JAARVERSLAG	56
HOF VAN CASSATIE	56
VARIA	56
RESULTATEN VAN DE BEPERKTE STATISTISCHE TELLING	56

SOMMAIRE

Excusés	1
Admission et prestation de serment d'un membre en remplacement d'un membre démissionnaire	1
<i>Orateurs: Marc Van Peel</i> , président du groupe CVP	

Discussion de la déclaration du gouvernement	3
<i>Orateurs: Marc Van Peel</i> , président du groupe CVP, Jean-Pol Poncelet , président du groupe PSC, Hugo Coveliers , président du groupe VLD, Gerolf Annemans , président du groupe VLAAMS BLOK, Trees Pieters , Frank Vandenbroucke , ministre des Affaires sociales et des Pensions, Greta D'Hondt , Danny Pieters , Claude Eerdeken s, président du groupe PS	

ANNEXE 54

Orateurs: Jef Tavernier, président du groupe AGALEV-ECOLO, **Servais Verherstraeten**, **Karel Van Hoorebeke**, **Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Daniel Bacquelaine**, président du groupe PRL FDF MCC, **Dirk Van der Maelen**, président du groupe SP, **Frieda Brepoels**, président du groupe VU&ID, **Danny Pieters**, **Daniel Féret**, **Martine Dardenne**, **Guy Verhofstadt**, premier ministre, **Gerolf Annemans**, président du groupe VLAAMS BLOK, **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD

DECISIONS INTERNES	54
DEMANDES D'INTERPELLATION	54
DEMANDES	54
PROPOSITIONS	54
AUTORISATION D'IMPRESSION	54
COMMUNICATIONS	55
SENAT	55
PROJETS DE LOI TRANSMIS	55
GOUVERNEMENT	56
BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2000	56
RAPPORT ANNUEL	56
COUR DE CASSATION	56
DIVERS	56
RESULTATS DU RECENSEMENT STATISTIQUE LIMITE	56

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 18 OKTOBER 2000

14:15 uur

SEANCE PLENIERE

du

MERCREDI 18 OCTOBRE 2000

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.15 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.15 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Guy Verhofstadt.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Berichten van verhindering Excusés

Jozef Van Eetvelt, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat ;
Jean-Marc Delizée, Claudine Drion, Jacqueline Herzet, Arnold Van Aperen, wegens ziekte / pour raison de santé ;
Denis D'hondt, met zending buitenslands / en mission à l'étranger ;
Georges Lenssen, buitenslands / à l'étranger ;
Erik Derycke, Interparlementaire Unie / Union interparlementaire ;
Georges Clerfayt, Raad van Europa / Conseil de l'Europe ;
André Schellens, NAVO / OTAN .

01 Admission et prestation de serment d'un membre en remplacement d'un membre

démissionnaire

01 Toelating en eedaflegging van een lid ter vervanging van een ontslagnemend lid

L'article 35, § 3bis, de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises dispose que le membre de la Chambre des représentants élu membre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, cesse immédiatement de siéger et reprend son mandat lorsque ses fonctions de ministre prennent fin.

Artikel 35, § 3bis, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen bepaalt dat een lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers dat gekozen wordt tot lid van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, onmiddellijk ophoudt zitting te hebben en zijn mandaat weer opneemt wanneer zijn ambt van minister een einde neemt.

M. Jacques Simonet ayant démissionné de ses fonctions de ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale en date du 17 octobre 2000, il reprend son mandat parlementaire et M. Eric van Weddingen, admis à siéger en qualité de membre effectif de la Chambre des représentants en remplacement de M. Jacques Simonet pour la durée de ses fonctions ministérielles cesse de siéger et redevient premier suppléant de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde.

Daar de heer Jacques Simonet ontslag heeft genomen uit zijn ambt van minister-voorzitter van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met ingang van 17 oktober 2000, neemt hij zijn parlementair mandaat weer op. De heer Eric van Weddingen die zitting heeft in de hoedanigheid van lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers ter vervanging de heer Jacques Simonet zolang het ambt van deze duurt, houdt op zitting te hebben en wordt opnieuw eerste opvolger voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

M. François-Xavier de Donnée a été élu ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ce mercredi 18 octobre 2000. Le suppléant appelé à le remplacer est M. Eric van Weddingen.

De heer François-Xavier de Donnée werd tot minister-voorzitter van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verkozen op heden woensdag 18 oktober 2000. De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen is de heer Eric van Weddingen.

Comme la vérification complémentaire, prévue par l'article 235 du Code électoral, ne porte que sur la conservation des conditions d'éligibilité, il apparaît que cette vérification n'a, dans les circonstances présentes, qu'un caractère de pure formalité.

Daar het aanvullend onderzoek door artikel 235 van het Kieswetboek voorgeschreven, uitsluitend slaat op het behoud van de verkiesbaarheidsvereisten, gaat het in de huidige omstandigheden om een loutere formaliteit.

Je vous propose donc de passer aussitôt à l'admission de M. Eric van Weddingen comme membre de la Chambre en remplacement de M. François-Xavier de Donnée, pendant la durée des fonctions de celui-ci, sans renvoi à une commission de vérification des pouvoirs.

Ik stel u dan ook voor de heer Eric van Weddingen onmiddellijk uit te roepen tot lid van de Kamer ter vervanging van de heer François-Xavier de Donnée, zolang het ambt van deze duurt, zonder dat tot verzending naar een commissie tot onderzoek der geloofsbrieven wordt besloten.

Pas d'observation?

Geen bezwaar?

01.01 **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik heb de toepassing van de nieuwe politieke cultuur in verband met de mandaten getracht te volgen, maar het leek mij zo ingewikkeld. Zou u het nog eens willen herhalen, alstublieft? Het is toch belangrijk dat we dat goed verstaan. Wie komt er op wiens stoel te zitten? Ik heb niet kunnen volgen. U was nogal vlug, gegeven de complexiteit van de materie, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Peel, deze onvlugheid van uw geest verontrust mij. De heer Simonet is teruggekomen. De heer van Weddingen is weggegaan. De heer de Donnée is weggegaan. De heer van Weddingen is teruggekomen.

Je proclame M. Eric van Weddingen membre de la Chambre des représentants.

Ik roep de heer Eric van Weddingen tot lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers uit.

Je rappelle que les députés élus par le collège électoral de l'arrondissement de Bruxelles font partie soit du groupe linguistique français, soit du groupe linguistique néerlandais de la Chambre, selon qu'ils prêtent serment en français ou en néerlandais. Si le serment est prêté en plusieurs langues, celle d'entre elles qui est utilisée en premier lieu est déterminante.

Ik herinner eraan dat de volksvertegenwoordigers gekozen door het kiescollege van het arrondissement Brussel deel uitmaken van de Nederlandse of van de Franse taalgroep van de Kamer, naargelang zij de eed in het Nederlands dan wel in het Frans afleggen. Wordt de eed in verscheidene talen afgelegd, dan is de taal waarin hij het eerst is afgelegd beslissend.

Ik memoreer de bewoordingen van de eed.

Je rappelle les termes du serment: "Je jure d'observer la Constitution" "Ik zweer de Grondwet na te leven" "Ich schwöre die Staatsverfassung zu beobachten".

Je prie M. Eric van Weddingen de prêter le serment constitutionnel.

Ik verzoek de heer Eric van Weddingen de grondwettelijke eed af te leggen.

- *M. Eric van Weddingen prête le serment constitutionnel en français.*

- *De heer Eric van Weddingen legt de grondwettelijke eed af in het Frans.*

Le **président**: M. Eric van Weddingen fera partie du groupe linguistique français.

De heer Eric van Weddingen zal deel uitmaken van de Franse taalgroep.

02 **Bespreking van de verklaring van de regering**

02 **Discussion de la déclaration du gouvernement**

Aan de orde is de bespreking van de verklaring van de regering over haar algemeen beleid.

L'ordre du jour appelle la discussion de la déclaration du gouvernement sur sa politique générale.

Collega's, ik heb een lijst opgesteld van de sprekers. Ik heb daarbij onder meer rekening

gehouden met de oppositie en met de taal.

Je rappelle les conventions que nous avons prises: 30 minutes pour l'orateur désigné par son groupe d'opposition et vingt minutes pour celui de la majorité.

02.01 **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van de regering, collega's, de nachtelijke onderhandelingen over deze beleidsverklaring hebben aangetoond dat wat u gisteren deed in feite het afleggen van uw eerste regeringsverklaring was. U hebt het voorbije jaar vooral kunnen surfen op de golven van de gunstige economische conjunctuur en de oogst van het beleid van de vorige legislatuur binnengehaald. Het moment van het echte politieke debat in uw regering was nu echter aangebroken. Er bleken plots nogal wat tegenstellingen te zijn. Deze tegenstellingen waren zo groot dat u de beloften moest spreiden niet alleen over de volgende legislatuur, zoals nog wel eens wordt gezegd, maar over meerdere legislaturen.

Mijnheer de eerste minister, u gebruikte gisteren meermaals de woorden: "voor het eerst in dit land gebeurt dit..". U bent vergeten daaraan toe te voegen dat, voor het eerst in dit land, de eerste minister aankondigt wat er de volgende tien jaar zal gebeuren naar aanleiding van een regeringsverklaring. Daar komt het op neer. Ik waarschuw de jongere generatie in dit Parlement, waartoe ik uiteraard nog behoor, die tien jaar lang heeft moeten leren leven met noodzakelijke besparingen en hervormingen. De budgettaire ruimte ligt voor de volgende tien jaar vast. In het beste geval kan men nog wat sleutelen in de marge.

Mijnheer de eerste minister, u hebt bij nacht en ontij en langdurig onderhandeld. Dat heeft uiteraard te maken met het wangedrag van een aantal ministers in uw regering. Zij lanceerden los van elkaar, zonder overleg met uw regering, voor acht oktober 2000, allerlei plannen en beloftes, waarvan de budgettaire kostprijs ongeveer het drievoudige was van de middelen waarover uw regering beschikt. Om al die beloften te realiseren had u 20 jaar nodig gehad. Dat was natuurlijk een te verwaarlozen detail. U hebt deze mensen rustig laten begaan. Dat had niets met open debatcultuur te maken maar alles met pure verkiezingspropaganda. Sommige leden van uw regering of van de meerderheid hebben daarvoor ook krachtige taal gebruikt. De Vlaamse minister

Mieke Vogels betichtte een aantal ministers van uw regering van groothedswaanzin. Mevrouw Aalvoet citeerde de CVP, zeggende dat er een einde moest komen aan de Sinterklaaspolitiek. Dit zijn citaten van leden van de meerderheid. Daarmee hebben wij echter leren leven.

Er was evenwel nog iets erger. Er was niet alleen het wangedrag van leden van uw regering voor 8 oktober 2000 maar bovendien was er ook het wangedrag van sommige leden van uw regering na de onderhandelingen van gisteren. In de zaal van de Ministerraad stemmen leden van uw regering in met een aantal beslissingen die u met het kernkabinet hebt genomen. Eenmaal buiten deze zaal gaan zij onverbloemd aan de klagmuur staan. Dat heeft minister Verwilghen gedaan. Ik zie hem niet. Hij zal zijn beklag buiten aan het doen zijn. Staatssecretaris Boutmans heeft dat gedaan. Deze heren komen na een beslissing buiten om te verklaren dat ze de grootste moeite met de beslissing hebben. "We zijn het er volstrekt niet mee eens want", zegt minister Verwilghen, "ik krijg maar 180 miljoen van de 3 miljard die mij waren beloofd". Staatssecretaris Boutmans zegt doodleuk dat hij niet akkoord gaat met de beslissing over de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking. Hij moet zich echter niet in de geringste mate zorgen maken want die beslissing zal ongetwijfeld een nieuwe beslissing vergen.

Mijnheer de eerste minister, dit gedrag van uw regeringsleden, zowel voor 8 oktober als na uw moeilijke besluitvorming, werpt toch ernstige vragen op. Wat is het woord van een minister in dit land nog waard? Dat is de vraag. Het is normaal dat parlementsleden, behorende tot de meerderheid of de oppositie, die verklaringen afleggen en voorstellen doen, niet onmiddellijk op elkaar zijn afgestemd. Zij zijn de antennen van de samenleving.

Ik herinner mij nog de tijd, mijnheer de eerste minister, dat een minister werd beschouwd als iemand die bestuurde. Dat is nog niet zo lang geleden. Een verklaring van een minister was toen niet iets waar luchthartig over gedaan werd. Op een verklaring werd toen enkele dagen later niet teruggekomen. Er was een tijd dat bestuurders bestuurders waren. Dat is nu totaal niet het geval. Ook niet na uw beslissing. Dat werpt niet enkel ernstige vragen op naar de geloofwaardigheid van uw regering, maar ook naar de geloofwaardigheid van ons politieke bestel in het algemeen. Uw verantwoordelijkheid is zeer groot.

U hebt uw verklaring gisteren beëindigd met een merkwaardige zin. Ik dacht dat ik van mijn bank viel. Gelukkig zijn die nogal breed. Die verklaring luidde: "de samenleving heeft haar optimisme teruggewonnen en mensen beginnen opnieuw in zichzelf te vertrouwen." Ik zou uit de grond van mijn hart willen dat u gelijk had. Maar de cijfers van 8 oktober zijn wat ze zijn en ik heb niet veel herstel gemerkt, tot mijn spijt overigens. Dat is de waarheid. Ik heb een eerste minister gezien die de dag voor de verkiezingen in een televisiestudio uitvoering de toekomstige uitslagen becommentarieerde. Die uitslagen waren uiteraard in het voordeel van zijn regering. Na de verkiezingen zegt hij dat alle regeringspartijen gewonnen hebben. Ik ben benieuwd wat men daar bij Agalev en de Volksunie van denkt.

U hebt herhaaldelijk verklaard, mijnheer de eerste minister, dat u alle dossiers afzonderlijk op hun merites zou bekijken. In de plaats hebben we triatlononderhandelingen gekregen waaraan op de meest complexe manier alles gekoppeld is. Ik begrijp dat, mijnheer de eerste minister. We leven niet in een gemakkelijk land, maar hou toch op met het tegenovergestelde te beweren. U moet dat eens uitpraten met de heer Slangen. Normaal is het zo dat de eerste minister in het Parlement de waarheid spreekt en dat een communicatiedeskundige de waarheid probeert de verbloemen. Bij u zijn de rollen net omgekeerd. Na de verklaringen van de heer Slangen over de zaak Chevalier meen ik dat de heer Slangen dringend een communicatieadviseur nodig heeft. Daarover zult u echter beslissen.

Er zijn geen maatregelen, er zijn vooral beloften. Wat is er van de administratieve vereenvoudiging in huis gekomen? U hebt het gisteren zelf gezegd: "niets". Er was een dame aangesteld. Zij is nu afgevoerd naar de Bestendige Deputatie. Wat heeft de dame met haar kabinet gedaan? Niets. U zei vorig jaar in de regeringsverklaring – wat nog geen echte regeringsverklaring was – dat de administratieve last voor burgers en ondernemingen de volgende twee jaar met 10 % zou dalen en met een kwart tegen het einde van de legislatuur.

Misschien moet u voor de administratieve vereenvoudiging nog enkele bijkomende regeringscommissarissen aanstellen. Aan Franstalige zijde heeft men er wellicht nog een aantal, zonen of dochters van PRL-politici bijvoorbeeld. Een zaak moet ik u toegeven, mijnheer de eerste minister. De NPC is nu volledig geïnstalleerd. De nepotistische politieke cultuur is

geïnstalleerd in dit land. Wij stellen vast dat de hervorming van politie en justitie stukt. Er is geen hervorming van politie en justitie waaraan wordt voortgewerkt.

Ik kom tot het luik Veiligheid en Justitie. Mijnheer Cortois, ik zeg de dingen zoals ze zijn. Is de heer Verwilghen hier al? Nog niet, blijkbaar. Mijnheer Cortois, hebt u de heer Verwilghen gehoord, gezien en gelezen? U hebt hem zelfs een hand gegeven? Proficiat. Het gaat erop vooruit in de VLD.

Mijnheer de eerste minister, in uw verklaring van gisteren heb ik geen woord gehoord over veiligheid en justitie. U merkte echter enige wrevel toen u 's middags buiten kwam en u hebt aan uw verklaring vlug eigenhandig een aan toegevoegd. Ik hoop dat dit u geen problemen met uw coalitiepartners heeft opgeleverd, want dit was niet afgesproken. De heer Verwilghen heeft een zinnetje gekregen en moet zo gepaaid zijn, hoewel er geen geld is voor zijn veiligheidsplan en voor de verdere hervorming van justitie. Dat is de waarheid.

Ik kom thans tot het immigratiebeleid. Proficiat, mijnheer Duquesne, u bent hier wel. Over uw integratiebeleid, mijnheer Duquesne, heeft de eerste minister duidelijk gezegd, tenzij ik die duidelijke woorden verkeerd begrepen heb, dat de mislukking compleet is. Dat is duidelijk. Sommigen noemen dat dan ootmoedige bekentenissen. Ik stel vast dat dit de bekentenis is van een falen. Met veel trompetgeschal werd vorig jaar, bij de valse regeringsverklaring, aangekondigd dat deze regering het asielbeleid over een flinkse boeg zou gooien en dat er snel en efficiënt zou worden gewerkt. Binnen het jaar zou de bestaande achterstand inzake asielaanvragen zijn weggewerkt, bestaande administraties zou u allemaal afschaffen of hervormen, er zou een asieladministratie komen met alleen de beste mensen, de asielprocedure zou eenvoudiger worden. U zei toen dat u zich, over een jaar, hier zou moeten verantwoorden. Welnu, dit ogenblik is aangebroken! De regering staat nergens met haar asielbeleid. Dat is de waarheid en dat heeft de eerste minister gisteren ook gezegd. De instroom van asielzoekers is nog nooit groter geweest dan nu, groter zelfs dan tijdens de Kosovocrisis: ook dat is de waarheid. Van enige hervorming van de dienst Vreemdelingenzaken hebben wij niks gemerkt en de regularisaties zitten helemaal in het slop.

Er is nog wel een zekerheid in dit verhaal en dat

werd gisteren bevestigd door de eerste minister: de minister van Binnenlandse Zaken moet zich hiervoor niet verantwoordelijk voelen. Wij kennen dat verhaal. Voor de schandelijke manier waarop de uitwijzing van de Roma-zigeuners verliep, was u niet verantwoordelijk, maar de stad Gent. Voor de problemen rond de samenstelling van de regularisatiecommissie bent u niet verantwoordelijk, maar wel de minister van Justitie. Voor het uitblijven van een nieuwe asielpcedure bent u niet verantwoordelijk, maar wel een interkabinettenwerkgroep: die mannen werken daar niet hard genoeg, hoe durven ze! Voor de trage werking van de regularisatiecommissie bent u weer niet verantwoordelijk, maar wel de voorzitter daarvan, nota bene iemand die door u werd benoemd. U bent geen minister van Binnenlandse Zaken, u bent de minister van ongeorganiseerde onverantwoordelijkheid! Wij weten al wat uw verhaal zal zijn als de politiehervorming mis zal lopen: dat zal niet aan u te wijten zijn, maar wel aan de commissarissen van politie, de gemeenten, iedereen, behalve u. Mijnheer Duquesne, ik wil u uitnodigen eens na te denken. Mevrouw André is u de weg naar de bestendige deputatie voorgedaan: misschien ligt daar nog een toekomst voor u.

Positief in uw verklaring, mijnheer de eerste minister, is dat er meer middelen worden uitgetrokken voor een aantal noden in de gezondheidszorg: dat vinden wij een zeer goede zaak. Over de wijze waarop dit gebeurt zullen wij het in dit Parlement nog kunnen hebben, maar bij ons roept dat wel vragen op. U geeft 42,8 miljard frank extra en volgens ons kan men daarmee aan zeer veel noden tegemoet komen, maar van de grote retoriek die u destijds huldigde inzake onder meer het privatiseren van de ziekteverzekering, merken wij de overstap naar een eerder etatistische benadering. Structurele hervormingen of een structurele aanpak in de gezondheidszorg, daar zien wij niets van. De farmaceutische industrie en de artsen zullen daar wel bij varen, maar ook de patiënten, mijnheer Vandenbroucke. Daarom vermeld ik dit uitdrukkelijk als een positief punt uit de regeringsverklaring.

Zo delen wij ook de zorg voor een goed interprofessioneel akkoord in dit land. Daar schuilen eveneens enkele addertjes onder het gras. Zoals iedereen intussen weet zullen de mensen de baten van de fiscale hervorming, met uitzondering van het afschaffen van de crisisbelasting, slechts aarzelend zien in 2002 en een beetje in 2003. De koopkrachtverhoging waar

iedereen om roept - wat niet ongewoon is in een land waar al maanden lang gouden bergen beloofd worden - zien zij niet. De mensen willen uiteraard een koopkrachtverhoging. Zij zien de olieprijs stijgen. Zij vragen zich af: "Hoe zit het nu met ons inkomen?" Daarom vond ik uw verklaring gisteren niet zo duidelijk, mijnheer de eerste minister. Gisteren hebt u de zwarte piet eigenlijk doorgeschoven naar de sociale partners. U hebt gezegd: "Wij doen wat we doen in verband met de fiscale hervorming". Daar kom ik zo dadelijk op terug. "De sociale partners zijn verantwoordelijk voor het beheersen van de loonkosten." Vanaf dan lopen de verhalen uiteen.

Ik heb een duidelijke vraag voor u, mijnheer de eerste minister. Uit uw verklaring bleek dit niet duidelijk. Wat is het standpunt van uw regering over het behoud van de loonnorm? Daarop had ik graag een duidelijk antwoord. En passant kunt u me misschien antwoorden waar ik in uw begroting de tien miljard frank moet vinden die minister Gabriëls met de borst vooruit beloofd heeft voor de hervorming van het sociaal statuut van de zelfstandigen? Misschien kunt u op die vraag ook meteen antwoorden?

Minister Reynders, uw plan voor een belastingvermindering is een droevig geval. Het is er erg mee gesteld. Weet u nog hoe u er eind augustus, begin september mee afkwam? Onze reactie was toen, bij monde van collega Van Rompuy: "Dat is goed gezien van de minister. Hij pakt 131 miljard en soupeert daardoor alle budgettaire ruimte op die er is. De anderen zullen moeten beseffen dat er niets overschiet". Toen dachten wij nog zo. Wij geloofden dat de liberalen in deze regering zo sterk stonden dat zij de anderen er na een partijtje armworstelen wel onder zouden krijgen. Toen wij zeiden dat we een alternatief plan hadden - als oppositiepartij, dus ik neem aan dat u er geen rekening mee houdt - dat een beetje voorzichtiger was en dat oog had voor maatschappelijke noden, werd ons plan weggelachen.

Uw belastingvermindering wordt uitgesmeerd over twee legislaturen. De heer De Gucht moet dus duidelijk, net als de heer Coveliërs, zijn belofte inslikken dat bij het einde van de legislatuur, ik verbeter, dat op één jaar tijd de burger dank zij de liberalen 10% minder belasting zou gaan betalen. Kijk, deze advertentie stond in de tijdschriften voor 8 oktober. Ziet u dit? "10% minder belastingen, dat is een goed begin". Dat gold voor het eerste jaar. Ik wacht nu op een advertentie van de heer De Gucht waarvoor ik de tekst reeds geschreven heb:

"Beste burger, met mijn advertentie voor de gemeenteraadsverkiezingen heb ik u bedrogen. Ik verontschuldig mij hiervoor. Zo zijn wij tegenwoordig. U zult moeten wachten tot 2003 vooraleer u iets zult merken van een verminderde personenbelasting. Het grootste deel, meer dan 100 miljard frank, is bestemd voor de volgende legislatuur. Eerlijkheidshalve, beste burger, moet ik hier nog aan toevoegen dat we hierover nog niets zinnigs kunnen zeggen, want nog een stembusakkoord met de groenen gaat ons te ver". Enfin, dat laatste mag hij eruit laten.

(Applaus)

(Applaudissements)

In de Burgerkrant, mijnheer Daems, worden een aantal leuke koppels opgevoerd. In die Burgerkrant staat dat Ivan en Emmely volgend jaar een belastingvermindering zullen krijgen van 35.866 frank. Ik heb het nagerekend, of om eerlijk te zijn: ik heb het laten uitrekenen, want ik ben daar zelf niet zo sterk in. Geen 35.000 frank, maar 9.000 frank krijgen Ivan en Emmely. Dat komt grotendeels door de hervormde indexerings van de belastingschalen, overigens nog een beslissing van de vorige regering. Sylvie en Gilles zullen volgend jaar geen belastingvermindering van 69.000 frank krijgen maar van 8.500 frank. Dat zijn de ware cijfers. Dit was puur kiezersbedrog! Uw blauwe keizer heeft gelogen en de blauwe kiezer is bedrogen. Dat is de waarheid.

Een mens moet ook zalven. De aanzet om de fiscale discriminaties van gehuwden weg te werken vinden wij zeer positief. Ik heb het weldegelijk over een aanzet. In ons plan hadden wij een volledige wegwerking tijdens een legislatuur voorzien met het geld dat wij hebben gespaard, mijnheer Coveliers. Bovendien bleef er dan nog ruimte voor andere maatschappelijke noden. Deze aanzet is positief, maar we hadden graag meer gezien.

Mevrouw Durant, inzake mobiliteit werden gisteren enkele interessante maatregelen aangekondigd die onze volledige steun zullen genieten. Ik denk aan het instituut voor de mobiliteit en de bedrijfsvervoerplannen. Eindelijk is de coalitie het eens over de wetsvoorstellen van onze collega Ansoms. Voor het overige blijven wij in de kou staan. De spoorinvesteringen zullen zeer geleidelijk worden opgetrokken. De fiscale aftrek van het woon-werkverkeer voor fietsers en andere gebruikers vinden wij een goede maatregel. De kern van het mobiliteitsprobleem blijft groot. Het is ons onduidelijk hoe dat wordt aangepakt. Het land

slibt steeds meer dicht. Als het regent staat alles stil in de ruit Antwerpen-Gent-Brussel-Leuven. Ik sprak daarnet over plannen voor 4 legislaturen. Het is hallucinant om te vernemen dat de regering zal uitpakken met een witboek over de mobiliteit in 2020! Terwijl we allemaal verzuipen in de mobiliteit, komt de regering ons uitleggen hoe we een boot of een dijk moeten bouwen. Dat is de waarheid.

Mevrouw Durant, ik heb een concrete vraag voor u. Is er nu geld voor het tweede Antwerpse goederenspoor of niet? Dat is heel belangrijk voor de mobiliteit. Is dat geld er of is het er niet? Dit is mij niet duidelijk uit de begroting. Daarom zou ik graag van u een klaar antwoord krijgen.

Beste vrienden, gelukkig hebben we vernomen dat de communautaire pacificatie in dit land definitief is gerealiseerd. We zijn af van al die lastige mensen die daarover moeilijk deden, zware onderhandelingen voerden, enzovoort. Men gaat nu gewoon bij elkaar op de koffie en het wordt even geregeld.

Inzake de overheveling van bijkomende bevoegdheden naar de deelstaten is uw belangrijkste akkoord het feit dat u het akkoord met betrekking tot de regionalisering van Landbouw en Buitenlandse Handel - dat u al had - gaat uitvoeren. De heer Boutmans moet niet veel schrik hebben. Het akkoord over Ontwikkelingssamenwerking zal ook nog moeten worden bevestigd. Ik zie u driftig knikken, mijnheer Wauters. Ik zie dat uw enthousiasme daarover groot is.

De regionalisering van de gemeente- en provinciewet vinden wij een zeer goede zaak, mijnheer de eerste minister. Wij wensen u proficiat met de onderhandelingen die u daarover hebt gevoerd. Wij zullen u volledig steunen. Wij zijn ook graag bereid u te helpen als de heer Maingain daarover lastig doet. Als het goed is, zeggen we het ook.

De aangekondigde grote sprong voorwaarts richting fiscale autonomie is niet meer dan wat sleutelen in de marge van de financieringswet, voldoende om de financiële honger van de Franse Gemeenschap te stillen. De Vlamingen mogen een bescheiden stapje in de richting van fiscale autonomie zetten; 6,75 procent korting of opcentiemen. Voor alle duidelijkheid, de gewesten in dit land zullen minder fiscale autonomie hebben dan de gemeenten. Dat is de samenvatting van uw grote sprong voorwaarts.

De heer Dewael kondigt in het Vlaams Parlement aan dat het hiermee niet afgelopen is. Nog deze legislatuur zal er verder communautair onderhandeld worden. Ik zeg u, mijnheer Dewael: houd daarmee op. Van eigen fiscaliteit is er voor de gemeenschappen helemaal geen sprake, voor de gewesten is het peanuts. De afschaffing van het kijk- en luistergeld is ook zo'n prachtige belofte. Nu moeten wij weer allemaal aan de kiezer uitleggen dat er inderdaad een minister was die het kijk- en luistergeld wou afschaffen en dat andere ministers dat een leuk idee vonden en er dus niet tegen konden zijn. Ik stel dus voor dat we nu allemaal een inspanning doen om de kiezer uit te leggen dat het kijk- en luistergeld niet wordt afgeschaft: het wordt geregionaliseerd. Wordt het dan afgeschaft? Neen, dan gaat men daar weer discussiëren, want sommigen zijn ervoor en anderen zijn ertegen. Zo zijn de groenen ertegen. We zullen dus zien wat we zullen zien.

Ik kom tot het communautair akkoord. De pacificatie, wat is dat? Welnu, men heeft de strijdbijl begraven, helaas niet zoals bij de indianenstammen: die deden dat aan twee kanten. Hier bij ons gebeurt dit slechts aan een kant. De strijdbijl is slechts aan een kant begraven. Wij zijn dus zeer benieuwd, maar dat zullen we straks horen, naar de reactie van onze collega's van VU&ID. Bij de goedkeuring van het Sint-Elooisakkoord hebben zij heel duidelijk gezegd dat zij het met veel enthousiasme goedkeurden. Dan kwam er grote weerstand van de partijleiding, en daarna werd de geweldige toegeving bedongen, dat de telling op basis van leerlingen slechts voor een jaar zou zijn. In dit akkoord is het St.-Elooisakkoord gebetonneerd, om een gekende terminologie te gebruiken op basis van de cijfers die de Franstaligen naar voren hebben geschoven. Dat is de waarheid. Ik wil echter niet vooruitlopen op uw standpunt. Ik zal met belangstelling luisteren naar wat de Volksunie daarover te zeggen heeft.

Tot slot feliciteer ik oprecht de socialistische ministers. Het zijn professionelen in de politiek. Zij hebben bijzonder goed onderhandeld. Hun programmapunten, waarmee zij zwaaiden, afgezien van het kijk- en luistergeld, worden niet in tweeduizend-en-zoveel gerealiseerd. Neen, de socialisten zijn voorzichtig en vinden dat zij slechts kunnen spreken over deze regering. Het Zilverfonds, het Armoedeplan – dat is zeer goed – meer middelen voor de gezondheidszorgen, verhoging van de sociale uitkeringen worden dus ingeschreven voor de begrotingen van 2001 en

2002. Ik wens u dus proficiat voor uw professionaliteit. Ik wens trouwens ook mevrouw Onkelinx te feliciteren.

De groene ministers mogen niet helemaal ontevreden zijn. Er zijn een paar mobiliteits- en ecologische kruimels van de tafel gevallen.

Ik kom nu echter bij de liberale ministers. Wat is de slotsom voor de liberale ministers? Ik zal het u zeggen. Hun belastingvermindering krijgen ze halfweg de volgende legislatuur. Het zal dus bang afwachten zijn. Voor veiligheid en justitie geldt dat het Dutroux-tijdperk nu gedaan is, daarvoor is nu helemaal geen aandacht. Verwilghen zal het moeten doen met wat hij heeft. Er komt een krachtadig uitwijzingsbeleid, mijnheer Coveliërs. Gelukkig kunt u zich daar nog aan vastklampen. Neen, wij hadden er ook zoveel niet, die daarvoor in aanmerking kwamen. Wat is de waarheid over het uitwijzingsbeleid? Mijnheer Coveliërs, daar zitten uw collega's van de meerderheid. Op het moment dat er zich een incident voordoet in 127bis, gaan zij voor de onderzoeksrechter staan en vragen: "Wie heeft er hier iets verkeerd gedaan?". Bespaar me uw krachtadig uitwijzingsbeleid! De blauwe versnelling zie ik dus niet. De blauwe versnelling, mijnheer Coveliërs, is er helemaal niet gekomen, kiezersbedrog wel.

Ik stel het volgende voor om in der minne te eindigen. Aan de liberale ministers, in de eerste plaats aan minister Verwilghen, maar ook aan de premier, wordt een handboek overhandigd van gewezen VLD-senator Leo Goovaerts waarvan de titel luidt "Onderhandelen". Ik denk dat men nog veel kan leren aan liberale zijde. Ik vrees echter dat het te laat is: de rode krijtlijnen zijn duidelijk getrokken, de groene worden een beetje zichtbaar, maar de blauwe zijn nu al vaag. Dat is de slotsom van het akkoord dat nu gesloten is. Dat is de waarheid. Mijnheer de eerste minister, het zal dus duidelijk zijn dat wij deze regering geen vertrouwen geven.

De liberalen kunnen, mijns inziens, nog veel leren. Ik vrees echter dat het te laat is. De rode krijtlijnen zijn duidelijk getrokken, de groene worden een beetje zichtbaar en de blauwe zijn op dit ogenblik reeds vervaagd. Dat is de slotsom van deze beleidsverklaring. Dat is de waarheid!

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, de CVP zal deze regering niet haar vertrouwen schenken. De CVP heeft immers graag een regering voor het werkelijke en niet voor het beloofde land!

02.02 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, chers collègues, de la part du gouvernement fédéral, nous attendions un budget 2001 généreux, dans la ligne des espoirs soulevés depuis plus d'un an par des annonces soigneusement répétées. Il y a à peine deux mois, le ministre libéral des Finances, M. Reynders, affirmait avec force qu'une marge budgétaire de 300 milliards de francs serait disponible et distribuée. C'était avant les élections communales ! En soufflant les feuilles, le vent d'automne a également emporté les espoirs des libéraux et de leurs bourgmestres à Bruxelles, à Molenbeek, à Forest, à Ixelles, à Arlon, à Liège. Et le soleil d'automne, pourtant si faible, a fait fondre les marges. La publicité était mensongère. Les fruits de la croissance, pourtant déjà vendus à plusieurs reprises, n'étaient pas mûrs et ils resteront verts. Peut-être disposerons-nous de 140 milliards plus tard.

On sait maintenant ce que valent les promesses du gouvernement. Il faut au moins les diviser par deux, tout comme sa crédibilité !

On nous annonçait une autre politique. En effet, c'est pire : les remaniements ministériels concoctés par le PRL-FDF sont une caricature. Les femmes sont éliminées. Les promesses d'une réduction du nombre de ministres sont oubliées. On devient désormais ministre libéral par filiation, bientôt sans doute par héritage, comme on devient juge par apparence. Au fond, tout cela n'est plus qu'une affaire de famille ... libérale !

On nous annonçait la pacification communautaire, un meilleur climat. Finis les « donnants-donnants ». Le premier ministre déclarait le 1er septembre à La Libre Belgique que c'était raisonner comme dans l'ancien régime. Après de longues heures de discussions dignes des pires heures de la majorité précédente, tant décriée, on nous sert un compromis communautaire « pur jus » : un peu de financement complémentaire plus tard contre une bonne dose d'autonomie fiscale tout de suite. Un accord budgétaire contre une nouvelle réforme de l'Etat. Revoilà les transactions 100 % belgo-belges que le PRL dénonçait avec fracas dans l'opposition.

En réponse au succès sans précédent des francophones dans les communes de la périphérie lors du dernier scrutin d'il y a quelques jours à peine, voici qu'on les vend au gouvernement flamand, à son arbitraire, à ses

mesquineries, à sa politique d'épuration linguistique. Bravo, le FDF et les libéraux de Bruxelles !

On nous annonçait une espèce de Nirvana budgétaire, des cadeaux pour tous :

- pour M. Reynders, une réforme fiscale de plus de 130 milliards de francs en trois ans, dès 2001, détaillée à tous vents dans un plan bleu de 132 pages ;
- pour Mme Durant, un ambitieux plan de mobilité, concret, innovateur, un réinvestissement substantiel dans la SNCB qui demandait des dizaines de milliards de francs à l'horizon 2005 ;
- un plan Daems pour les télécoms, des dizaines de milliards de francs virtuels pour la « e-economy » ;
- un plan Vandenbroucke pour la sécu ;
- un plan Onkelinx pour l'emploi.

C'était du « poker menteur ». Tout est reporté. C'est donc la douche froide. On nous ressert les mêmes promesses. La réforme fiscale est remise à plus tard. Le refinancement des communautés à deux ans. La mobilité à 2020. L'équipe a joué les « allumeuses ». Elle ne contrôle plus les désirs qu'elle a suscités, incapable désormais de les satisfaire.

Avant de revenir en détail sur toutes ces péripéties, j'aimerais toutefois faire d'abord œuvre de justice. Monsieur le premier ministre, j'ai trouvé des choses intéressantes dans votre longue intervention d'hier. D'abord, votre apparente candeur quand vous énoncez une liste de manquements et de faiblesses dans la gestion par votre équipe des derniers mois. Echec de la simplification administrative, échec de l'ouverture des marchés de l'énergie, échec de la politique de lutte contre la fraude fiscale, échec des mesures de régularisation des sans-papiers et de la politique d'asile. J'ai bien dit « apparente candeur » car pourquoi prendre sur vous une si petite partie de la responsabilité de tous ces échecs répétés ? Pourquoi et selon quels critères diluez-vous vos réactions ? Vous chargez bien inégalement votre ancienne commissaire à la simplification administrative, Mme André. Entre-temps déjà remplacée ; elle n'est même plus là pour se défendre !

D'ailleurs, a-t-elle jamais été là ? Qui donc l'a vue durant ces longs mois ? Sans doute a-t-elle appliqué à la lettre la simplification administrative en se libérant elle-même à temps plein pour préparer sa campagne électorale provinciale.

Et pourquoi épargnez-vous votre secrétaire d'Etat à l'Energie ? Lui qui semble se réjouir chaque fois qu'au fil des incidents qui se succèdent - et qu'il est incapable de régler -, ses compétences se réduisent. Il vous embêtait avec les exportations nucléaires, ... il ne s'en occupera donc plus ; des problèmes de prix pétroliers avec les routiers ..., surtout qu'il ne se mêle plus du contrat-programme. Au fond, c'est un parfait ministre ... de l'entropie : il crée du désordre.

Pourquoi faire, à juste titre, le procès de votre politique de régularisation et laisser dans l'ombre la responsabilité de votre ministre de l'Intérieur et de ses désignations politiques au sein des commissions ? Comment enfin dénoncer très justement les lacunes de la politique concernant la fraude fiscale, pour nous annoncer la désignation prochaine d'un nouveau commissaire, sans pointer du doigt le ministre des Finances ?

J'aimerais comprendre le bon sens, le sens de l'Etat. Mieux, votre devoir d'homme politique, monsieur le premier ministre, était de renoncer à ces gadgets coûteux, à ces demi-ministres, à ces tributs que vous payez à la participation. En faudra-t-il un pour encadrer ou combler les lacunes de chaque ministre ?

Si d'un côté, on fait semblant de supprimer les cabinets ministériels, mais que de l'autre, on nomme des commissaires, qui ont besoin de moyens humains et financiers pour travailler, l'opération sera loin d'être neutre pour les finances publiques. Vous aviez l'occasion et le prétexte de vous en débarrasser à bon compte. Au lieu de cela, vous en créez de nouveaux. C'est 100% de la pure ancienne culture politique.

Je voudrais également, monsieur le premier ministre, faire œuvre de justice à l'égard de votre objectif budgétaire général et du pacte de diminution de la dette. Vous le décrivez - à raison - comme un cadenas bouclant le Trésor public. Vous faites état de votre volonté de ne tolérer aucun dérapage, et même de votre ambition d'avancer dans le temps l'équilibre budgétaire et, bientôt, d'enregistrer des surplus. Comment ne pas être d'accord ? Je tiens toutefois à vous rappeler, pour rafraîchir votre mémoire étonnamment défaillante sur ce point, que des efforts gigantesques ont en effet été consentis par nos concitoyens, mais essentiellement après votre départ du gouvernement il y a quinze ans, et donc à l'instigation de cette majorité tant décriée, porteuse selon vous de tous les maux.

Autre œuvre de justice, je tiens à souligner l'extraordinaire revirement conjoncturel, qui a coïncidé - fort heureusement pour vous et votre équipe - avec votre arrivée au pouvoir. C'est essentiellement cette embellie conjoncturelle qui permet au gouvernement de s'arroger la création de 50.000 emplois. C'est un pur effet mécanique et non le résultat d'une action politique libérale.

Mais qu'à cela ne tienne, nous nous réjouissons de la clarté de l'objectif. La leçon a porté, c'est l'essentiel !

Enfin, nouvelle œuvre de justice, monsieur le premier ministre, à l'égard de votre préoccupation d'assurer à terme l'avenir de notre système de pension légale. Vous nous annoncez la constitution d'une réserve démographique au sein d'un fonds de vieillissement. Le principe nous agréé. Il témoigne du souci légitime de l'avenir dans une société vieillissante. Mais les modalités d'alimentation régulière et continue de ce fonds nous paraissent beaucoup moins claires : « recettes non fiscales, surplus de la sécurité sociale », avez-vous dit. Puis vous avez dérogé à votre texte pour faire allusion à des crédits budgétaires, faisant ainsi naître la confusion. Qu'en est-il exactement ? De quels montants parle-t-on ? Dans quels délais ? Avec quel type de placement ? J'aimerais comprendre.

Je reviens alors au débat budgétaire et aux perspectives que vous avez présentées. C'est d'abord l'histoire d'une suite de surenchères et de promesses non tenues. Bien sûr, tous nos concitoyens ont compris, depuis l'entrée de la Belgique dans l'Union monétaire européenne et l'avènement de l'euro, que l'effet boule de neige de la dette publique s'était inversé et qu'à terme, des surplus budgétaires allaient apparaître. Chacun imaginait plus ou moins bien qu'il y aurait un jour des marges de manœuvre.

La majorité a alors commis une triple erreur. D'abord, elle s'est lancée dans une succession d'annonces totalement inconsidérées, qui ont gonflé ces marges virtuelles et les ont véritablement fait exploser. Je pense notamment au ministre des Finances qui, il y a quelques semaines, promettait 300 milliards de francs. C'était - il faut l'avouer - avant les élections.

Quand lors du dernier contrôle budgétaire, nous demandions des simulations sur les conséquences d'une hausse durable des prix de l'énergie, la majorité souriait. Il était devenu

politiquement incorrect d'introduire le moindre bémol. Nous étions des prophètes de malheur, des oiseaux de mauvais augure.

Aujourd'hui pourtant, cette contrainte est bien là, durable, pesante. Déjà, elle handicape nos performances économiques, menace la croissance renouvelée et fait peser une lourde menace inflatoire.

Deuxième erreur de la majorité, elle s'est mise - d'ailleurs dans une belle anarchie- à additionner des projets ministériels plus coûteux les uns que les autres : refinancement des communautés, plan emploi, pensions, soins de santé, mobilité, énergie. Chacun de ses ministres y allait de ses promesses, tout semblait devenu possible.

Troisième erreur enfin, vous avez ouvert l'appétit de tous en distribuant quelques premiers milliards aux camionneurs mécontents. La suite est désormais connue : les revendications et les grèves se sont accumulées jusqu'aux élections, l'inévitable arbitrage étant bien sûr reporté au lendemain du scrutin.

Et puis vient le temps des désillusions. Chez nos voisins français, on disait : « après l'état de grâce, l'état de grince ». Les promesses sont réduites de moitié, la réalisation des principaux projets est largement postposée, le scandale est celui de la mystification. Et cela continue, puisque comme mon collègue vient de le montrer, de nombreuses promesses viennent d'être répétées, mais qui cette fois engagent l'avenir pour plusieurs législatures.

Le débat budgétaire, c'est ensuite l'impasse faite sur une bonne partie de la vérité en matière budgétaire et communautaire. Sur le plan budgétaire d'abord, faut-il rappeler qu'en Communauté française, le déficit attendu cette année, au-delà de la norme du Conseil supérieur des finances, est déjà de 5 milliards de francs ? Selon le nouvel accord, aucun franc supplémentaire ne sera versé avant 2002. Comment ses responsables vont-ils équilibrer leurs comptes au cours de ces prochaines années, comment pourront-ils honorer leurs factures ?

Quant au budget 2001 que vous venez de nous dévoiler, il ne manifeste finalement aucune orientation très particulière. Il semble surtout conforter des décisions déjà prises. C'est le cas pour la mobilité. Pour ce qui concerne le réseau express régional, le montant des investissements

annoncé est celui déjà prévu dans la dernière déclaration, de sorte qu'en un an, aucune avancée significative ne sera intervenue sur le concept de réseau express régional. L'accord de coopération prévu depuis un an et demi n'a même pas encore été conclu. Quant à l'accroissement des investissements de la SNCB, un milliard de francs annuels -un milliard de franc, j'ai vraiment cru avoir mal entendu-, c'est affligeant au regard des besoins immédiats dans le domaine de l'infrastructure ferroviaire et de l'amélioration du réseau intérieur. Il y a à peine dix jours, la ministre de la Mobilité marquait encore son souhait d'augmenter dès 2001 la dotation annuelle de la SNCB de 5 milliards de francs, un montant déjà dérisoire eu égard aux louables objectifs d'accroissement de plus de 50 % du nombre des voyageurs. Que s'est-il passé ? A-t-elle perdu la voie ? Alors que son intention était de doter la SNCB de quelques 15 milliards de francs supplémentaires pendant la législature, la marche de manœuvre est maintenant divisée par trois. Est-ce soutenable financièrement, étant donné cette invraisemblable inconstance à soutenir politiquement les grands travaux d'infrastructure ferroviaire : l'année dernière le « Rhin de fer » et la ligne Bruxelles-Luxembourg et cette année une deuxième voie d'accès au port d'Anvers dont le coût est à lui seul estimé à 30 milliards de francs.

C'est également le cas pour la fiscalité. Vous nous avez déjà servi l'indexation des barèmes fiscaux, la suppression de la cotisation complémentaire de crise. La vraie réforme avec son débat de société, ses choix dans le domaine familial, est reportée. En réalité, on nous présente un second budget de législature à politique inchangée.

Sur le plan communautaire, derrière la façade apparemment pacifiée, les conflits autour de la périphérie bruxelloise seront suscités par la régionalisation de la loi communale et provinciale que vous avez décidée. Le gouvernement et sa majorité ont confondu pacification et capitulation francophone. L'accord conclu nuitamment selon une méthode qu'on nous disait révolue constitue une trahison des électeurs francophones. Contrairement aux engagements solennels pris à leur égard par les présidents de partis francophones avant les élections de 1999, les Flamands engrangent une nouvelle avancée significative vers leur indépendance, objectif avoué de la Volksunie. La périphérie est désormais larguée. Les communes à facilités seront demain soumises aux diktats du Parlement flamand. Par exemple, il pourra à l'avenir modifier la loi communale pour priver d'effets toute

délibération du conseil communal qui n'aurait pas été préalablement approuvée par le gouvernement flamand et par son purificateur linguistique en chef, M. Sauwens. Comme en témoignent quotidiennement leurs bourgmestres, la gestion de ces communes est déjà difficile. Demain, elle sera totalement impossible. Demain, le Parlement flamand décidera que la nomination des bourgmestres des communes à statut linguistique spécial relèvera du même M. Sauwens.

Pour pouvoir être nommés, les bourgmestres francophones devront faire allégeance au Gouvernement flamand. Demain, le Parlement flamand pourra imposer dans les communes de la périphérie une majorité dans le groupe linguistique flamand pour qu'un candidat bourgmestre puisse être présenté. Je m'arrête là, car les possibilités offertes par l'accord au Parlement flamand sont infinies, ce qui vide d'ailleurs de tout contenu les décisions de la commission pour le Renouveau politique concernant le renouveau communal. Il est devenu une compétence régionale et nous aurons affaire à une politique à trois vitesses.

Autant dire que si les facilités subsisteront encore quelque temps sur papier, elles seront encore moins respectées qu'elles ne le sont actuellement.

Je suis stupéfait de constater que l'accord conclu prévoit que la jurisprudence du Conseil d'Etat et de la cour d'Arbitrage sera strictement respectée. Cela montre les rapports de force entre Flamands et francophones au sein du gouvernement. Le respect de l'Etat de droit ne va plus de soi. Il se négocie, lorsque le juge risque de donner raison aux francophones. L'auditeur général du Conseil d'Etat a donné raison au recours introduit par les francophones au printemps dernier.

De quelle obscure procédure au sein de la haute juridiction résulte le retard à rendre son arrêt jusqu'après les élections communales ? A-t-on voulu que le respect de l'arrêt puisse être troqué contre autre chose ? Dans ces circonstances, les francophones de la périphérie ne pourraient pas comprendre que les deux députés FDF survivants votent la confiance à ce gouvernement qui les a, une fois de plus, trahis.

MM. Maingain et Clerfayt auront-ils un peu de dignité ? Déjà M. Maingain n'a pu obtenir des Flamands d'être bourgmestre de Bruxelles pendant seulement deux mois et demi. Aujourd'hui, la représentation parlementaire du FDF est réduite d'un tiers par un subtil jeu de

dominos destiné à faire place au fils de M. Michel. Le FDF n'a toujours pas de ministre au sein de la Communauté française. La périphérie est maintenant jetée en pâture au lion flamand. Que font-ils encore dans cette majorité fédérale au sein de la fédération PRL-FDF, qui les méprise eux et leurs électeurs ?

Non contents de céder la périphérie aux Flamands, les négociateurs francophones leur ont concédé une autonomie fiscale d'une ampleur inattendue. L'effet cumulé de l'autonomie consentie sur les différents types d'impôts : l'impôt des personnes physiques, les droits d'enregistrement, les droits de donation, radio-télévision redevance, la taxe de circulation ouvrent la porte à une concurrence fiscale, à laquelle le niveau de vie des Wallons et des Bruxellois ne survivra pas.

Si l'on ajoute au différentiel de 13,5 % autorisé pour l'impôt des personnes physiques, soit plus de deux fois la marge de manœuvre de la plupart des communes, le montant de plus de 30 milliards de francs provenant de la redevance radio-télévision, la dizaine de milliards de francs récoltée grâce à la taxe de circulation, les 20 milliards de francs rapportés par les droits d'enregistrement, les milliards apportés par les droits de donation, on atteint des montants dépassant largement la centaine de milliards de francs.

Le discours du Premier ministre comporte des contradictions quant à la marge d'autonomie dont disposeront les Régions en ce qui concerne l'impôt des personnes physiques. Il est impossible d'accorder des remises d'impôts forfaitaires, ciblées sur certaines tranches de revenus, sans porter atteinte à la progressivité de l'impôt. Si une réduction d'un même montant est accordée à tous les contribuables, quels que soient leurs revenus, elle augmente selon moi la progressivité de l'impôt. Si une réduction est ciblée sur les hauts revenus, elle diminue la progressivité de l'impôt. Je ne vois pas comment sortir de cette équation et donc de la contradiction. Vous tenez un double langage. Aux francophones, vous dites qu'il n'y aura pas d'atteinte à la progressivité et aux néerlandophones, que les remises pourront être forfaitaires ou ciblées sur certaines tranches de revenus.

Donc, l'accord met en concurrence les régions qui tenteront d'attirer sur leur territoire des contribuables des autres régions en leur offrant des réductions d'impôts sur les personnes physiques, de taxe de circulation, de droits

d'enregistrement, de radio-redevance. Dans cette course aux contribuables, les Wallons et les Bruxellois partent perdants dans la mesure où ils seront moins riches et plus endettés que les Flamands. Les effets ne se feront pas immédiatement sentir mais ils seront, à terme, considérables.

Qu'ont obtenu les francophones en compensation de cette concession majeure et définitive ? Un financement temporaire et minable de la Communauté française. Il est temporaire dans la mesure où, à terme, seuls les 10 % des moyens de la Communauté seront liés à l'évolution de la richesse nationale.

L'accord que j'ai lu affirme, en effet, que seuls les moyens supplémentaires y sont liés. Le refinancement est minable parce que les montants sont insuffisants et parce que la présentation qui en est faite ne tient pas compte d'effets éventuels sur l'intervention de la solidarité nationale. Compte tenu du fait que cette intervention dépend d'une comparaison des recettes de l'impôt des personnes physiques par habitant dans chaque région, conformément à la loi, vous devez nous dire si la comparaison des recettes se fera avant l'application des remises accordées par les régions ou après celle-ci. Dans la seconde hypothèse, les francophones perdront d'une main ce qu'ils ont gagné de l'autre.

Par ailleurs, compte tenu de la nécessité de compenser pour le budget fédéral le transfert d'impôts et de recettes aux régions, vous avez décidé de réduire à due concurrence les ristournes de l'IPP aux régions. Comment allez-vous veiller à la neutralité de l'opération dans le temps, compte tenu des risques d'évolutions divergentes des recettes tirées de ces impôts ? C'est une question importante pour l'équilibre budgétaire des différents niveaux de pouvoir. Il nous faut une réponse claire sur ce point.

Enfin, l'accord communautaire sonne le glas de la Ciri, de la Costa ou de la Coree – je ne sais plus comment il faut l'appeler. En dehors d'elle, vous aviez déjà décidé de régionaliser l'Agriculture, le Commerce extérieur, contre la volonté de leurs acteurs. Maintenant, vous régionalisez les moyens de la Loterie nationale, la Coopération au Développement. Vous agissez au mépris des acteurs de ces secteurs et de l'image de la Belgique à l'étranger pour le Commerce extérieur, pour la Coopération au développement. Il est essentiel pour la Volksunie que la Belgique soit remplacée sur la scène internationale par la

Flandre et que le gouvernement fédéral soit privé de toute possibilité de distribuer des subsides. L'image de la Belgique doit disparaître du regard des étrangers et des Belges pour pouvoir disparaître tout court. L'accord d'aujourd'hui leur donne raison.

Le compromis n'est toutefois pas mauvais en tout. Sans doute, comme je l'ai déjà dit, le RER autour de Bruxelles finira-t-il bien par voir le jour. Par contre, la modernisation des grandes lignes intérieures est plus incertaine que jamais.

Mais de nombreux secteurs ont été oubliés. Où restent les augmentations des allocations familiales, l'amélioration significative du statut social des indépendants, le volet structurel de la politique énergétique qui devait compléter la récente mesure électorale du chèque mazout, l'assurance dépendance, le congé éducation ? Et surtout, où donc est passé le ministre de la Justice ? Est-il encore membre du gouvernement ? A-t-il définitivement abandonné toute ambition et perdu toute influence ? Car si le premier ministre s'étend largement sur les questions importantes de la fiscalité, de l'autonomie, du communautaire, la justice et la police, elles, n'ont droit qu'à quelques lignes, soit moins d'une page sur les trente-six. Pas de chiffres, pas d'échéance, quelques miettes en somme.

Deux choses me frappent : l'autosatisfaction d'un gouvernement qui ose affirmer que tout va bien et la faiblesse des priorités politiques dans les actions à venir.

L'autosatisfaction d'abord. Le premier ministre prétend que l'accord Octopus a été exécuté, que tout se déroule selon le calendrier prévu, que les communes n'ont pas de craintes à avoir sur le plan financier. Qui peut le croire quand on écoute la population, les policiers, les mandataires communaux, alors que de nombreux arrêtés réglementaires doivent encore être finalisés et même adoptés ?

La faiblesse des priorités d'action pour les mois à venir, ensuite. Le premier ministre évoque pêle-mêle un plan de sécurité fédéral qui est un catalogue d'intentions, l'élargissement de la loi en matière d'écoutes téléphoniques, la mise en œuvre d'une loi ADN adoptée sous la précédente législature, une initiative en matière de protection des témoins anonymes, criminels ou non. Est-ce bien ce que le citoyen attend en priorité ? Qu'en est-il des cadres des magistrats qui ne sont pas

remplis, notamment à Bruxelles et à Liège ? Qu'en est-il des moyens promis, notamment lors du vote du projet de loi relatif à la procédure accélérée, des postes vacants que l'on comble par népotisme ou qui restent vacants pour les mêmes raisons ?

Monsieur le président, mes chers collègues, la triste réalité est que la majorité a choisi aujourd'hui de tourner la page sur les événements dramatiques qui ont secoué notre pays, il y a quelques années. La normalisation tant crainte par certains est arrivée. La réforme de la Justice n'est désormais plus une priorité. En déclarant que l'Octopus est exécuté, le gouvernement clôt un chapitre, en envoyant au placard les nombreux points qui n'ont pas encore été exécutés.

Monsieur le premier ministre, nous attendions un budget généreux pour 2001.

Votre déclaration dresse, en quelque sorte, le cahier des charges des prochaines législatures, ce qui vous permet de vous décharger du poids des promesses que vous ne pouvez tenir.

Nous attendions un budget généreux pour 2001, votre accord nous sert un nouveau compromis institutionnel qui trahit les engagements clairs pris par les partis francophones de la majorité à l'égard des électeurs. Au lieu de gérer des cadeaux, vous allez devoir gérer des déceptions.

"Le pays va bien" titre "Le Soir"; les Belges le découvriront dans six ans, à moins que d'ici là, un revirement conjoncturel toujours possible ait achevé de supprimer les marges budgétaires ou que l'Etat belge ait achevé de disparaître.

Dans ces conditions, nous ne pouvons évidemment pas accorder notre confiance à votre gouvernement.

02.03 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, waarde collega's, ik heb met zeer veel aandacht geluisterd naar de twee christendemocraten die mij hier zijn voorgegaan. Ik besluit hieruit dat het relatieve toch erg belangrijk is in deze wereld. Wanneer ik de bespreking en de commentaar op het communautair akkoord hoor, stel ik vast dat er enige wrevel is omdat er überhaupt een akkoord is. Dat begrijp ik, als men zelf iets lange tijd niet kan realiseren. Ik stel ook vast – indien ik de heer Poncelet mag geloven – dat de heer Van Peel hier heeft staan liegen. De

heer Poncelet heeft de Vlaamse onderhandelaars geprezen en heeft gezegd dat zij alles bereikt hebben; de heer Van Peel beweert het tegenovergestelde. Ik mag dus aannemen dat de kerk wel in het midden zal staan en dat de wrevel veroorzaakt wordt door het feit dat de kogel door het bewuste gebouw is.

Mijnheer de eerste minister, u hebt hier ongeveer een jaar geleden een regeringsverklaring gehouden. U hebt dat toen, zoals gewoonlijk, met zeer veel enthousiasme gedaan. Wij dachten: "die vliegt erin, maar er zit misschien toch wel wat in de kritiek van de CVP".

Ten eerste, de CVP zei dat de regering dat niet kon volhouden. Er zullen heel veel discussies komen in die meerderheid, en dat is juist, u hebt gelijk. Voorts zei de CVP dat ze het gingen aankijken tot aan de gemeenteraadsverkiezingen. Wij dachten dat, als de CVP en de PSC een jaar oppositie zouden voeren, om niet te vergeten met het Blok erbij, we wat zouden zien bij de gemeenteraadsverkiezingen. Welnu, we hebben wat gezien, mijnheer Van Peel. De VLD heeft dus gewonnen. Indien de CVP op een zelfde manier zou gepresteerd hebben, dan zou het politieke landschap in een aantal grote steden in Vlaanderen er nu totaal anders uitgezien hebben.

Ten tweede, de eerste minister heeft zich hier niet beperkt tot een State of the union, zoals wij ze hier al veel gehoord hebben. Ik neem aan dat de oppositie dat op een andere manier aanhoort. Dat is logisch, denk ik, vooral als je dat niet gewoon bent en als je merkt dat je er in een jaar tijd nog niet veel hebt kunnen van terechtbrengen.

Ondanks de kritiek en de commentaren mogen wij vaststellen dat het een akkoord is dat mag gezien worden, wat onder meer bewezen wordt door de manier waarop dit akkoord hier besproken wordt. Men gaat hier te werk volgens een oud systeem, in mijn humanioratijd sprak men van divide ut impera. Die strategie is zo oud als de straat en we lopen daar niet meer in. Mijnheer Van Peel, het is een beetje doorzichtig wanneer u zegt dat alleen de socialisten en de groenen aan hun trekken komen – en we weten waarover we spreken als het erop aankomt om met de groenen samen te klikken, nietwaar mijnheer Van Peel –, en dat de liberalen hebben moeten inboeten. Dat is natuurlijk niet waar. Het bewijst alleen dat u schrik hebt van één partij, de liberalen, want anders zou u ons niet op die manier aanvallen.

De **voorzitter**: Mijnheer Coveliers, mag de heer

Van Peel u hier onderbreken?

02.04 Hugo Coveliers (VLD): De heer Van Peel mag mij altijd onderbreken, want dat verhoogt het gehalte van de discussie, vooral de amusementswaarde ervan.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Peel, u hebt het woord.

02.05 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer Coveliers, ik stel voor om wat u afdoet als oppositiestrategie te weerleggen. De simpelste manier om dat te weerleggen is dat u mij de krachtadige liberale accenten aanwijst in de regeringsverklaring die gisteren werd voorgelezen. Dat is wat we vragen. Weerleg mijn kritiek inhoudelijk en geef aan wat er niet klopt wanneer ik stel dat de liberale accenten op het vlak van justitie, belastinghervorming, vreemdelingenbeleid en veiligheid allemaal ondergesneeuwd zijn.

02.06 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer Van Peel, ik dacht dat u mij beter kende. Dat is vragen naar de bekende weg. Waarover dacht u dat ik het zou hebben? Het is nogal evident dat ik daarover zou spreken.

Wat het de oppositie enigszins moeilijk maakt, is dat de regering een ploeg is waar het ene lid van het andere geen vliegen probeert af te vangen, maar waarvan de ministers wel degelijk mogen scoren. Het is geen ploeg die op één spits speelt en probeert die te laten scoren. Wij zijn tevreden als de doelpunten maar worden gemaakt – door wie is voor ons niet van belang – en als we er geen binnenkrijgen.

Nu zal ik aantonen – ik heb maar twintig minuten, mijnheer Van Peel, dus minder dan u – waar deze State of the union wel degelijk afwijkt van de vorige. Voorts zal ik uiteenzetten welke punten mijn collega's morgen zullen behandelen.

Er zijn, ten eerste, de problemen die ongetwijfeld nog niet meteen uit de wereld zijn, onder andere de communautaire. Van het communautair akkoord zegt u dat het niet goed is, terwijl uw Franstalige tegenhanger beweert dat het wel goed is voor Vlaanderen. Volgens de heer Poncelet wordt hiermee zelfs het einde van ons land ingeluid. Dit maar om te zeggen dat er dankzij de politiek van overleg en dialoog niet alleen van de federale regering, maar ook van de gewest- en gemeenschapsregeringen het voorbije jaar een aantal stappen vooruit zijn gezet. Zeven jaar na het Sint-Michielsakkoord worden de gewesten bevoegd voor de gemeentelijke en provinciale

structuren en meteen ook – de geschiedenis van de voorbije 40 jaar bewijst dat dit niet zo gemakkelijk was – voor de rand- en taalgrensgemeenten. Uw Franstalige christen-democratische collega heeft dit duidelijk naar voren gebracht.

Daarenboven impliceert het regionaal werkgelegenheidsbeleid dat aan de gewesten een grotere autonomie verleent, dat de financiële tegemoetkomingen van de federale overheid worden losgekoppeld van de vereiste van het voorhanden zijn van een wedertewerkstellingsprogramma alsook van de vereiste dat in zo'n programma de te werk te stellen personen volledig uitkeringsgerechtigd werklozen of daarmee gelijkgestelde personen moeten zijn.

02.07 Marc Van Peel (CVP): Legt u mij dat eens uit, mijnheer Coveliers.

02.08 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer Van Peel, had u er in de Conferentie van de voorzitters niet op gestaan dat de meerderheid tien minuten minder spreektijd toebedeeld kreeg, dan had ik die tien minuten kunnen gebruiken om dat uit te leggen. Ik heb daar nu de tijd niet voor en ik zal u dat bij gelegenheid, misschien onder een of andere toren in Antwerpen, kunnen toelichten.

02.09 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Coveliers, wij hebben tijd.

02.10 Hugo Coveliers (VLD): Inderdaad, als er iemand de volgende zes jaar tijd heeft in Antwerpen, dan zult u het wel zijn. (*Protest van de heer Gerolf Annemans.*)

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, dit is niet de gemeenteraad van Antwerpen, maar het federaal parlement.

02.11 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, voor de heer Annemans is dat verschil subtiel.

Ik kom tot de herziening van de financieringswet. Van 2012 wordt de financiering geïndexeerd en aangepast aan de groei. Bovendien zijn er duidelijke afspraken gemaakt over de verdeling van de extra middelen, bovenop de geïndexeerde financiering. In 2002 gaat het om 35%, verdeeld volgens de verdeelsleutel voor de aan de gemeenschappen toegewezen personenbelasting en 65% volgens de verdeelsleutel die geldt voor

de BTW-dotatie. Ik neem aan dat ik dit evenmin hoeft uit te leggen, want daarvoor heb ik opnieuw 30 minuten meer nodig.

De gewesten krijgen de volledige bevoegdheid over de gewestbelastingen en de belastingen die in het verlengde hiervan liggen, bijvoorbeeld de belasting op de inverkeersstelling, het eurovignet, de registratierechten voor de vestiging van hypotheek en zovoort. Het akkoord voorziet ook, voor het eerst, in een autonomie van de gewesten inzake de personenbelastingen. Dat betekent dat Vlaanderen eindelijk – de heer Poncelet heeft het mij voor gezegd – kortingen zal kunnen toestaan en stimuli bepalen voor de materies waarvoor het bevoegd is, en op die manier de personenbelasting als instrument voor zijn totaalbeleid inschakelen.

De tarief- en de aftrekaautonomie zijn dus eindelijk een feit. Ik denk dan ook dat men moeilijk kan zeggen dat deze stap in de communautaire problematiek niet belangrijk zou zijn. Integendeel, dit is duidelijk een stap die werd gezet met het akkoord van alle partijen, een akkoord dat door iedereen op dezelfde manier wordt geïnterpreteerd. Dat is misschien iets nieuws waarover men zich kan verheugen.

De heer Van Peel heeft mij ook gevraagd om nogmaals de nadruk te leggen op een aantal blauwe lijnen. Twintig minuten zijn niet voldoende om ze allemaal op te noemen. Ik wil wel even wijzen op de hervorming en de verlaging van de personenbelasting. U doet daar nogal laetdunkend over. Ik weet het, het moet wel vervelend aanvoelen dat men lange tijd iets heeft beloofd dat men niet heeft kunnen realiseren, terwijl het nu uiteindelijk wel kan.

De maatregelen die de regering voorstelt hebben een budgettaire weerslag van 69 miljard frank en zullen de handicap tegenover de buurlanden aanzienlijk verminderen.

Mijnheer Leterme, deze regering neemt drie jaar voor de volgende verkiezingen een aantal maatregelen die lopen tot de volgende legislatuur. U deed dat drie maanden voor de verkiezingen! Ik denk dat deze manier veel eerlijker is dan de uwe.

Waarschijnlijk is het ook pijnlijk te aanhoren op de christen-democratische banken dat de regering de fiscale discriminaties tussen gehuwden en samenwonenden weg zal werken. Ik heb daar in het verleden heel veel over horen vertellen, maar er is nooit één maatregel gekomen. Er is een

budgettaire weerslag van 134,5 miljard frank. Dat is 1,3% van het Bruto Binnenlands Product. Dat komt inderdaad neer op een vermindering van de personenbelasting met meer dan 10%. Ik heb het dan nog niet over de afschaffing van de aanvullende crisisbelasting en de herindexering van de belastingschalen. Daar werd onmiddellijk na het aantreden van de regering toe beslist. Ik wil u trouwens duidelijk zeggen dat de heer Desimpel morgen tijdens zijn toespraak de concrete maatregelen hiertoe nader zal toelichten.

Op het vlak van de sociale zekerheid wordt 2001 een boeiend jaar. De meeste aandacht ging de jongste dagen naar het budget voor de ziekteverzekering, waar we een groeinorm van 2,5% hebben en een stijging van 22,3 miljard frank. De begroting voor de gezondheidszorg is voor het eerst in jaren realistisch ingeschat. Ik meen echter dat wij niet overmoedig mogen zijn. Een meer doelmatige verdeling van de middelen in de gezondheidszorg blijft meer dan ooit een noodzaak.

Van cruciaal belang voor de Vlaamse Liberalen en Democraten is de hervorming van het sociaal statuut van de zelfstandigen. Na het jarenlange stilzitten van de vorige regeringen, heeft deze regering eindelijk een aanzet gegeven tot enkele correcties. De gezinsbijslag voor het eerste kind werd verhoogd met 6.000 frank, de carenstijd werd principieel teruggebracht van drie tot één maand en op het vlak van de pensioenbijdragen werden correcties doorgevoerd.

Ook hier moet de weg van de voorzichtigheid worden bewandeld. De omstandigheden waarin werknemers en zelfstandigen functioneren, zijn totaal verschillend. Een totale gelijkstelling van beide systemen lijkt dan ook uitgesloten. Volgens de VLD moeten de twee stelsels echter wel naar elkaar toegroeien en niet, zoals totnogtoe het geval was, uit elkaar groeien.

De **voorzitter**: Mijnheer Coveliers, mevrouw Trees Pieters wenst u even te onderbreken.

02.12 **Trees Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden. Als de heer Coveliers het heeft over het sociaal statuut van de zelfstandigen, dan vraag ik mij af waar hij die uitgebreide uitleg vandaan haalt. In de tekst van de regeringsverklaring die gisteren is voorgelegd, staat slechts één zinnetje over de zelfstandigen die een aanpassing krijgen van het minimumpensioen: één keer het bestaansminimum plus 2% en één keer de lagere

pensioenen, die onder het bestaansminimum liggen, met 4%. Meer staat er niet in.

02.13 **Hugo Coveliers** (VLD): Mevrouw, het verheugt mij dat het aanhoren van mijn uiteenzetting toch nog enigszins positief is. Dit zijn elementen die in de discussie zeer uitgebreid aan bod zijn gekomen en die ik u nu meegeef. Ze zijn duidelijk verworven.

Inzake de pensioenen stelt de VLD met genoeg vast - mijnheer Annemans, ook u zult daarop ooit een beroep moeten doen - dat de afkeer van het kapitalisatiestelsel definitief ten einde is. Vooreerst zal de overheid in 2001 de sector pensioenen impulsen geven. Daarmee kan België een aanvang maken met de opbouw van de tweede pijler. Essentieel wil men voor bejaarden in de toekomst de welvaart die zij tijdens hun actieve leven kenden op een aanvaardbaar peil handhaven.

De **voorzitter**: Mijnheer Coveliers, de heer Vandenbroucke wenst u te onderbreken. Mijnheer Vandenbroucke, gelieve het kort te houden.

02.14 Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik wil van de vraag van mevrouw Pieters gebruikmaken om iets te preciseren dat misschien door gebrekkige communicatie van onze kant niet duidelijk was, ook niet voor de pers. Er is sprake van een reeks welvaartsaanpassingen in de pensioenen. De regering moet beslissen over de programmatie van deze aanpassingen, startend in januari 2002 tot en met 2005. Het moet heel duidelijk zijn dat voor de zelfstandigenpensioenen juist hetzelfde zal gebeuren als voor de werknemerspensioenen. Dat betekent concreet dat een zelfstandige die voor 1993 met pensioen is gegaan in januari 2002 meteen 1% verhoging krijgt. In de loop van dat jaar of uiterlijk in januari 2003 komt daar nog een procent bij. Dat betekent dus 2% koopkrachtwinst. Een zelfstandige die in 1993 met pensioen is gegaan zal in 2003 2% krijgen. Wie in 1994 met pensioen is gegaan zal dat in 2004 krijgen. Er gebeurt dus juist hetzelfde als voor de werknemerspensioenen. Dat moet duidelijk zijn. Misschien werd dit niet heel goed geformuleerd toen we dat in de State of the Union hebben geschreven. Het moet echter duidelijk zijn dat dit wel zo is. Ik wens te signaleren dat er een volstrekt gelijke behandeling komt.

Ten tweede heeft de regering besloten dat er in 2001 en 2002 middelen zullen zijn om iets te doen voor het statuut van de zelfstandigen.

Ten derde is het heel duidelijk dat we de fundamentele problematiek van de sociale bescherming van zelfstandigen ter harte zullen nemen als mevrouw Cantillon haar rapport indient. Wij zullen hier fundamentele oplossingen voor bieden. We wachten hier al heel lang op.

De **voorzitter**: We gaan geen debat starten. Ik laat slechts een heel korte onderbreking toe.

02.15 **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik maak van deze gelegenheid gebruik omdat de heer Coveliers blijkbaar over meer informatie beschikt dan er in de nota staat. Mijnheer Coveliers, ik heb de zin over de impulsen die u hebt voorgelezen ook gezien. Aangezien u blijkbaar over meer informatie beschikt, wil ik u graag vragen wat die impulsen inhouden. Ik zal de heer Vandenbroucke daar morgen vragen over stellen. Wat zijn de stimulansen voor de aanvullende pensioenen in de tweede pijler?

02.16 **Danny Pieters** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even reageren op de uitspraken van de minister. Als hij zegt dat er ruimte is voor het hervormen van het sociaal statuut, dan zou het in een federale beleidsverklaring misschien eerder over een visie op het nieuwe statuut dan over procenten kunnen gaan. Uit de interventies van de minister en van de heer Coveliers maak ik alleen op dat het om een soort afgunstlogica gaat. Alles moet worden vergeleken maar de eigenheid van het sociaal statuut komt helemaal niet aan bod. In dat perspectief kunnen de zelfstandigen en de werknemers alleen maar verliezen.

02.17 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik ga nu verder want ik meen dat het de enige bedoeling van mijn achtbare collega's is om mijn twintig minuten spreektijd vol te krijgen.

Ik wil zeer duidelijk stellen dat via die tweede pijler de bejaarden in de toekomst de welvaart die zij tijdens hun actieve leven kenden op een aanvaardbaar peil kunnen handhaven. Dit impliceert dat men een aantal reserves kan aanleggen. Die reserves moeten op een verstandige manier belegd worden. De impulsen gaan onder meer in de richting van een bepaalde behandeling, ook fiscaal, waarvan deze reserves en hun vorming zouden kunnen genieten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, er is herhaaldelijk verwezen naar het laatste punt dat ik wou behandelen, namelijk het

veiligheids- en het asielbeleid. Over het asielbeleid zal ik het vrij kort houden omdat mijn Antwerpse collega Ludo Van Campenhout dit morgen uitvoeriger zal behandelen.

Ik heb vastgesteld dat, hoe u daarover ook denkt, de regering in de 14 maanden dat zij het beleid voert bijzonder hard heeft getracht om het asielbeleid en vooral het uitwijzingsbeleid op poten te zetten. Het belangrijkste element is dat de aanzet is gegeven om een einde te maken aan de incentives die aan de asielzoekers worden gegeven om naar hier te komen.

Ten eerste zijn er de financiële incentives. Er mag geen geld meer worden gegeven maar wel ondersteuning in natura aan asielzoekers die toelaatbaar zijn verklaard maar nog niet ten gronde zijn beoordeeld. Ten tweede zal men er ook moeten voor zorgen dat het in de grote steden zoals Antwerpen niet meer tot een toeloop komt. De minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Maatschappelijke Bijstand hebben dan ook een aantal maatregelen genomen.

Het justitiebeleid wordt ten onrechte voorgesteld als buiten het aandachtsveld van deze regering. Dat is integendeel wel het geval. Een aantal punten van het Octopus-akkoord werden uitgevoerd, de Hoge Raad voor de Justitie is actief, de teksten inzake het federaal parket werden ingediend, de verticale integratie van het openbaar ministerie zal eerstdaags gebeuren. Het is u wellicht ontgaan dat in de nodige middelen werd voorzien inzake alle punten van het veiligheidsplan. Mijnheer Van Peel, de eerste minister heeft dat gisteren ook gezegd. Hij kan het hier ook herhalen. Deze elementen van het veiligheidsplan zullen worden uitgevoerd. Indien blijkt dat er onvoldoende middelen zijn, zullen deze middelen bij de begrotingscontrole worden aangevuld. Op dit ogenblik werd in deze middelen, meer dan 1 miljard, in de begroting voorzien.

02.18 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer Coveliers, hoe kunt u dit zeggen als uw eigen minister van Justitie letterlijk verklaart dat hij maar 180 miljoen extra krijgt en dat hij 3,1 miljard nodig heeft om tot de 15 miljard te komen, nodig voor de uitvoering van het globaal veiligheidsplan. Hij laat zich hierover bijzonder teleurgesteld uit. Dat is een manifeste vaststelling. Uw eigen minister van Justitie is niet bij deze onderhandelingen betrokken geweest. Hij is helaas in dit debat afwezig. Hij uitte hierover zijn grote frustratie en dat moet u niet verbloemen. Ook inzake het asiel- en uitwijzingsbeleid klopt het niet wat u zegt. U

moet de zaken niet rooskleuriger voorstellen dan premier Verhofstadt zelf in zijn regeringsverklaring deed.

02.19 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik bezit alle cijfers die in de begroting werden voorzien. Voor e-justice, een onderdeel van het veiligheidsplan, werd in 500 miljoen voorzien. Dat werd in de begroting bij minister Daems ingeschreven omdat hij e-government zal realiseren. Logischerwijs volgt daaruit dat hij ook e-justice zal realiseren. Dat is de realiteit. Mijnheer Annemans, dat geld werd niet gestolen. Deze werkwijze is een efficiënte manier om geld te beheren als men dingen wil realiseren.

Het dossier inzake asielbeleid is door een aantal factoren bijzonder moeilijk geworden. Men heeft een aantal zeer moedige beslissingen genomen. Ten eerste zal men geen financiële steun meer geven. Ten tweede worden een aantal instellingen opgericht waar deze mensen tijdelijk kunnen verblijven. Ten derde zal men zeer strikt onderhandelen met de landen die hun onderdanen moeten terugnemen. Onlangs werd bewezen dat dit kan gebeuren. Degenen die zich tijdens de overbrenging misdragen en schuldig maken aan misdrijven, zullen aan het gerecht worden uitgeleverd. Zo zal worden vermeden dat de begeleiders die mensen naar hun thuisland in Afrika brengen het slachtoffer worden, zoals in het verleden gebeurde.

Dit is een van de moeilijkste taken die er bestaan. Mijnheer Van Peel, ik heb er geen probleem mee. Ik vind het niet aanvaardbaar dat men gaat betogen aan centrum 127bis en zeker niet op de namiddag dat er iemand verongelukt is. Daar hebt u volledig gelijk in. Ik denk ook dat dit een vergissing is die nu ingezien wordt door degenen die het gedaan hebben.

Niet alleen het strafrecht is zeer duidelijk aan bod gekomen. Ook een aantal aspecten van het burgerlijk en gerechtelijk recht zijn naar voren gekomen. Zij wijzen erop dat het ministerie van Justitie wel degelijk een aantal belangrijke taken verricht heeft en de garantie biedt dat in de toekomst eindelijk een efficiënte justitie kan worden verwacht.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, mevrouwen en heren ministers, waarde collega's, ik ben begonnen met te stellen dat alles relatief is. Ik las in een krant dat die verklaring wel een taart is, maar dat de slagroom die verwacht werd, er niet is. Dat kan juist zijn. Ik ben goed

geplaatst om te weten, mijnheer Van den Eynde, dat men best niet te veel room eet. Ik heb daar geen probleem mee. Ik stel vast dat, terwijl we nu een taart zonder room krijgen, we het in het verleden moesten stellen met een korst brood en een glas water. We zijn duidelijk op de goede weg.

Le président: Chers collègues, j'ai transmis aux chefs de groupes une proposition de discussion pour demain. J'ai déjà reçu des approbations de plusieurs d'entre eux.

Ik verwacht van de heer Coveliers en anderen dus nog een goedkeuring van de debatten voor morgen. Ik heb een voorstel aan de fractieleiders overgemaakt. Ik verwacht dus een antwoord van de heren Bacquelaine, Tavernier en uzelf.

La parole est à M. Eerdekens.

02.20 Claude Eerdekens (PS): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, madame, messieurs les ministres, chers collègues, l'accord conclu ce week-end par les six partis de la majorité est, de l'avis de tous les observateurs, un accord équilibré et prudent. Le groupe socialiste s'en réjouit à plus d'un titre.

Tout d'abord, parce que le nouveau climat de pacification communautaire a permis, et ce n'est pas une mince affaire quand on connaît les priorités des différentes composantes de la majorité arc-en-ciel, de rencontrer des besoins essentiels, malgré une réduction substantielle des marges budgétaires disponibles.

Ensuite, parce que ce changement de mentalité de la part des principaux acteurs débouchera à moyen terme sur une réforme en profondeur pour les citoyens car les principaux éléments novateurs, à savoir la réforme fiscale, le plan de mobilité, le fonds de vieillissement, les corrections sociales, le relèvement des allocations, l'emploi, la redistribution du temps de travail, l'autonomie fiscale, le refinancement des communautés, tout ce paquet constitue autant d'éléments nouveaux, prometteurs pour l'avenir de notre pays.

Certaines personnalités politiques étaient toutefois un peu trop euphoriques il y a quelques mois et la crise pétrolière a dû tempérer les espérances de tout un chacun. En toute logique, les marges budgétaires revues à la baisse ont provoqué un certain désenchantement dans la population. Mais les promesses étant faites, elles ne s'évanouissent pas, notamment en matières

fiscale et sociale, elles font l'objet d'un étalement dans le temps. La principale avancée engrangée par les socialistes et les autres partenaires de la majorité est, de toute évidence, le refinancement des entités fédérées. A l'instigation des pouvoirs fédérés, mais en étroite collaboration avec eux, le gouvernement a accepté de renforcer les communautés et, par là même, le monde de l'éducation, préoccupation essentielle pour nous et notre président Di Rupo, qui l'avait clairement exprimée.

Dans notre pays de compromis, le danger était toutefois très grand de voir en contrepartie nos collègues néerlandophones revendiquer une autonomie fiscale aux accents démesurés. Il n'en a rien été. Certes, la marge de liberté accordée aux régions existe : 6,75% en 2004, mais cela reste modeste ; et l'élargissement de l'autonomie fiscale accordée au Nord du pays reste de compétence fédérale, avec le maintien de la progressivité de l'impôt. Le maintien de cette condition, réaffirmant la solidarité fédérale, était, à cet égard, essentiel pour le Parti socialiste.

Aussi, monsieur le président, j'axerai mon intervention plus spécifiquement sur quelques-uns des éléments prioritaires de la déclaration gouvernementale : la poursuite de l'état social actif et son volet social et emploi ainsi que la société solidaire, avec plus particulièrement les aspects traitant du fonds de vieillissement et de la politique du médicament. Je terminerai enfin par le chapitre environnement de vie et mobilité et par quelques questions très précises.

Notre groupe, par la voix de notre collègue Karine Lalieux, se penchera sur la réforme fiscale. Maguy Yerna traitera en particulier des Affaires sociales et de l'Emploi. Enfin, notre collègue André Frédéric épinglera les aspects plus spécifiques relevant du financement des communautés et de la régionalisation de la loi communale et provinciale.

J'évoquerai, en premier lieu, la politique sociale et l'emploi.

Tout d'abord, la vague de revendications sociales sur le renforcement du pouvoir d'achat à laquelle nous avons assisté ces dernières semaines, doit être correctement comprise. Elle ne trouve pas sa raison profonde seulement dans l'envolée des prix du carburant et du gasoil de chauffage, mais aussi par la légitimité d'un juste retour des fruits de la croissance au profit de ceux qui ont le plus contribué à l'assainissement des finances

publiques.

La crise pétrolière a été le détonateur qui a eu le grand mérite de faire retomber sur terre ceux qui pensaient que notre pays était subitement devenu un paradis sur terre.

Cela dit, les mesures que le gouvernement prévoit pour répondre à la demande sociale nous semblent encourageantes même si une partie des réponses ne pourra être apportée que progressivement.

En matière de pensions, nous devons bien constater que le taux de remplacement s'est dégradé au cours des vingt dernières années mais que le gouvernement n'abandonne pas encore sa politique d'adaptation sélective au bien-être. Aussi utile qu'elle ait pu être ou qu'elle soit dans un contexte budgétaire bien particulier, cette politique n'est pas sans danger pour l'avenir. Elle présente, en effet, le risque d'abandonner progressivement au régime complémentaire de retraite le soin de compenser la diminution en termes relatifs de l'ensemble des pensions légales. La question est donc de savoir jusqu'où on peut aller dans la sélectivité sans provoquer de discrédit à l'égard de notre système de répartition.

Pour les socialistes francophones, le deuxième pilier doit absolument garder son caractère complémentaire et ne peut en aucun cas être considéré comme une alternative à une pension légale réduite progressivement à un minimum identique ou presque identique pour tous.

J'aborderai maintenant l'opportunité, si souvent évoquée ces derniers mois, de créer un fonds de garantie pour le paiement des pensions de demain.

Le problème du vieillissement démographique, ce n'est pas tant le financement des pensions de demain que le problème de savoir si l'emploi et le bien-être seront suffisants pour les financer. Car n'oublions pas qu'à côté de la dette publique visible, il y a une autre dette, cachée cette fois, qui est liée à l'arrivée massive de travailleurs à l'âge de la pension entre 2010 et 2030. Son financement par l'allègement amorcé du poids de la dette publique est un scénario réaliste et solidaire parce qu'il implique l'effort de toutes les générations. C'est probablement la plus grande mesure sociale adoptée sous ce gouvernement et le gouvernement précédent et il importe aujourd'hui de maintenir le cap afin de maintenir la pérennité de nos régimes légaux de pension.

Toutefois -et nous avons déjà insisté sur ce point lors de la modernisation effectuée en 1996-, l'utilisation des marges dégagées grâce à la réduction des charges d'intérêt de la dette supposera, dans les prochaines années, un arbitrage délicat entre plusieurs priorités importantes, voire concurrentes.

Aujourd'hui, il importe donc de ne pas nous illusionner sur la haute conjoncture actuelle. La plus grande prudence reste de mise.

Dans cette perspective, les socialistes francophones plaident pour une discipline tangible. Dès lors, ils soutiennent sans réserve l'idée de la création d'un fonds argenté.

Un tel projet ne sera viable qu'à la condition qu'il soit clairement identifié, c'est-à-dire qu'il soit autre chose qu'un simple compte théorique qui serait voué à disparaître au moindre rebond conjoncturel.

En étalant les marges dans le temps, en accumulant d'abord des réserves, puis en les consommant graduellement, nous pouvons lisser l'impact de la démographie et conforter la crédibilité des régimes légaux de pension.

Mais tant d'un point de vue pragmatique que moral, il importe aussi que la priorité qui sera accordée aux futurs pensionnés soit équilibrée et surtout qu'elle s'insère dans un véritable projet de société.

En plus du poids de la dette publique dont elles hériteront, les jeunes générations supporteront aussi indirectement une part de cette dette implicite liée au vieillissement de la population.

Cette extension de la solidarité dans les moyens qu'on y consacre et aussi dans le temps où elle se déploie ne sera soutenable qu'au prix de l'intégration socio-économique des nouvelles générations. En effet, quel serait le sens d'une société qui accentue le poids des transferts ascendants mais qui, en même temps, délaisse une partie de la jeunesse? Ces deux éléments mettent en relief toute l'importance des investissements à consentir dans le domaine de l'éducation, de la formation et de l'emploi.

Enfin, il s'impose de se préparer dès à présent au vieillissement annoncé. Effectivement, personne ne contestera que la socialisation de la solidarité ne naît pas spontanément mais qu'au contraire,

elle exige du temps et surtout une présentation claire de la part des responsables politiques. Notre assurance-santé est, elle aussi, à la croisée des chemins. Confrontés à un environnement en mutation rapide et profonde sur le plan démographique, technologique et socio-économique, nous devons relever le défi afin d'assurer la pérennité d'un système qui - toutes les études l'attestent - est l'un des plus performants au monde. Un repli, un effacement devant cette responsabilité, ce serait laisser l'initiative au marché, ce serait la porte ouverte à une médecine duale qui délaisserait le champ de la solidarité générale au profit des égoïsmes individuels.

Un refinancement des soins de santé de l'ordre de 22 milliards est loin d'être négligeable mais, une fois de plus, cette nécessité de prévoir des moyens additionnels importants démontre que la norme d'évaluation maximale des dépenses a atteint ses extrêmes limites et qu'il convient de réorienter cet aspect normatif vers un modèle prévisionnel des besoins de la population.

Deux axes nous semblent, dans l'immédiat, absolument prioritaires et le gouvernement y a été attentif : celui d'une accessibilité renforcée qui intègre les aspects multidimensionnels de la demande en soins, particulièrement pour les maladies chroniques ou incurables, et celui de la poursuite d'une utilisation plus efficiente des moyens par une meilleure connaissance de l'état de santé de la population et des besoins spécifiques liés à tel secteur ou sous-secteur.

En matière de médicaments, l'accord conclu avec l'industrie pharmaceutique est également un point très positif, « révolutionnaire », a dit à la presse notre ministre des Affaires sociales. En effet, il l'est à plus d'un titre : primo, parce que le consensus est toujours préférable à la contrainte ; secundo, parce que la responsabilisation du secteur dans le volume des dépenses devient une réalité tangible ; tertio, parce qu'une filière administrative du médicament rationalisée est un gage d'accessibilité, surtout pour les nouveaux produits.

Enfin, je terminerai ce chapitre par quelques mots sur l'emploi.

Pour le groupe socialiste, l'aménagement et la réduction individuelle et surtout collective du temps de travail apparaissent comme une voie incontournable pour tenter d'offrir à tous la possibilité d'accéder à un emploi, ainsi que pour

répondre aux aspirations des citoyens dans une société caractérisée par un temps libre plus important. Nous sommes particulièrement satisfaits du fait que cette revendication occupe une place importante dans ce volet consacré à l'emploi. Ma collègue Maggy Yerna approfondira demain cette nécessité de tendre vers une société où il n'y aura plus cette cassure entre ceux qui ont trop de travail et les autres qui en sont privés.

Dans une problématique aussi sensible, deux impératifs devront nécessairement être respectés : l'autonomie des partenaires sociaux et l'adoption d'une loi-cadre qui offre un dispositif clair, efficace, durable et suffisamment attractif pour inciter à la réduction du temps de travail.

L'autre grand défi sera de s'attaquer au taux d'inactivité des aînés. Le nombre des prépensionnés est heureusement à la baisse. Mais un autre phénomène, particulièrement inquiétant à la lumière des perspectives démographiques, doit nous interpeller et nous mobiliser : il s'agit de la progression constante du nombre de chômeurs âgés, que l'on peut observer dans les trois régions du pays. Ce constat appelle d'urgence de reconsidérer le profil des carrières en développant, entre autres, des formes plus audacieuses d'aménagement et de réduction du temps de travail, ceci afin que les entreprises n'éliminent plus de leurs rangs aux frais de la collectivité un capital d'expérience et de savoir-faire fondamental.

La deuxième partie de mon intervention, chers collègues, est consacrée à l'environnement et à la mobilité.

Les transports ont connu une progression constante depuis une vingtaine d'années. C'est particulièrement vrai pour les transports par route, lesquels représentent les parts les plus importantes du marché. Face à cette augmentation, il importe de définir des options fortes, susceptibles de prévenir notre pays de la saturation des réseaux routiers et ferroviaires.

La décision du gouvernement de rédiger un livre blanc sur la mobilité à l'horizon 2020, point de départ d'un plan fédéral de la mobilité durable procède de cette volonté.

Les mesures que le gouvernement entend mettre en œuvre contribueront à modifier sensiblement l'organisation structurelle de la mobilité en Belgique. Ainsi, l'augmentation envisagée de 15% de la part du marché du transport par eau et par

rail nous apparaît comme une bonne solution, pour autant bien entendu qu'on se donne les moyens d'une telle ambition. Cela suppose que soient jetées les bases d'une nouvelle mobilité, en agissant tant sur l'offre que sur la demande de transport.

La création annoncée d'un institut fédéral de la mobilité, de même que les mesures touchant à l'avenir de la SNCB s'inscrivent dans cette perspective. Plus particulièrement, la réorganisation de la société en deux pôles opérationnels : transport voyageurs et transport marchandises confèrera davantage d'efficacité et de lisibilité à la politique d'investissements qu'elle entend mener.

Le groupe socialiste se réjouit bien sûr de voir confirmer la volonté de réaliser le TGV de frontière à frontière, de même que le RER pour la Région de Bruxelles-capitale. Ces projets contribueront en effet à augmenter la fluidité des trafics passagers dans l'ensemble du pays. Cela étant, nous insistons pour qu'un calendrier global soit défini au plus vite, de sorte que ces projets trouvent une concrétisation rapide.

Nous devons également regretter l'ambiguïté qui reste en ce qui concerne les mises à quatre voies des lignes 124 et 161. Les orientations définies par le gouvernement pour consolider la part de marché du transport marchandises par rail nous semblent également aller dans le bon sens. Cependant, nous serons particulièrement attentifs à ce que la Wallonie n'accuse pas un retard préjudiciable dans la programmation des investissements évoqués.

L'intermodalité constitue aussi une piste de toute première importance dans l'élaboration d'une politique de mobilité durable. Dès lors, nous soutiendrons les initiatives que le gouvernement prendra pour appuyer l'intégration tarifaire dans et autour de Bruxelles.

Par ailleurs, j'entends que le gouvernement veut se doter d'un plan de gestion de la mobilité, réel outil de restructuration et de coordination entre les différents secteurs concernés. Une telle approche proactive de la mobilité comporte deux avantages : elle permet d'identifier les objectifs à long terme et de dresser un inventaire des stratégies possibles.

Troisièmement, vous me permettez, monsieur le premier ministre, d'évoquer très rapidement la justice et notre engagement international. Certains

projets ont abouti et sont en bonne voie, nous en sommes heureux : Le Conseil supérieur de la Justice, l'exécution des réformes Octopus, le Plan fédéral de sécurité, etc.

Mais je souhaiterais attirer une nouvelle fois l'attention sur le caractère préventif avant de jouer en matière judiciaire, la répression. L'équilibre prévention-répression suivie est pour nous fondamental. Un autre aspect important est l'accès de tous à la justice et l'instauration d'un véritable système d'aide légale.

En ce qui concerne le domaine international, nous vous demandons d'être particulièrement attentif au rôle que notre pays devra jouer durant le second semestre 2001, c'est-à-dire l'époque pendant laquelle la Belgique va assumer des responsabilités importantes au niveau européen. Nous nous réjouissons que notre diplomatie ait eu ces derniers temps une dimension éthique comme dans l'affaire Pinochet ou Haider.

Quatrièmement, monsieur le premier ministre, je souhaiterais terminer par une série de petites questions très précises.

Primo, le gouvernement souhaite accentuer la libéralisation du marché de l'énergie. Or, nous savons que les communes reçoivent comme dividendes des intercommunales énergétiques, 22 milliards par an. Cette libéralisation risque-t-elle d'impliquer une taxation des revenus des communes et une perte de revenus pour elles ? Dans cette hypothèse, le gouvernement est-il disposé à compenser la perte que subiraient les budgets communaux ?

Secundo, la procédure d'asile sera raccourcie. Les CPAS ne pourront plus accorder qu'une aide matérielle. Cette formule est-elle vraiment bonne ? Ne risque-t-elle pas d'être trop coûteuse pour l'Etat et au départ pour les CPAS ? Cela ne va-t-il pas créer une discrimination entre les personnes assistées par le CPAS ? Nous avons aussi lu que seraient créés des centres d'accueil fédéraux complémentaires, dans le cadre de ce qu'on a appelé des centres de villages de pavillons. Nous aimerions avoir sur ce point de plus amples explications. A-t-on d'ores et déjà désigné des communes ? Est-ce compatible avec les plans de secteur en vigueur à Bruxelles, en Flandre et en Wallonie ? Est-ce une idée praticable ?

Troisième point : vous avez dit que, pour garantir la compétitivité de nos entreprises, il fallait éviter un dérapage salarial. Il n'en reste pas moins que

le « boum » énergétique a entraîné une perte de revenus pour les personnes qui se déplacent en voiture et celles qui se chauffent au gasoil. Des mesures ont été prises ponctuellement par le gouvernement, il y a moins d'un mois. Ces mesures seront-elles répétées en 2001 ? Peut-on envisager de telles mesures pour d'autres types de chauffage que celui au mazout ?

Quatrième point : la réforme fiscale tant attendue, souhaitée par une immense majorité de la population, aura des conséquences pour les budgets communaux. Dès lors que les communes perçoivent des additionnels à l'impôt des personnes physiques et que l'on paiera demain moins d'impôt, cela impliquera moins de recettes pour les communes. On pourrait chiffrer cette perte de recettes entre 8 et 12 milliards de francs. Le gouvernement compte-t-il faire un geste pour aider les communes en la matière ? Dans la négative, la situation deviendrait intenable : les citoyens paieraient moins d'impôts fédéraux, mais ils devraient payer plus d'impôts communaux.

Même réflexion pour l'augmentation des minimex de 4 % dès 2002. Mais comme cette mesure concerne directement les CPAS à raison de 50 %, elle entraînera des charges supplémentaires pour les communes. Une aide complémentaire est-elle prévue ?

Voilà, monsieur le président, monsieur le premier ministre, les questions que je souhaitais poser. En ce qui nous concerne, nous voterons la confiance au gouvernement arc-en-ciel. Je le fais avec d'autant plus de bonheur après avoir entendu M. Van Peel. Il a dit que les ministres socialistes avaient accompli un excellent travail, qu'ils étaient de bons professionnels. Je n'ai jamais douté que Mme Onkelinx soit une bonne vice-première ministre, qu'elle soit une bonne professionnelle. Vous avez inventé la notion de femme d'Etat. Vous avez tellement loué son travail et celui des ministres socialistes que nous ne boudérons pas notre plaisir en votant le soutien à la majorité arc-en-ciel.

02.21 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren, er zijn er die het woord überirdisch hebben gebruikt in verband met wat u doet, met wat u hebt gepresteerd de afgelopen dagen. Er is zelfs een hoofdredacteur die de term "gevaarlijke zelfoverschatting" heeft gebruikt. Wat ik een beetje heb gemist in de verschillende commentaren is het gebrek aan schaamte waarmee u bent opgetreden. Ik heb hier al veel

gezien, in deze Kamer: Martens, Dehaene en consoorten, niet van de minsten op dat vlak. De schaamteloosheid van uw regnum heb ik echter nooit door een van hen zien evenaren of overtreffen. Schaamteloosheid en tegelijk vervreemding van wat de mensen denken, vervreemding van de realiteit, vervreemding van de bevolking. Die combinatie, die cocktail wasemt u uit in dit eersteministerschap, in deze regering die u gisteren hier op deze tribune hebt verdedigd.

Naar aanleiding van deze begrotingsverklaring is er dat interessante, een beetje paradoxale fenomeen van een eerste minister die een campagne heeft gevoerd voor twee verkiezingen, onder aanvoering van zijn campagnespecialist. Dat zijn de gemeenteraadsverkiezingen van nu, die essentieel moesten worden gewonnen om de schijn van een nieuwe tijd te kunnen creëren, en de volgende verkiezingen. Een campagne dus met een reeks van beloftes die nu worden doorgeschoven, om ook nog te kunnen dienen voor die tweede verkiezing. Dat is ongeveer de boodschap die u hier gisteren heeft gebracht: er is van alles beloofd, maar dat kan nu niet. De discrepantie tussen de realiteit en de beloftes was te groot. Dat kan nu niet, maar ze tellen ook voor de volgende keer. De manier waarop u probeert om met een campagne en met een pakket beloftes de kiezer twee keer om de tuin te leiden, is van een nooit geziene schaamteloosheid. Dat wilde ik voornamelijk zeggen. Die schaamteloosheid zal natuurlijk tot een grote ontgoocheling leiden en doet dat nu reeds. Uitdrukkingen als "de koude douche", "veel beloven doet de zotten in vreugde leven", "de hemel op aarde belooft", "een plannenlawine die ons met een kater achterlaat", "regeringsadviseurs die cynisch genoeg zijn om de mensen van alles voor te spiegelen" – wat zou hij daarmee bedoelen... - en "het feit dat we bezwengeld zijn" zijn geen woorden van Annemans en zelfs niet van Van Peel, maar wel van uw eigen Luc Vanderkelen. Dat zijn de ontgoocheling en de verbittering die de voorhoede vormen van de ontgoocheling die ook snel bij de bevolking zal doorklinken.

Laat mij tussen twee haakjes iets zeggen over de manier waarop hier wordt gecommuniceerd en wat daarnet nog werd toegegeven door de minister voor Sociale Zaken. Als wij willen weten wat Verwilghen nu juist bedoelt, hoeveel hij nu meer heeft gekregen, hoeveel hij wilde, wat hij heeft gekregen, waarom 3,7 miljard frank maar 1,8 miljard frank is, als wij dus dat bedrag waarmee Verwilghen bezig is willen vergelijken

met de 16,6 miljard frank die de heer Boutmans toegeschoven heeft gekregen, dan moeten wij niet afgaan op de documenten die u aan Kamer en Parlement heeft bezorgd, maar wel op wat wij in de pers lezen, en op niks anders. Van een communicatiebeleid en een open dialoog met het Parlement gesproken! Wij moeten bouwen op wat wij in de pers lezen. Wij hebben dat niet kunnen terugvinden, wij hebben dat niet gezien, en iedereen heeft dat gelezen van voor naar achter en van boven naar onder. Wij moeten speculeren op basis van de pers. Nieuwe communicatie en nieuwe dialoog met het Parlement! Ik heb het daar straks nog over.

Ten tweede is er de schaamteloosheid. Ik haal het volgende niet aan omdat dit het belangrijkste is uit uw regeringsmededeling en niet eens omdat dit het belangrijkste is van uw beleidsverklaring, maar gewoon als illustratie van de schaamteloosheid. Ik heb het over de manier waarop u over het buitenlands beleid een inleiding verzorgt met de woorden dat de regering een actieve buitenlandse politiek voert die gebaseerd is op ethische uitgangspunten, waarbij wordt gedacht aan de zaak Pinochet of aan de houding bij het aantreden van een nieuwe regering in Oostenrijk. Als men de toestand van die zaak specifiek overschouwt – ik herhaal, ik haal dit alleen aan als illustratie van uw schaamteloosheid – en de aangerichte schade aanschouwt nu de sancties tegen Oostenrijk door Europa onvoorwaardelijk zijn ingetrokken, kan men niet anders dan vaststellen dat het Deense referendum en meer in het algemeen het aangewakkerde anti-Europese klimaat voor een groot deel zijn veroorzaakt door al die staatslieden die in Frankrijk en België schaamteloos met vuur hebben gespeeld en haantje de voorste zijn geweest toen zij de Weense verkiezingsuitslag wilden manipuleren en de coalitievorming aldaar.

Mijnheer Dewael mag na nieuwjaar eens in Wenen gaan kijken wat er nog overblijft van de buitenlandse handel tussen Vlaanderen en Oostenrijk. Wallonië trekt zich daar niets van aan. Zolang er geen wapens worden geleverd mag men op Oostenrijk schieten zoveel men wil. Mocht FN ooit wapens aan Oostenrijk hebben geleverd, mijnheer Michel, vader Michel bedoel ik, zou wel een toontje lager hebben gezongen. Dewael mag de schade gaan opmeten en die schade is ongemeen groot.

In dat klimaat op deze tribune Oostenrijk nogmaals vermelden in uw regeringsverklaring, in plaats van uit pure schaamte weg te kruipen en er niets over te zeggen, illustreert hoe u denkt te

kunnen regeren. Het illustreert dat de schaamte totaal afwezig blijft in uw manier om de feiten te presenteren. Zoniet had u er in alle stilte over gezwezen. Dit is maar een illustratie. Het is bijlange na niet zo erg als in de dossiers over veiligheid en immigratie.

Mijnheer de eerste minister, ik laat hier uw schaamteloosheid nog terzijde over de manier waarop u uw eigen VLD behandelt wanneer het over belastinghervormingen gaat. Ik hoef er enkel naar te verwijzen. Het zal u deze ochtend reeds voldoende zuur zijn opgebroken na het hoofdartikel van mijnheer Van der Kelen in verband met uw belastingplannen. Mijn collega's zullen hierover uitweiden.

Veel erger is het veiligheids- en immigratiedossier. Uw schaamteloosheid daar gaat immers in tegen wat bij de afgelopen drie verkiezingen in alle klaarheid door de kiezers naar voor is gebracht. Uw schaamteloosheid en uw regeerstijl gaan daar regelrecht in tegen alles wat de Belgische politiek de afgelopen jaren heeft beheerst. Het is niet omdat u er niet over spreekt dat het niet aan de oppervlakte van een democratische samenleving heerst en zal blijven heersen. Tien lijntjes hebt u voor het veiligheidsplan overgehad, tien nietszeggende lijntjes. Geen visie, geen bijsturing. Ik spreek nog niet eens over de bedragen die minister Verwilghen aanhaalde, maar waarvan wij nog altijd niet weten over welke bedragen het gaat. Dit laten we maar in het midden. Er staan maar tien lijntjes in uw verklaring over dit dossier. Als u dit zelfs maar kwantitatief vergelijkt met de "dada's" van Vande Lanotte en Vandenbroucke in uw eigen regeringsverklaring, is het beschamend. Het is een schaamteloosheid die ik hier nooit heb meegemaakt. Over dit veiligheidsplan in uw regeringsverklaring en in uw beleidsintenties spreekt de pers in termen van "tussen de plooiën gevallen", "vergeten" en "uitgesteld".

Nog een geluk dat er de waarschuwende vinger van minister Verwilghen was. Een moedige vinger, vinden wij, want minister Verwilghen zal van u wel de volle laag gekregen hebben toen hij uw gloriëdag, uw état de grace kwam verknoeien en verstoren. Nog een geluk dat wij de waarschuwende vinger van mijnheer Verwilghen hadden, anders wisten we nu nog niets. Schaamteloos! Uw plan is vervreemd van de realiteit.

De heren Vandenbroucke en Vande Lanotte, beiden met volle borst vooruit hier terecht trots aanwezig, mogen tevreden zijn. Zelfs mijnheer

Boutmans mag tevreden zijn, afgezien dan van zijn belgicisme, met 16,6 miljard frank. Het veiligheidsdossier daarentegen wordt hier in de vergeetput van het cordon sanitaire gestort. In een democratische samenleving waar de afgelopen acht verkiezingen een indicatie werd gegeven in de tegengestelde richting, had dit nooit kunnen plaatsvinden. Mijnheer Verhofstadt, u regeert zonder aandacht te schenken aan de veiligheid. U plaatst ze niet centraal waar ze in uw verklaring had moeten staan. U regeert tegen de verkiezingsuitslagen in. U regeert zoals de pers het noemt: "tussen de plooiën", "vergeten", en "uitgesteld". Dat is een schande, het is een democratische schande.

Hetzelfde is het geval met het dossier van de immigratie. Ik herinner mij duidelijk hoe u vorig jaar in alle rust en kalmte, maar met de bezieling van de nieuwe tijden, hebt gezegd: "Wij gaan regulariseren, wij gaan de nationaliteit te grabbel gooien zonder voorwaarden, wij gaan de naturalisatie binnen beperkte tijden automatiseren. U wou de naturalisatie als een soort snel-belgwt ontwerpen. Wij hebben de effecten daarvan gezien. 50.000 illegalen willen Belg worden. Op dit ogenblik liggen er op de dienst Naturalisaties al 30.000 aanvragen klaar en zullen er dit jaar nog 20.000 moeten worden behandeld. Dat was volgens u, mijnheer de democraat, het signaal van de bevolking, neem ik aan.

De derde pijler was het asielbeleid, dat stevig op poten zou worden gezet en gegrondvest op basis van het uitwijzingsbeleid. Het uitwijzingsbeleid is een grap. U weet dat. Ik spreek over schaamteloosheid. De manier waarop u het immigratiedossier hier behandeld is schaamteloos. U hebt, waarschijnlijk na advies van uw communicatiestrateg, een hoofdstukje "zelfbeschuldiging" gemaakt. Dat hoofdstukje heeft voornamelijk tot doel de nieuwe aanstelling en taakverdeling van de regeringscommissarissen te verantwoorden. Daartussen vermeldt u het asielbeleid, waarvan u – omdat de feiten te zeer in uw nadeel spreken – moet erkennen dat u het niet onder controle hebt. Wat een schaamteloosheid om dit te verpakken in een dergelijk hoofdstukje! De regering heeft inzake deze materie niet alleen gefaald. Men heeft op een gruwelijke manier tegen de kiezers in geregeerd. Heel uw regering heeft alle verkiezingsuitslagen naast zich neergelegd en enkel en alleen het aanzuigeffect op het asielbeleid verhoogd. Wij hebben u daarvoor gewaarschuwd. Wij hebben u gezegd dat u uiteindelijk zou eindigen met paviljoendorpen. Ik weet niet wat dat zijn. Ik hoop

het hier de komende dagen te vernemen. Zijn dat tentenkampen? Neen, volgens de pers schijnen het betonnen prefabwoningen te zijn. Wij hebben u voor het aanzuigeffect en de paviljoendorpen gewaarschuwd. U hebt niet naar het Vlaams Blok willen luisteren, noch naar onze 600.000 kiezers, noch naar al diegenen die bij de gemeenteraadsverkiezingen kiezer van onze partij zijn geworden. U hebt naar niemand willen luisteren. U hebt alleen naar de loze praatjes van de heer Slangen geluisterd. U zou de bevolking nieuwe tijden brengen. De bevolking zou wegzakken in optimisme.

Mijnheer de eerste minister, u regeert niet alleen tegen verkiezingsuitslagen in, maar u doet dat met een schaamteloosheid die hier nooit is vertoond.

Tot slot wil ik even een klemtoon leggen op uw communautaire pacificatie. Uw hele constructie berust op deze pacificatie van de Lambermont, want voor het eerst in de naoorlogse geschiedenis van België leidt u een regering die meer Franstalige dan Vlaamse kamerleden telt. Dit gaat in tegen iedere logica van verkiezingsuitslagen en bevolkingscijfers. De constructie is natuurlijk wankel, want zij kan alleen maar bestaan bij de bereidheid van de Vlamingen in uw regering om de Franstaligen de agenda te laten bepalen. Bovendien staat of valt uw hele constructie met Bert Anciaux. Het is een beetje belachelijk om te zeggen. Op de Europese ministerraden, als u tussen alle belangrijke mensen zit en u zichzelf ook belangrijk dreigt te gaan vinden, moet u zich goed voor ogen houden dat uw hele constructie op Bert Anciaux en Margriet Hermans is gebaseerd. De mensen beseffen dat ook. Zij weten dat er om een of andere reden een communautair akkoord moest komen, want de Volksunie vroeg dat. Als u de Volksunie niet meekrijgt, heeft Dewael geen regering en als Dewael geen regering heeft, hebt u geen regering.

Franstaligen stemmen centrum-links. Zij hebben dat op de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen gedaan en zij zullen dat blijven doen. Zij hebben de Parti Socialiste, die de Walen veel geld en middelen opbrengt, opnieuw beloofd voor de manier waarop zij de Vlaamse ministers en hun partijen kunnen manipuleren.

Wallonië stemt links, centrum-links. Vlaanderen stemt de afgelopen twaalf verkiezingen op rij, met zeer sterke signalen, gaande tot het Vlaams Blok – oh gruwel –, rechts of centrum-rechts. Maar wat krijgen de Vlamingen? Ze krijgen links of centrum-links. Dit geldt niet alleen voor de regeringen die

de Vlamingen krijgen, maar ook de politieke agenda die zij krijgen voorgeschoteld, is links tot centrum-links. Dat was al niet min toen een CVP'er eerste minister was, maar nu is het werkelijk buiten alle grenzen aan het treden. Maar goed, u hebt daarvoor gekozen. Er was echter een beetje paniek, want uw constructie kwam wat onder druk te staan toen de heer Bourgeois voorzitter werd van uw Volksunie, mijnheer Verhofstadt. U vond dat u dat in de gaten moest houden. De heer Bourgeois werd namelijk verkozen op basis van een communautaire agenda. Hij werd door zijn partijleden geplebisciteerd omdat hij een communautaire confrontatie aankondigde. U bent in de daaropvolgende weken zeer druk in overleg geweest met uw vriend Bert Anciaux en met al diegenen die u konden geruststellen over hetgeen de heer Bourgeois van plan was. Toen kwam het signaal dat wij allen hebben gezien. Voor ons betekende dat signaal dat het ongeveer afgelopen was met een communautaire agenda: het was het interview bij de rel over het bedrog met de leerlingencijfers, ook weer zo'n memorabele passage. In dat interview kondigde Bourgeois aan: "Je kan niet over elk detail een crisis uitlokken." Einde citaat. Dat was voor Verhofstadt de "glorige hemel". Hij moest dan alleen nog een soort van staatshervorming, een schijnstaatshervorming, aan de Volksunie aanbieden. Niet dat de Volksunie op een of andere manier in de watten moest worden gelegd, maar ze moest wel kunnen doen alsof ze in de watten zou gelegd worden.

Dus kwam er op de agenda, gekoppeld aan de begroting, een soort van staatshervorming met twee luikjes. Een eerste luik is het enige luik waarover de afgelopen parlementsverkiezingen in Wallonië is gedebatteerd: de herfinanciering van de gemeenschap. Dat is het enige. Ik denk niet dat er een ander thema geweest is buiten "het tegenhouden van de Vlaamse eisen", zoals zij dat noemden. Deze Vlaamse eisen waren zeer duidelijk en uitdrukkelijk geformuleerd door het Vlaams Parlement. Wij grijpen terug naar de maartresoluties van vorig jaar van het Vlaams Parlement, mijnheer de eerste minister. U probeert ze uit uw geest te deleten, maar wij brengen ze toch even bij u terug. Het brede kader werd, ten eerste, gevormd door solidariteit, alleen nog op basis van objectieve, duidelijke en doorzichtige mechanismen, én omkeerbaarheid. Dat kan al tellen. Ten tweede, mag de ontvanger uit dergelijke mechanismen per capita niet meer overhouden dan de betaler. Ten derde, specifiek inzake financiële en fiscale autonomie, de volledige bevoegdheid inzake de huidige

gewestelijke belastingen en, ik citeer, "de volledige overdracht van bevoegdheid inzake personenbelasting plus de mogelijkheid tot ristoring van de opbrengst van de vennootschapsbelasting die moest worden voorzien". Tot zover gingen de besluiten van het Vlaams Parlement op dat vlak.

Voor het tweede luik, mijnheer Verhofstadt, laat ik hier, om u een schaamtegevoel te besparen of om een vervangende schaamte bij ons te vermijden, even buiten beschouwing wat er inzake Brussel in die resoluties stond. In Brussel hebt u het lot van de Vlamingen bezegeld: Vlamingen kunnen in ziekenhuizen niet in hun eigen taal bediend worden. Zij staan vanaf nu volledig in de kou. Dit is volledig uit uw agenda, uit uw geheugen, uit uw geest en uit uw intellectuele capaciteiten geschrapt. De heer Laeremans zal hierop nog terugkomen. Ook de resoluties van het Vlaams Parlement over spoorinfrastructuur, telecommunicatie, het Arbitragehof, de Raad van State en de Hoge Raad voor Justitie laat ik buiten beschouwing. Ik laat dit allemaal wegvallen; u hebt dat trouwens ook gedaan.

Een historische waarheid die ik wel moet aanhalen, is de resolutie over meer coherentie in de bevoegdheidspakketten. Dit is een fameuze resolutie die niet alleen is goedgekeurd door de VLD maar ook mee werd ondertekend door een ondertussen net zoals Ward Beysen verwijderde VLD'er, André Denys. Uit die resolutie citeer ik: "De normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moet integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, dus onder meer met inbegrip van de gezondheidsverzekering en de gezinsbijslagen, kostencompenserende regelingen."

Dat is het kader van de resoluties van het Vlaams Parlement waarbinnen u kon handelen. U vraagt ons echter te geloven dat de bevolking applaudisseert voor de refinancering, onmiddellijk het keiharde, blote geld voor de Franstaligen in ruil voor 3 zaken: vooreerst een schijn van fiscale autonomie, vervolgens het blokkeren tot 2012 van elk gesprek over de sociale zekerheid en ten slotte een totale verwarring. Wat de sociale zekerheid betreft, beklemtoon ik dat er meer transfers zullen gebeuren. U geeft zo maar 242 miljard frank aan minister Vandenbroucke zonder hiervoor overheveling van bevoegdheden te krijgen. U verstevigt de transferdynamiek.

Mijnheer de eerste minister, u zult moeten toegeven dat er een discrepantie bestaat niet alleen tussen uw tekst en de begrotingsbijlage maar ook tussen de teksten die de pers heeft ontvangen en hetgeen wij hebben gekregen. Ik wijs erop dat de overheveling van de belasting op de inverteerstelling vooraf onderworpen zal worden aan een samenwerkingsakkoord. Dat hebben we nergens gelezen behalve in de pers. Ik weet niet waar de pers dat haalt.

Voor de rest wordt de befaamde autonomie een recht op kortingen uit het artikel 11 van de financieringswet, weliswaar uitgebreid maar aan de leiband van de Franstaligen en hetgeen zij goed vinden.

Van de volledige autonomie, inclusief de inningsrechten zoals opgenomen in de Vlaamse resoluties, is niet langer sprake. Dat wordt beperkt tot een recht op kortingen. Wat het legitimeren van die schijnautonomie betreft –het heet bandbreedte-, krijgen we een demonstratie van de kromme rug van de heer Dewael die hem in staat moet stellen onder gelijk welke lat te kruipen.

Waar komen we vandaan? We zijn vertrokken bij een uitspraak van de heer De Gucht op 4 november 1998. Inzake de fiscale autonomie van de gewesten en de gemeenschappen hebben de Liberaal Democraten een vrij verregaand voorstel. Zij willen elk beleidsniveau zijn eigen belasting geven. De Gucht licht – niet liegt – toe dat de gemeenschappen de personenbelasting krijgen, de gewesten de vennootschapsbelasting en de federale overheid de BTW. Dat is de VLD. Daar komen we vandaan.

We zakken een beetje en komen bij de resoluties van het Vlaams Parlement waarin een volledige overheveling van de personenbelasting wordt gevraagd.

Dan komt Dewael, eerste minister van Vlaanderen. Hij begint met de helft. Later is hij in het Vlaams Parlement gezakt tot een kwart. Gisteren verklaarde Dewael opnieuw zonder schaamte – het is niet voor niets uw beroepsbroeder -, ik citeer: “We hebben 10% gevraagd in het besef minder te zullen krijgen. Met bijna 7 zijn we erg tevreden”. Wat blijkt echter? Het is 3,25%! Wat een beschamende toestand! De heer Van Peel heeft er reeds op gewezen dat gemeenten een autonomie van 8% hebben binnen de begrotingsmassa en de deelstaat Vlaanderen. Vanaf volgend jaar een autonomie van 3,25%. Kiezersbedrog!

Dames en heren, wat het communautaire deel betreft, waren er nog een aantal duistere schimmen rond.

-Belga: “Er mag geen fiscale delokalisatie ontstaan”.

-VRT-radio: “Binnen de grenzen moeten de fiscale loyaliteit blijven bestaan”.

-Belga: “De toekenning van de middelen gebeurt zonder grote schokken om te voorkomen dat de overdracht tot te grote budgettaire verschillen zou leiden”.

-De FET: “Volgens sommige Vlaamse onderhandelaars mag de belastingsprogressiviteit niet verkleind worden en mogen de gewesten geen deloyale belastingconcurrentie organiseren”. Wat vind ik hierover in de regeringstekst? Niets! Van deze duistere schimmen met betrekking tot de fiscale loyaliteit vind ik niets terug in de regeringsverklaring. Onduidelijkheid is troef. Alleen de ontwerpen zullen de realiteit tonen. Het Vlaams Blok is zeer sceptisch. Sceptisch omdat we de rust en de kalmte hebben gezien waarmee de Franstalige onderhandelaars zijn buitengekomen. Die kalmte en rust wijst in communautaire pacificaties meestal op de realiteit. De Franstaligen hebben hun herfinanciering onmiddellijk en keihard binnengehaald. Al de rest is blabla waarvan we de eerst teksten nog moeten zien en waarover veel meer wordt gefluisterd dan we kunnen lezen.

Mijnheer de minister, u hebt uw rust. De Volksunie zal dit allemaal verdedigen. Zij zal zeggen dat ze kritisch zal toekijken en dat de heer Dewael mag voortdoen. Dat heeft zij overigens gisteren in het Vlaams Parlement gedaan. Wat dat betreft is de timing perfect in orde.

De Volksunie kan weliswaar haar broek niet maar de schijn wel nog ophouden. Ik vat het allemaal samen in een zin. Er is vers geld in ruil voor een dooie mus; er zijn harde centen voor de Franstaligen en het Vlaams Parlement gaat terug naar af; de regie is in handen van de Franstaligen en in de coulissen zet Guy Verhofstadt de meubelen recht. Dit is geen communautaire pacificatie, dit is een communautaire capitulatie.

Tot slot, mijnheer de voorzitter en geachte collega's, laten niet alleen de verkiezingen maar ook deze regeringsverklaring de regeringsgelederen met een fameuze kater achter. Toch doen die regering en Verhofstadt alsof er niets aan de hand is. Integendeel, de communicatiespecialist, deze Raspoetin der lage landen, pompt u op, mijnheer de eerste minister,

en adviseert u om uzelf af te schilderen als iemand die alles in handen heeft en die de poort naar een nieuwe toekomst voor de bevolking, naar een nieuwe eeuw voor dit land gaat openen. Hij adviseert u om de mensen, voor de verkiezingen, schaamteloos de hemel op aarde te beloven opdat de schijnpraatjes over het keerpunt van de nieuwe tijden, de schijnpraatjes die u zelfs nu nog altijd uitkraamt, toch een beetje geloofwaardig zouden worden. De vlieger van die schijnpraatjes moet er tijdig voor zorgen dat die gemeenteraadsverkiezingen kunnen worden gewonnen. Dat was ongeveer het schema. Wanneer die schijnpraatjes maar voldoende lang worden volgehouden, zullen die gemeenteraadsverkiezingen worden gewonnen. Dat zou het succes van uw regering aantonen en de bevestiging zijn van het feit dat de nieuwe poort is opengestaan.

Mijnheer de eerste minister, u doet alsof er niks aan de hand is. Op de verkiezingsavond kondigt u af, mits toevoeging van een kort paragraafje over het Vlaams Blok, dat de regeringspartijen de verkiezingen hebben gewonnen. Ook gisteren eindigt u, mits een paragraafje over het Vlaams Blok, met de melding dat iedereen, de samenleving, de burgers, de ondernemingen en de mensen uw regering tot en met zien zitten.

De ontgoocheling echter, die het gevolg is van uw vele beloftes, voert de hoofdtoon - u weet dat sinds gisteren, sinds deze ochtend - bij de vakbonden, de ondernemingen, de diverse commentatoren, bij de burgers, bij de VLD en niet in het minst bij uw minister van Justitie die boven in het kraaiennest van uw Titanic nu eens "veiligheid in zicht" en dan eens "veiligheid uit zicht" roept.

Al die mensen zijn ontevreden en ontgoocheld. De socialisten en de Franstaligen kunnen tevreden zijn, niet de liberalen en de Vlamingen die al acht verkiezingen op rij vragen om door een rechts of centrumrechts beleid geregeerd te worden. Dit is niet hun begroting. Toch zit daar die Mephistofeles van een Slangen u in te fluisteren dat de samenleving u graag heeft. Vervreemd als u bent van de realiteit, gelooft u nog dat dit waar is.

De woorden "gevaarlijke zelfoverschatting, schaamteloosheid" vallen dus automatisch uit alle hoofdartikelen, uit alle commentaren. U bent voor allen die ooit hebben gelooft in de oprechte bedoelingen van de stichter der Vlaamse liberalen en democraten een van de bitterste ontgoochelingen ooit. Immers, ook uw begroting

wasemt die ontgoochelende schaamteloosheid uit. Het verschil tussen de verkiezingsbeloften en uw begroting is een grote verschrompeling. Uw begroting is het product van een verschrompelde politieke visie. Deze visie is slechts beperkt tot een ambitie waaraan alles, ook de Vlaamse bevolking, ondergeschikt wordt gemaakt, met name zo lang mogelijk eerste minister van dit land blijven. Dit is voor het ontgoochelde volk van dit land de begroting van een schaamteloze en totaal van die bevolking vervreemde Guy Verhofstadt. Dit kan niet goed aflopen.

02.22 **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, na lange voorbereidingen en intensieve onderhandelingen de voorbije dagen en weken heeft de eerste minister gisteren een verklaring afgelegd die, in tegenstelling tot andere, krachtlijnen vastlegt niet alleen voor het komende jaar, maar voor verschillende jaren. Zo'n echte meerjarenplanning heeft misschien het nadeel dat het bij sommigen te hoge kortetermijnverwachtingen schept, maar tegelijk het voordeel dat we weten waar we naartoe gaan en dat niet enkel maatregelen op korte termijn worden aangekondigd. Bovendien kan er op die manier voorzichtiger worden omgesprongen met de zogenaamde vruchten van de economische groei en met de budgettaire ruimte.

In het plan dat de eerste minister namens de regering naar voren heeft gebracht, springt vooral de fameuze fiscale hervorming in het oog. Daarover werd de voorbije weken ook het meest gediscussieerd. Fiscale hervormingen zijn altijd een moeilijk discussiepunt, omdat we ons al eens laten verleiden tot een opbod aan belastingverlagingen. Gemakshalve vergeet men heel dikwijls dat wie geen belastingen betaalt ingevolge een te laag inkomen, bij belastingverlaging uit de boot valt. Aangezien wij wel oog hebben voor die groep personen, die wij belangrijk vinden in onze maatschappij, moet een belastingverlaging voor ons altijd gekoppeld zijn aan maatregelen inzake de sociale uitkeringen, de terugbetalingen en de bestaansminima. Voor de groenen is de belastingverlaging immers geen doel op zichzelf; ze is mooi meegenomen wanneer er voldoende middelen zijn nadat de overheidstaken zijn vervuld en een sturend beleid is gevoerd. Wij willen er met een belastinghervorming in de eerste plaats voor zorgen dat de laagste inkomens er beter van worden, dat de inkomensverschillen niet toenemen, dat men bijdraagt volgens draagkracht

zonder discriminatie en dat een milieuvriendelijk gedrag wordt gestimuleerd.

Toetsen we onderhavig plan aan deze principes en vergelijken we het met het oorspronkelijk werkdocument van de minister van Financiën, dan kunnen we niet anders dan concluderen dat we ons in grote lijnen achter het plan kunnen scharen, dat duidelijke verbeteringen toont tegenover het oorspronkelijk stuk. Zo vinden we het zeer belangrijk dat het begrip terugstortbaar belastingkrediet werd ingevoerd en dat de regering beslist heeft dit uit te breiden tot de terugbetaalbare belastingvermindering voor kinderen ten laste.

Bovendien stellen we vast dat er tegemoetgekomen wordt aan de bekommerning die ik daarnet heb verwoord. Immers, de uitkeringen en de bestaansminima worden verhoogd en er worden een aantal belangrijke sociale correcties in de sociale zekerheid aangebracht.

In het plan vinden we tevens een hogere tegemoetkoming voor het openbaar vervoer terug en het vrijstellen van belasting van de tegemoetkomingen voor abonnementen voor het openbaar vervoer.

Dat was voor ons uiteraard noodzakelijk.

De **voorzitter**: Mag de heer Verherstraeten u onderbreken?

02.23 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Ja, mijnheer de voorzitter.

02.24 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik hoor de heer Tavernier de lof zingen van de belastinghervormingen van de minister van Financiën. Ik herinner hem nog eens aan zijn woorden van twaalf maanden geleden. Toen pleitte hij ervoor dat er bij de belastinghervormingen hoe dan ook een belasting op het vermogen zou moeten komen. Ik hoor hem daar nu niets meer over zeggen. Laten de groenen dat misschien vallen?

02.25 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): U hebt mij onderbroken. Ik ga voort met mijn uiteenzetting en u zal het antwoord krijgen. Ik heb daarnet de punten gegeven die ik goedkeur. Ik zeg ook heel duidelijk, mijnheer Verherstraeten, dat wij het moeilijk hebben met de verlaging van de hoogste belastingtarieven van 55% en 52,5%.

Als we internationale vergelijkingen maken, zijn er wel een aantal geldige argumenten om dit door te

voeren. Wij vinden echter dat men hetzelfde principe als bij de hervorming van de vennootschapsbelasting had moeten toepassen. Dat zou betekenen dat wij nominale tarieven kunnen verlagen op voorwaarde dat een aantal aftrekposten wordt geschrapt. Wij stellen dus de vraag waarom men dit niet heeft toegepast in de plannen die hier nu voorliggen.

Over de aftrekkorven moet er nog een akkoord komen. Aan de gunstige fiscale behandeling van bedrijfswagens mocht niet worden gesleuteld. Zelfs aanzetten in de richting van een vermogensbelasting, of een belasting op grote vermogens, was gewoonweg onbespreekbaar. Ik heb dat vastgesteld. Eveneens heb ik gemerkt dat dit ook voor de CVP een onbespreekbaar thema is. Wij vinden echter dat ook op dat niveau fiscale discriminaties tussen de verschillende vormen van inkomens of de alternatieve fiscaalgunstige beloningsvormen moeten worden weggewerkt.

Mijnheer de minister, uiteraard betekent belastinghervorming niet alleen hervorming van de personenbelasting, het omvat veel meer. Wij hopen en verwachten – wij weten dat u die intentie heeft – dat u ook in de indirecte belastingen hervormingen zal uitwerken in de richting van meer ecologische belastingstructuren.

Ik weet dat u binnenkort als voorzitter van de Europese Ministerraad van Financiën een aantal belangrijke aanzetten kunt geven voor zaken die op dit ogenblik op Europees niveau wat geblokkeerd zijn. Ik denk dan aan tariefstructuren in het kader van BTW, accijnzen en dergelijke. Ik reken erop dat u als minister van Financiën inspanningen in de goede richting zal doen.

Daarnaast is het uiteraard belangrijk dat wij niet alleen oog hebben voor onze belastingstructuur, maar ook dat we ervoor zorgen dat de belastingen daadwerkelijk worden geïnd. Wij hebben al meermaals gevraagd naar het benoemen van een speciaal iemand, zoals een regeringscommissaris, ter bestrijding van de fiscale fraude. Dat zou al een stap vooruit betekenen. Het gaat hier dan over de grote fiscale fraude, BTW-carrousels en dergelijke. We zullen die regeringscommissaris en de acties van de regering beoordelen op de resultaten.

We mogen echter niet vergeten, mijnheer de minister, dat ook de gewone controles en de gewone inningen moeten verbeteren. De rapporten die we de jongste maanden van het Rekenhof hebben gekregen zijn eigenlijk

vernietigend. Ik denk dat u, als verantwoordelijke minister, daar zeker werk van moet maken. Iedereen beseft immers dat, hoe beter de controles en de inningen gebeuren, hoe meer de nominale belastingtarieven kunnen worden verlaagd. Dat moet een belangrijke bekommerning voor u zijn.

Naast de belastinghervorming zijn er nog een aantal andere belangrijke hoofdstukken. Ik denk hierbij aan de mobiliteit. Wij juichen de belangrijke bijkomende investeringen in de NMBS en het Gewestelijk Expresnet toe. Er komt een belangrijk mobiliteitsplan en de bedrijfsvervoersplannen krijgen eindelijk groen licht.

Ook op het gebied van de volksgezondheid komen er initiatieven. We denken onder andere aan palliatieve zorg. Voorts worden vanaf volgend jaar de ozonmaatregelen, waartoe in principe reeds beslist was, uitgevoerd. Hiervoor is de nodige budgettaire ruimte voorzien. We mogen immers niet vergeten dat alle elementen in de strijd tegen de milieuvervuiling terzelfder tijd in het voordeel zijn van een goede volksgezondheid.

Wat de internationale samenwerking betreft, is het budget voor Ontwikkelingssamenwerking gestegen. Dat is een goede zaak. Mijnheer de minister, tegelijkertijd hebben wij echter nog steeds vragen bij de beslissing om de ontwikkelingssamenwerking naar de gewesten of de gemeenschappen over te hevelen. Ik meen dat we dit gewoon zakelijk en nuchter moeten bekijken. We moeten nagaan waarmee de ontwikkelingslanden het meest gebaat zijn. Vanuit die analyse moeten we kijken wat in de Belgische context de beste structuur is om een departement Ontwikkelingssamenwerking op te starten.

02.26 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer Tavernier, wees eens duidelijk. Staat u op dit punt achter het regeerakkoord of niet? Wat betekent die nuchtere analyse? Bent u het eens met de overheveling van Ontwikkelingssamenwerking of niet?

02.27 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer Van Hoorebeke, wij vragen dat men die zaak bekijkt. Als u mij met mijn huidige kennis van zaken vraagt of ik het met dit aspect eens ben, dan antwoord ik neen. Is dat duidelijk?

De **voorzitter**: Mijnheer Van Peel, u krijgt eveneens het woord, maar gelieve het kort te houden. Herhaal geen drie keer wat u wil zeggen.

02.28 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om een belangrijk feit. Een belangrijke partner in de regering zegt dat hij het met een essentieel onderdeel van het akkoord niet eens is. Mijnheer Tavernier, ik merk op dat uw collega in het Vlaamse parlement het hier wel mee eens is. Dat is echter iets voor uw interne winkel. Hier hoor ik echter een regeringspartij zeggen dat zij het niet eens is met een akkoord dat door de kern werd bereikt. Mijnheer Tavernier, ik wil zowel u als de heer Boutmans erop dat u zowel de lusten als de lasten van regeringsdeelname moet aanvaarden. Ofwel bent u het eens met een akkoord dat uw eigen ministers hebben goedgekeurd in de Ministerraad, ofwel moet dat akkoord veranderd worden voor u de regering uw vertrouwen kunt schenken. Binnen de meerderheid kan men niet vrijblijvend slagen om de arm houden. Dat is niet correct.

02.29 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer Van Peel, wij beoordelen een regeringsverklaring in haar geheel. Wat het geheel betreft, schenken wij de regering vertrouwen. Dat belet ons echter niet om vragen te stellen over bepaalde deelaspecten hiervan. Ik heb hier zo-even geantwoord op een specifieke vraag over een welbepaald punt.

Wat het werkgelegenheidsbeleid betreft, stellen wij vast dat er belangrijke sociale en fiscale stimuli gegeven worden voor bijkomende werkgelegenheid. Voor ons is het belangrijk dat er een goede combinatie is van arbeid en gezin, zorg en arbeid en loopbaankrediet en onthaasting. Zo kan men de kwaliteit van leven en werken verbeteren. We willen de zaak uiteindelijk beoordelen op haar resultaat, vooral met het oog op de kwaliteit van leven en werken.

We blijven aandringen op een concreet, geïntegreerd werkgelegenheidsplan voor de non-profitsector dat verder reikt dan nu het geval is.

Wij stellen vast dat, als we het geheel bekijken, deze regeringsverklaring inhoudelijk belangrijker is dan die van vorig jaar omdat ze meer gestoeld is op een langetermijnvisie die bovendien budgettair is vertaald en gefaseerd. De groenen zullen dan ook, via het vertrouwen dat we aan deze regering zullen geven, erop toezien dat bij de uitvoering van dit akkoord, mijnheer Van Peel, de sociale en ecologische krachtlijnen zullen worden gehonoreerd en versterkt.

02.30 Daniel Bacquellaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le premier

ministre, mesdames et messieurs les ministres, le débat relatif à la déclaration de politique fédérale du gouvernement est assurément d'un genre nouveau. Nous commentons aujourd'hui la présentation d'un budget en excédent et les lignes de force d'un projet ambitieux pour notre pays. Voilà bien un changement fondamental, puisque depuis 50 ans, ceux qui se sont succédé à cette tribune lors des rentrées parlementaires, n'avaient d'autre choix que de s'exprimer sur fond de déficit budgétaire. Nous parlons, aujourd'hui, de surplus, de marges de manœuvre, de marges budgétaires, de diminution d'impôts, d'augmentation d'allocations sociales, de nouveaux moyens pour la santé. Nous parlions, hier, d'austérité, d'accroissement de la fiscalité, de restriction en matière sociale. Le moment est donc bien historique.

Le projet d'avenir que le premier ministre nous a présenté porte une véritable ambition pour le pays. Il s'analyse à la lumière des résultats déjà engrangés ces derniers mois : l'économie est en forte croissance, le taux de chômage est enfin inférieur à la moyenne européenne, la compétitivité des entreprises est plus forte, le nombre de faillites décroît, le nombre de minimisés est en diminution. Les citoyens comme les entreprises réagissent positivement et approuvent les changements intervenus. L'Etat social actif exprime pleinement sa pertinence et sa cohérence, le taux d'activité augmente, la décade fiscale et la protection sociale sont enfin compatibles et synergiques.

Nous apprécions que le gouvernement constate lui-même les points faibles de sa politique. Comment d'ailleurs y remédier sans d'abord les constater ? Cela nous change agréablement de certaines fatuités ou de propos lénifiants tenus par d'autres gouvernements. Nous voulons encourager le gouvernement dans le renforcement de son action en matière de simplification administrative, en matière de libéralisation de certains secteurs de notre économie ou en matière de répression de la grande fraude fiscale.

Nous soutenons le ministre de l'Intérieur dans la poursuite d'une politique d'asile et d'immigration cohérente, équilibrée, axée à la fois sur l'achèvement des régularisations, la réforme de la procédure d'asile et l'exécution rapide des expulsions, lorsqu'elles s'avèrent inévitables.

Par ailleurs, nous abondons dans le sens du gouvernement lorsqu'il évoque la piste d'un

nouveau règlement qui interdit le versement d'argent pour le remplacer par une aide matérielle. Nous tenons également à féliciter le ministre de l'Intérieur pour le travail colossal qu'il a fourni afin que la police intégrée et structurée à deux niveaux soit bientôt une réalité qui garantisse à la population une plus grande sécurité.

Avant d'aborder plus précisément les divers volets des réformes annoncées, je voudrais d'abord me réjouir du climat serein dans lequel se sont déroulées les discussions menant au refinancement des Communautés. Le temps des propos agressifs à l'égard de l'autre communauté est passé. L'ère Van den Brande est révolue. L'accord intervenu permettra une responsabilisation accrue des entités fédérées puisque chacune décidera de ses dépenses tout en assumant partiellement leur couverture en termes de recettes. Le refinancement des Communautés ouvre une ère nouvelle en matière d'enseignement. Les Communautés pourront dorénavant agir concrètement pour maintenir la qualité de l'enseignement et revaloriser la profession d'enseignant. C'est essentiel pour toute société démocratique qui se respecte. Investir dans l'enseignement, c'est investir dans l'avenir, c'est croire en notre perfectionnement. Comme le titrait le journal « Le Soir » de ce mardi, « C'est onze années de galère qui s'achèvent ici ». Pour ma part, je dirais que « l'école respire. »

En matière de fiscalité, deux méthodologies sont possibles. Pour simplifier, je parlerai de la méthode Reynders et de la méthode Maystadt.

La méthode Reynders s'appuie sur la notion de plaisir durable. Quand on décide de réduire les impôts, on donne aujourd'hui, mais on donnera aussi demain. La méthode est progressive.

La méthode Maystadt était tout à fait différente. Quand on décidait d'augmenter les impôts, on prenait tout tout de suite. La méthode était brutale.

Dans le passé, les déclarations gouvernementales faites par le premier ministre en vue de définir les grandes options budgétaires du gouvernement étaient toujours l'occasion de stupeur et de tremblements pour les citoyens contribuables de ce pays. En disant ceci, je ne nie évidemment pas les efforts réalisés en vue de permettre à notre pays d'atteindre la sacro-sainte norme des 3% pour faire notre entrée dans l'union monétaire. Au contraire, en évoquant ce fait, je rappelle les sacrifices réalisés, non pas tant par les coalitions gouvernementales, mais bien par les citoyens de

ce pays en vue d'atteindre l'objectif.

Aujourd'hui, dans sa déclaration de politique générale, le premier ministre et son gouvernement annoncent aux citoyens, sans sombrer dans l'euphorie, des jours meilleurs. Rappelons avant toute chose qu'aucun projet de loi visant à créer de nouveaux impôts ou à augmenter les impôts existants n'a été soumis au Parlement sous cette législature. Le gouvernement arc-en-ciel a réalisé un véritable stop fiscal, tant attendu par la population depuis de nombreuses années. Et la décrue fiscale est en marche.

Je tiens à souligner les initiatives qui ont déjà été prises par le gouvernement pour réduire la pression fiscale : le rétablissement de l'indexation des barèmes fiscaux, tant de fois annoncé mais aussi tant de fois reporté, ou encore la suppression progressive, en commençant par les revenus les plus bas, de la cotisation complémentaire de crise.

Faut-il rappeler que la non-indexation des barèmes fiscaux a eu pour effet d'augmenter la charge réelle de l'impôt à concurrence de 205 milliards et que l'instauration, en 1993, de la cotisation complémentaire de crise a représenté une charge fiscale supplémentaire de 175 milliards pour les seuls contribuables à l'impôt des personnes physiques ?

Par ailleurs, en fixant le calendrier du démantèlement de la cotisation complémentaire de crise, le gouvernement a déjà annoncé son intention d'assurer une perception plus exacte du précompte professionnel. Cette intention s'est d'ailleurs déjà traduite par des arrêtés royaux, notamment celui du 19 septembre 2000 modifiant les règles de calcul du précompte professionnel avec un impact sur une année pleine s'établissant à 17 milliards de francs.

Maintenant, le gouvernement anticipe l'impact de la suppression progressive de la cotisation complémentaire de crise sur le précompte professionnel. D'autres mesures fiscales favorables aux contribuables ont déjà été prises. Je pense à l'amélioration de la déductibilité des frais de garde d'enfants, à la défiscalisation des sommes revenant aux victimes d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle, à la suppression de l'exigence de la souscription d'une assurance « solde restant dû » pour que l'amortissement en capital des emprunts hypothécaires puisse bénéficier d'un encouragement fiscal ou encore – et de manière

plus substantielle – à la réduction du taux de TVA de 21 à 6% pour certaines opérations de rénovation ou de réparation de logements de plus de cinq ans.

Après le stop fiscal et les mesures auxquelles je viens de faire allusion, le citoyen attend encore des avancées en matière fiscale. Dans sa déclaration gouvernementale de 1994, le premier ministre Jean-Luc Dehaene s'exprimait en ces termes : « la croissance doit bénéficier à l'emploi et non à l'augmentation du pouvoir d'achat de ceux qui ont la chance d'avoir un emploi. » Il disait exprimer par là un sentiment de solidarité.

En tant que libéraux, nous pensons pourtant que la croissance doit bénéficier à l'emploi – sûrement -, mais nous sommes également d'avis qu'une augmentation du pouvoir d'achat des citoyens de ce pays est une aspiration légitime en période de croissance et d'équilibre budgétaire. Tout le monde sait que la pression fiscale et parafiscale totale dans notre pays est, par rapport à nos partenaires européens, encore particulièrement élevée. Quarante-six pour-cent du produit intérieur brut en Belgique, c'est, en termes de moyenne européenne, 400 milliards d'impôts que les citoyens belges paient en plus que les autres Européens.

Soyons clairs : nous ne demandons évidemment pas que la totalité des marges budgétaires soient affectées à la réforme fiscale. Nous n'exigeons pas le tout tout de suite. Nous voulons simplement que la croissance permette l'augmentation du pouvoir d'achat de ceux qui ont contribué au rétablissement de la situation de notre pays. La réforme fiscale telle qu'elle est défendue par notre ministre des Finances ne peut être envisagée de manière statique. Au contraire, il s'agit d'un processus dynamique. Si, dans un premier temps, la réduction de la fiscalité doit utiliser des marges disponibles, très vite elle en crée de nouvelles. En diminuant la pression fiscale, et donc en augmentant le pouvoir d'achat des citoyens, on crée en retour des recettes nouvelles. L'augmentation du pouvoir d'achat entraîne l'augmentation de la consommation, et donc immanquablement des rentrées en matière de TVA.

Ces rentrées nouvelles permettront à leur tour de développer des politiques nouvelles. Si le crédit d'impôt ou l'allègement de l'impôt sur les revenus les plus faibles permet d'augmenter le salaire net et de rendre le travail plus attractif, cela entraînera une augmentation du nombre d'actifs et donc une

assiette fiscale plus large.

L'évocation du volet fiscalité-emploi est aussi l'occasion de rappeler l'effort substantiel déjà fourni par le gouvernement en vue de s'attaquer au problème des charges qui pèsent sur le travail. Je me permettrai encore d'insister sur deux mesures annoncées qui me paraissent particulièrement importantes : d'une part, la suppression programmée des taux supérieurs au niveau du barème à l'impôt sur les personnes physiques, à l'instar de ce qui se pratique et de ce qui s'est décidé récemment dans les pays européens, chez nos principaux partenaires européens ; d'autre part, le gouvernement défend aussi -et c'est heureux- la neutralité fiscale par rapport aux choix de vie individuelle. Cela en sera fini des discriminations touchant les couples mariés. Par ailleurs, les cohabitants pourront bénéficier du quotient conjugal; en fait tous s'y retrouvent.

En ce qui concerne la politique sociale, une de nos priorités, monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, est d'établir dans notre société une structure sociale qui offre à chacun une place à part entière dans la société. L'approche multidimensionnelle développée par le gouvernement pour lutter contre la pauvreté et l'exclusion sociale rencontre cette priorité. Nous souscrivons à cet égard aux politiques sociales envisagées par le gouvernement tant en matière d'emploi et d'allocations qu'au niveau des corrections sociales à développer. C'est à travers le respect des principes de solidarité et de liberté que chacun pourra compter sur un niveau élevé de prestations sociales. Dans cette optique, la considération de l'évolution démographique nous pousse à réagir aujourd'hui afin de faire face aux besoins nouveaux apparaissant dans le domaine des pensions et des soins de santé. La création et l'alimentation d'une réserve démographique sont à cet égard le meilleur moyen d'apporter une réponse aux mutations sociales et démographiques auxquelles nous serons confrontés très prochainement. Il est donc indispensable de prévoir dès à présent des moyens de faire face à cette évolution démographique grâce à l'utilisation pour la constitution du capital de départ d'un fonds de vieillissement, du produit des enchères des licences UMTS. Ce fonds participera en outre à la diminution accélérée de la dette publique. Il assurera entre 2010 et 2030 la couverture des régimes de pension légaux que viendra compléter le développement du deuxième pilier des pensions.

En ce qui concerne la politique de santé, j'aborderai trois domaines qui me semblent primordiaux.

Premièrement la revalorisation de l'acte intellectuel. C'est un domaine pour lequel j'ai plaidé durant des années sans trouver beaucoup d'échos. Je pense que cette revalorisation est un geste attendu de longue date par l'ensemble des prestataires de soins dans le cadre d'une nomenclature mieux adaptée aux besoins des patients. Au-delà des actes purement techniques, le médecin doit effectivement prêter une écoute attentive aux patients qui lui confient leur santé dans une relation de confiance. Cette revalorisation ne peut que contribuer à une médecine de qualité. En outre, elle incitera très certainement les prestataires de soins à privilégier l'anamnèse et la clinique et à recourir aux actes techniques seulement dans le seul intérêt du patient. Je suis également convaincu que l'acte intellectuel rencontre une place centrale au niveau des soins palliatifs et du traitement du cancer en particulier. Le développement des soins palliatifs postule bien entendu les équipements, les investissements et les moyens financiers suffisants, mais le problème majeur en cas de soins palliatifs est le temps disponible par le prestataire de soin, à l'écoute de son patient. Et donc l'écoute, le suivi, le contact humain en général constituent les éléments les plus importants de la relation médecin-patient. En ce sens, une revalorisation de l'acte intellectuel s'inscrit nettement dans l'amélioration de la qualité des soins.

Deuxièmement, je me réjouis particulièrement de la réforme annoncée en matière de soins de santé, et de financement des hôpitaux. Elle devra se baser sur une approche rationnelle. La détermination des besoins précis doit être la première étape en vue d'obtenir une utilisation optimale des ressources disponibles. Dans cette optique, je suis convaincu qu'il y a encore beaucoup de choses à faire en termes de développement de l'hospitalisation de jour. Il convient aussi d'encourager des collaborations interhospitalières au-delà des appartenances de réseaux.

Troisième axe de cette politique de santé, la nouvelle politique du médicament. C'est évidemment important. L'accord obtenu entre le secteur pharmaceutique et le gouvernement a enfin abouti à cette fameuse « pax pharmaceutica » tant attendue. Le

raccourcissement des délais et des procédures d'enregistrement, de fixation de prix, de remboursement permettra incontestablement d'assurer aux citoyens un meilleur accès aux médicaments les plus performants. Si l'on y ajoute la responsabilisation du secteur en matière budgétaire, elle garantira de meilleures prévisions budgétaires dans le secteur des soins de santé.

Dès sa formation, le gouvernement avait tenu à augmenter la norme de croissance du budget de l'INAMI de 1,5% à 2,5%. Aujourd'hui, il décide de tenir pleinement compte à la fois du vieillissement de la population, du développement des innovations technologiques, de l'apparition de nouveaux besoins de société et de l'élargissement du concept de santé. L'augmentation de 42 milliards du budget des soins de santé et l'adoption du principe de la facture maximale expriment clairement les préoccupations de la majorité vis-à-vis des personnes qui, vivant dans des situations de souffrance, doivent bénéficier d'une réelle solidarité.

Monsieur le président, depuis douze mois, la Belgique a retrouvé dans le concert des nations la place qu'elle n'aurait jamais dû perdre, celle d'un pays qui joue un rôle moteur sur la scène internationale. Louis Michel, à force de volonté et d'investissement personnel, a su rendre à la Belgique le rang auquel elle doit prétendre. Elle est à nouveau un pays écouté, consulté, un pays dont on sollicite les bons offices afin d'œuvrer pour la paix. Son retour en Afrique centrale en est le plus bel exemple. Louis Michel a su façonner une nouvelle politique étrangère pour notre pays, basée sur deux paramètres définis par le sociologue Max Weber : une éthique de conviction qui se traduit par sa vigilance pour les droits de l'homme et le respect du droit international et une éthique de responsabilité marquée par une réelle volonté de faire pleinement jouer à la Belgique son rôle dans le nouvel ordre international. La Belgique va bientôt prendre la présidence de l'Union européenne. Elle va pouvoir démontrer à nouveau ses profondes convictions européennes qu'elle porte depuis la création des Communautés. Dès que la réforme nécessaire des institutions aura été adoptée et avant le premier élargissement, la Belgique pourra faire avancer de grands projets avant de poursuivre l'approfondissement de l'Union européenne. Il faut, en effet, pleinement réaliser le marché intérieur en libéralisant les derniers secteurs qui doivent encore l'être, il faut une meilleure coordination des politiques économiques et l'élaboration d'un socle économique et social dans

le cadre de l'Union économique et monétaire, il faut renforcer le poids politique de l'Europe dans le monde et établir définitivement la politique de défense et de sécurité commune. Enfin, il faut poursuivre la mise en œuvre d'un espace européen de justice.

La présidence belge contribuera également au débat qui s'est ouvert sur les finalités de l'Union. Cette discussion devra déboucher sur le renforcement des institutions existantes et la primauté réaffirmée de la méthode communautaire. Le parlement devra être pleinement associé à la préparation et au succès de cette présidence belge de l'Union. La politique de coopération de la Belgique doit se concentrer sur un certain nombre d'objectifs, la prévention des conflits et la mise en œuvre des accords de paix, une aide directe aux populations civiles à travers les organisations non gouvernementales et les pouvoirs locaux, le développement des aides à la santé, la protection de l'environnement et de l'écosystème, des mesures d'annulation de la dette des pays les plus pauvres, et enfin le développement culturel.

Monsieur le président, vous évoquiez à l'occasion de votre discours de rentrée parlementaire le rôle important que doit jouer le parlement dans une démocratie comme la nôtre. C'est également de démocratie que je voudrais vous entretenir un moment. Les élections du 8 octobre dernier ont à nouveau mis en évidence la progression de l'extrême droite en Flandre. La presse internationale, qu'il s'agisse du « Monde », du « Herald Tribune », du journal « Die Welt » ou encore « El Pais », faisait longuement allusion dans ses colonnes des 9 et 10 octobre dernier aux scores réalisés par l'extrême droite en Belgique. Un journal italien titrait même, en évoquant la personnalité d'un élu notable de cette extrême droite, le « Haider del Belgio ». Face à de tels résultats, face à de telles avancées de l'extrême droite, et ce malgré les sondages qui se voulaient rassurants, nous ne pouvons en tant que démocrates rester les bras croisés. Manifestement, la seule politique du cordon sanitaire ne suffit pas à éradiquer le phénomène. Au-delà des mesures qui ont déjà été prises - correctionnalisation des délits de presse à caractère raciste et xénophobe ou privation des dotations publiques aux partis racistes et xénophobes - dont nous attendons toujours les arrêtés d'exécution, je reste convaincu que pour lutter efficacement contre la montée de l'extrême droite et de manière plus générale contre le désintérêt du citoyen pour la chose publique, il

convient de combiner deux méthodes.

Il faut d'abord adopter, comme le fait le gouvernement, les mesures qui permettent le rétablissement de la confiance dans la population : les réformes fiscales, une politique sociale ambitieuse. Il faut aussi permettre aux citoyens d'influencer plus directement les décisions et les choix politiques. Je voudrais souligner ici les avancées et les efforts considérables qui ont déjà été engrangés sous cette législature, à l'initiative du gouvernement ou du parlement. La suppression de moitié de l'effet dévolutif de la case de tête, le principe de l'élection directe des bourgmestres aux prochaines élections communales, la suppression du suppléant, la mise en place d'une commission pour le renouveau politique, appelée de ses vœux par le gouvernement dans sa déclaration d'investiture, sont autant de signes encourageants démontrant l'existence d'une volonté politique d'avancer en cette matière, après des années d'inertie. Il faut continuer dans cette voie et engranger de nouvelles adaptations de notre régime démocratique, et ce avant la fin de la législature. Le débat relatif à ces réformes doit avoir lieu au sein du parlement et je me tourne vers le président de la commission du renouveau politique pour lui demander une accélération du rythme de nos travaux.

Je me tourne également vers l'ensemble de mes collègues, membres de la commission du renouveau politique, pour leur demander, chaque fois que cela est possible d'avancer, d'engranger le plus rapidement possible les réformes démocratiques dont notre pays a besoin.

Qu'il me soit permis de prendre un exemple : nous avons évoqué au cours du premier semestre de cette année la problématique de la démocratie directe au sein de notre assemblée. Il est apparu que certaines réformes en cette matière n'exigeaient pas de révision de notre Constitution. Avant d'ouvrir d'autres débats ou d'autres réformes en terme de renouveau politique, je souhaiterais que les formations politiques représentées au Parlement prennent clairement position pour ou contre de nouveaux modes d'exercice par les citoyens de la démocratie directe. Notre groupe a déposé une proposition de loi tendant à organiser la consultation populaire au niveau fédéral. Ce texte est sur les bancs de l'assemblée. Que chacun l'étudie! Que chacun prenne également position! Le citoyen attend de notre part des signes clairs et positifs.

Je suis également convaincu que nous devons, dans les prochaines semaines, dans les prochains mois, évoquer le dossier de l'évolution de notre mode de scrutin. Aujourd'hui, lorsque l'électeur se prononce, fait son choix en âme et conscience, il doit malheureusement constater après coup que ce choix ne se traduit pas toujours en options claires et précises du fait des règles de composition des majorités, conséquence directe du scrutin proportionnel. Ce sentiment est renforcé aujourd'hui, après le scrutin du 8 octobre, quand les gens constatent ce qui se passe dans certaines communes : on entend parler de magouilles politiques, de reniement des paroles données, de rupture des accords électoraux. Et le citoyen de conclure : à quoi cela sert-il d'aller voter ?

Il est temps, chers collègues, de donner aux citoyens de ce pays des raisons sérieuses de ne pas se poser ce type de questions. A défaut, nous finirons par renforcer ceux qui se désintéressent de la chose publique ou, pire encore, ceux qui expriment haut et fort un vote de protestation. Le groupe PRL FDF MCC est en tout cas prêt à débattre et à relever ce défi de modification fondamentale de notre régime démocratique.

Monsieur le président, Monsieur le Premier ministre, chers collègues, la confiance revenue au lendemain du scrutin du 13 juin s'installe durablement chez nos concitoyens. Les défis qui restent à relever sont importants et les enjeux sont majeurs. J'ai l'intime conviction que les réformes annoncées par le gouvernement permettent à nos concitoyens non seulement d'envisager l'avenir sereinement mais surtout de retrouver l'optimisme.

Redonner confiance, ouvrir des perspectives, c'est aussi cela la tâche des gouvernants. Chacun retrouvera dans les années à venir la part de rêve auquel il aspire légitimement. Chacun retrouvera aussi, et très rapidement grâce aux mesures fiscales positives qui ont déjà été prises et qui le seront très prochainement, l'occasion de travailler, en sachant que l'effort qu'il poursuit ne sera pas, comme dans le passé, effectivement, pénalisé. En effet, dès à présent le pouvoir d'achat de ceux et de celles qui travaillent est amélioré. Par ailleurs le gouvernement apporte des réponses à l'exclusion sociale et prend des mesures pour rendre le travail plus attractif. Fait historique, notre budget est en équilibre. Élément majeur, le Premier ministre, au nom du gouvernement, présente aux citoyens de ce pays un programme ambitieux qui s'étale sur plusieurs années et dont les premiers

effets positifs sont immédiats.

Enfin, au nom de mon groupe, je me réjouis du refinancement opéré des Communautés, et ce au profit de l'enseignement. C'est-à-dire au bénéfice de nos enfants, et donc de l'avenir. Monsieur le Premier ministre, dans votre déclaration de politique fédérale, vous avez tracé de nouveaux contours et de nouveaux défis de votre politique gouvernementale. Vous ouvrez la voie à un futur encore meilleur. La tâche est importante et nous savons que nous pouvons vous faire pleinement confiance. Notre groupe le fera avec enthousiasme à l'occasion du vote qui interviendra demain jeudi.

02.31 Dirk Van der Maelen (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, geachte collega's, bij wijze van inleiding wil ik even verwijzen naar een enquête die het afgelopen jaar werd gevoerd naar het bestedingspatroon van chronisch zieken. Ik geef u een aantal cijfers. Gemiddeld besteden chronisch zieken 10.300 frank per maand aan allerlei kosten die verband houden met hun ziekte. Gemiddeld 10.300 frank per maand maakt dus 134.000 frank per jaar. Dit is gemiddeld 23% van hun inkomen. Er zijn chronisch zieken die minder uitgeven, maar er zijn er ook die meer uitgeven. Er zijn chronisch zieken die hun spaargeld moeten aanspreken, die naar het OCMW moeten gaan, of die zelfs moeten gaan lenen bij familie en kennissen. Dit is een eerste reeks cijfers die ik u wou meegeven.

Een tweede reeks van cijfers betreft iemand die in België een inkomen heeft van 3 miljoen frank. Hij wordt dus onderworpen aan de marginale belastingvoet van 55%. Op zijn inkomen betaalt hij dus 43% belasting en hij houdt per maand netto 140.000 frank over als beschikbaar inkomen.

Collega's, politiek gaat over waarden: wat vinden wij belangrijk, wat vinden wij prioritair, welke keuze maken wij. Als socialist weet ik welke keuze ik maak. Ik denk dat ik ze niet moet verduidelijken. Wij maken vele keuzes. Wij hebben onze keuzes samengebonden in het begrip "actieve welvaartsstaat". Wij stellen vast dat sommigen dit begrip anders invullen dan wij willen. Wij vullen het echter als volgt in: "Iedereen moet volwaardig kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven." Dat is de eerste as. De tweede as luidt: "Wie uit de boot dreigt te vallen door ziekte, ouderdom, werkloosheid of invaliditeit, moet ook kunnen rekenen op zijn deel van de welvaart die in België gecreëerd wordt". De derde as luidt: "De overheid mag niet passief aan de kant blijven toekijken. Zij

moet waar dit nodig is actief optreden om uitsluiting tegen te gaan."

Collega's, dit is wat onze fractie drijft in de politiek. Het is hieraan dat wij de politieke actie van deze regering toetsen. Ik kan u zeggen dat wat de premier gisteren voorstelde voor ons de toets positief doorstaat.

Waarom? De actieve deelname van de beroepsbevolking wordt aangemoedigd door een reeks maatregelen, onder meer door het wegwerken van de werkloosheidsval en door de aanpassing van het stelsel van inkomensgarantie-uitkering. Tevens wordt in het stelsel van de arbeidsgeschiktheiduitkeringen de zogenaamde inactiviteitsval weggewerkt. Er komen een reeks maatregelen die de participatiegraad ten goede komen, zoals bijvoorbeeld het recht op outplacement voor 45-plussers. Ook in de fiscaliteit zijn een aantal maatregelen opgenomen die de participatiegraad zullen verhogen. Ik denk maar aan de forfaitair aftrekbare beroepskosten of de volledige fiscale vrijstelling voor de werkgeverstussenkomsten in kosten van woon-werkverkeer en het belastingkrediet voor de laagste loontrekkenden.

Al de maatregelen die ik net heb opgesomd, kunnen wat ons betreft samengevoegd worden in de leuze: "arbeid moet lonen in een actieve welvaartsstaat". We stellen met genoeg vast dat we op de goede weg zijn. Voor ons is dat belangrijk. Minstens even belangrijk is dat wij kunnen vaststellen dat in hetgeen ons gisteren werd voorgesteld, een reeks maatregelen zitten die de kwaliteit van het leven vergroten. Werk is belangrijk, maar werk is ook niet alles in het leven. We stellen vast dat veel aangename zaken en vele sociale plichten – tegenover het gezin en het verenigingsleven – onder druk staan omwille van de zo veeleisende job. Alles wat in de richting gaat van een meer ontspannen relatie, zijn zaken die onze goedkeuring wegdragen. Ik verwijs concreet naar het recht op de vierdagenweek, het loopbaankrediet, de invoering van de 38-urenweek, het aanzetten tot arbeidsduurvermindering en maatregelen die het loopbaaneinde regelen.

Collega's, ik zei het daarnet al. De actieve welvaartsstaat houdt niet alleen in dat we zorgen voor mensen die kunnen werken, maar ook dat mensen die van een sociale uitkering genieten, mee kunnen profiteren van de groeiende welvaart. Op dit vlak hebben wij hetgeen ons gisteren in onze fractie werd voorgelegd, als zeer positief

aanvaard. Na de lovende woorden van de heer Van Peel voor de minister van Sociale Zaken en de vice-eerste minister, bevoegd voor sociale integratie, kan ik – als ik mijn job als fractieleider wil behouden – niet anders dan ze te feliciteren voor hetgeen ze hebben gepresteerd. Dat is niet min. Ik ga het even opsommen. Het gaat om de verhoging van de minimumuitkeringen voor invaliden, de verhoging van de oudere pensioenen met 2%, de hervorming van het stelsel van de integratie-uitkeringen aan personen met een handicap – het wegwerken van de zogenaamde prijs der liefde –, de verhoging van de bestaansminima met 4%, de verhoging van de minimum werkloosheidsuitkeringen met 800 frank per maand, de verhoging van het loonplafond voor de werkloosheidsverzekering en de verhoging – na discussie over het rapport Bea Cantillon – van de kinderbijslag- en invaliditeitsuitkeringen van de zelfstandigen.

Ik ben daarstraks deze uiteenzetting begonnen met een verwijzing naar de soms penibele situatie van chronisch zieken. Het zal u dan ook niet verwonderen dat wij met heel veel genoeg hebben vastgesteld dat in de reeks van maatregelen die de regering voorstelt, de idee vervat zit van de maximum gezondheidsfactuur. Zonder twijfel zal de uitvoering van deze idee voor de chronisch zieken een belangrijke verbetering van hun inkomenspositie inhouden. Daarnaast zijn er in de gezondheidssfeer nog een reeks specifieke maatregelen, onder andere de verhoogde terugbetaling van hoorapparaten voor kinderen. Collega's, ik weet niet of u het weet, maar er zijn nu heupprothesen van de allerbeste kwaliteit waarvoor de terugbetaling helaas voor sommigen inkomensgroepen nog niet voldoende hoog is opdat zij daarvan zouden kunnen genieten. Zij moeten zich tevreden stellen met heupprothesen van mindere kwaliteit. In een rijke samenleving als de Belgische kan dit niet. Het doet ons genoeg dat men op dit vlak tot een verhoogde terugbetaling zal overgaan. Ook nieuwe noden zoals psychiatrische zorgen voor kinderen tellen mee. Ik ben er zeker van dat deze reeks van concrete maatregelen een belangrijke verbetering zal betekenen voor de levenskwaliteit van veel gezinnen.

Zoals gezegd zijn de concrete maatregelen positief voor ons, maar daarenboven worden zij nog aangevuld met drie andere structurele maatregelen die mijn fractie zeer belangrijk vindt. De eerste is dat in de projecties voor de volgende jaren rekening wordt gehouden met een stijging van 1,5% in de uitgaven voor de sociale

zekerheid. Wij vinden dit belangrijk omdat dit de garantie vormt dat er in België niet alleen nu ruimte is, maar ook in de toekomst ruimte zal zijn om te bouwen aan de solidaire samenleving die voor ons zo belangrijk is.

De tweede structurele maatregel die mijn fractie positief onthaalt is het Zilverfonds. Als wij de komende twintig of dertig jaren met een maatschappelijke nood zullen worden geconfronteerd, dan is het wel de veroudering van onze bevolking. Wij stellen met genoeg vast dat het fonds reeds volgend jaar zal starten met de opbrengst van de veiling van de UMTS-licenties.

Ten slotte is er nog een derde structurele maatregel, het schuldafbouwpact. Collega's, ik ben in 1989 in het Parlement gekomen. Eigenlijk zaten wij toen in een periode die vergelijkbaar is met de huidige. Er was namelijk na een economisch moeilijke tijd in 1988 en 1989 een lichte economische verbetering. Op grond van die verbetering werd onder meer ook afgesproken over te gaan tot een fiscale hervorming. Helaas volgde nadien een conjuncturomslag die maakte dat in 1993 of in 1994 er een staatsschuld was van 140% van het BBP. Tien jaar lang heb ik, als jong parlements lid, vastgesteld dat er zware discussies moesten worden gevoerd over de vraag waar er bespaard moest worden. Vaak moest neen worden gezegd tegen echt belangrijke noden die mensen hadden. Wij hebben daar altijd neen op moeten zeggen.

Welnu collega's, zo'n situatie wens ik niemand toe. Daarom vind ik het zo belangrijk dat de regering in het schuldafbouwpact voor een zeer voorzichtige benadering heeft gekozen. Ze schat de groei lager in dan de verschillende instellingen, ze houdt rekening met een slechtere ontwikkeling van de rente en ze bouwt een lagere flexibiliteit van de belastinginkomsten in haar prognoses in. Dat is de waarborg, zelfs als er een conjuncturomslag komt, dat we niet opnieuw dergelijke moeilijke periode zullen meemaken. Onze groep begroet dit zo positief omdat gezonde overheidsfinanciën de beste waarborg zijn om ook in de toekomst een sociaal beleid te kunnen voeren dat ons leidt naar de solidaire samenleving die voor ons zo belangrijk is.

Collega's, soms stelt men het voor alsof socialist in de regering zitten voor de sociale correcties en dat de belastinghervorming de prijs is die ze daarvoor moeten betalen. Ik wil dat betwisten. Wij hebben niet alleen meegewerkt aan die hervorming, wij willen zelf ook een

belastingverlaging. Vanzelfsprekend zouden we niet in een regering stappen als we niet zouden willen dat die belastingverlaging ook voldoet aan bepaalde, door ons gewenste criteria. Mijn groep heeft deze hervorming, om een aantal redenen, zeer positief begroet.

Ten eerste is de verlaging sociaal rechtvaardig. Ze komt vooral de lage en de middelgrote inkomens ten goede. Ik geef u een aantal voorbeelden. Voor de laagste inkomens zijn er twee terugbetaalbare belastingkredieten die samen 21 miljard frank vertegenwoordigen. Een eerste belastingkrediet belooft mensen die voor een laag loon werken met een bedrag van maximum 20.000 frank per jaar of omgerekend ongeveer 1.500 frank per maand. Een tweede belastingkrediet heeft betrekking op gezinnen met een laag inkomen en kinderen ten laste. Zij komen vaak in een situatie terecht waarin ze de voorziene aftrek voor kinderen niet volledig kunnen uitputten omdat hun inkomen te laag is. Dankzij dit belastingkrediet zullen die gezinnen de niet-genoten belastingaftrek krijgen uitbetaald.

We stellen ook vast dat er voor niet minder dan 65 miljard frank forfaitaire belastingverminderingen zijn, die vooral de lage inkomens en de middeninkomens ten goede zullen komen. De verhoging van het belastingvrij minimum voor gehuwden is een eerste maatregel en een tweede maatregel is dat de gehuwden-gepensioneerden voortaan dezelfde belastingvermindering krijgen als samenwoners. Zij zullen dus niet meer geconfronteerd worden met pijnlijke belastingsupplementen. De éénundergezinnen krijgen een aanvullende belastingvermindering. Er is een verhoging van de forfaitaire beroepskosten, die geldt voor alle werknemers die niet voor het bewijzen van de werkelijke kosten kiezen. Zij zullen er ongeveer 4.000 frank per jaar op vooruitgaan. Er is een volledige belastingvrijstelling voor de tussenkomst van de werkgever in de woon-werkverplaatsing. Dat is een eerste reden waarom mijn groep die belastingverlaging positief onthaalt.

Ik kom tot een tweede reden. Wij stellen vast dat de progressiviteit in de personenbelasting toeneemt. De verlaging heeft tot gevolg dat de hoogste inkomens, na de hervorming, proportioneel een groter deel van de Belgische belastingpot zullen vullen. Dit blijkt niet alleen uit de berekeningen van de minister van Financiën maar ook uit de studie van het Ufsia.

Ik kom tot het derde punt in verband met de

belastingverlaging. Mijn groep begroet positief het feit dat er een regeringscommissaris voor de belastingfraude zal worden aangesteld. Collega Tavernier heeft er daarnet over gesproken. Net als hij zeg ik dat er in mijn groep ideeën leven over de aanpak van de belastingfraude.

Aan de minister van Financiën vraag ik dat hij samen met de nieuwe regeringscommissaris zo vlug mogelijk naar de commissie voor de Financiën zou komen zodat er een eerste gedachtewisseling kan plaatsvinden en dat we samen kunnen proberen input te hebben op het in de regeringsverklaring aangekondigde actieplan.

Mijn fractie is van mening dat met becijferde doelstellingen moet worden gewerkt en dat het bereikte resultaat geregeld moet worden geëvalueerd. Wij rekenen erop dat dit in de commissie voor de Financiën kan met de nodige inbreng van de leden van de commissie.

Ik wil besluiten met het communautaire akkoord. Ik heb geen principiële vooringenomen mening of iets federaal moet blijven dan wel overgeheveld moet worden naar de deelgebieden. Voor mij gelden terzake een aantal criteria. Leidt een overheveling tot een beter bestuur en grotere efficiëntie? Leidt een overheveling naar doorzichtiger en eenvoudiger staatsstructuren? Draagt een overheveling bij tot een sterker democratisch draagvlak?

Getoetst aan deze criteria kan ik zonder een zweem van twijfel positief staan ten aanzien van een reeks aangekondigde maatregelen en overhevelingen. Ik geef als voorbeeld de regionalisering van de gemeente- en provinciewet. Collega's, het heeft veel te lang geduurd vooraleer de gewesten de bevoegdheid over deze materie hadden. De meeste onder ons zijn gemeenteraadslid en stellen keer op keer vast dat de materies waarmee een gemeenteraad zich bezighoudt weinig of niets met het federale niveau te maken hebben en zich op het niveau van de gewesten bevinden. Dit had dus al lang het geval moeten zijn. Collega Van Hoorebeke, ik heb dat al langer gezegd dan vandaag.

Grotere fiscale bevoegdheid van de gewesten is een tweede maatregel. Omwille van een gezond democratisch principe is dit de vanzelfsprekendheid zelve. Wie het geld uitgeeft, moet ook de verantwoordelijkheid nemen om de belastingen te heffen en om het geld binnen te brengen. Alles wat dus gaat in de richting van een grotere fiscale bevoegdheid van de gewesten zal

steeds op mijn steun kunnen rekenen.

Ook de herfinanciering van de gemeenschappen kan op mijn ondubbelzinnige steun rekenen. Collega's, meer geld voor onderwijs, of dat nu voor een Waalse, een Brusselse of een Vlaamse school is, komt voor mij neer op een investering in de toekomst van heel ons land.

Daarom begroet ik ook positief het vijfde element, met name de regionalisering van de controle op de verkiezingsuitgaven. Collega's, ik zal even uit de biecht spreken. Niet langer dan twee maanden geleden, tijdens een vergadering van de fractieleiders van de meerderheid, was ik de enige fractieleider die pleitte voor de overdracht van deze bevoegdheid naar het gemeenschaps- en het gewestniveau. Het spreekt dus voor zich dat het mij heel erg verheugt wanneer ik vandaag vaststel dat dit verworven is.

Ik ben heel blij te kunnen vaststellen dat dit verworven is. Tot zo ver mijn applaus voor het communautair akkoord.

Mijnheer de eerste minister, bij de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking heb ik echter wel vragen. Ik weet dat u in de vorige legislatuur keihard hebt gewerkt in de Senaatscommissie over Rwanda. Ikzelf heb, weliswaar minder in het oog van de camera's, maanden gewerkt aan de hervorming van Ontwikkelingssamenwerking. Dat ik u mijn uitgangspunt en een aantal vragen niet zou meedelen, kan ik niet met mijn geweten in overeenstemming brengen. Ik hoop met u terzake een diepgaand gesprek te kunnen hebben.

Moderne ontwikkelingssamenwerking vertrekt van de noden van de landen en de bevolking van de derde wereld. Dat is mijn uitgangspunt.

Beslissen om een bevoegdheid over te hevelen naar een ander beleidsniveau kan slechts als men een antwoord heeft op de vraag wat het beste is voor het land en de bevolking in het zuiden. Anders gezegd, is er een meerwaarde voor het zuiden als de bevoegdheid inzake ontwikkelingssamenwerking wordt overgeheveld. Worden de landen en de bevolking van het zuiden er beter van als de hulp van de kleine speldenknop die België op de wereldkaart is, georganiseerd wordt én vanuit Vlaanderen, én vanuit Wallonië en vanuit Brussel? Betekenen 3 donoren in plaats van een niet meer administratiekosten en meer personeel in Brussel en op het terrein zodat er minder overblijft voor het zuiden? Dat is, mijns inziens, de cruciale vraag.

Ontwikkelingssamenwerking heeft nog maar pas een grondige hervorming achter de rug. Het was een moeizaam proces dat nog steeds niet uitgevoerd is. Ik vrees dat de defederalisering die slechts in 2004 zal worden doorgevoerd ervoor zal zorgen dat ontwikkelingssamenwerking die sinds 1995 in crisis is tot 2004 op een manke poot zal voortlopen. Ik vrees geconfronteerd te worden met een gedemotiveerde administratie die hervorming op herstructurering op zich ziet afkomen. Ik vraag me af of BTC de splitsing zal overleven. Kortom, ik vraag me af of dit niet de doodsteek zal betekenen voor hetgeen de voorbije jaren moeizaam is opgebouwd.

02.32 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat na de duidelijke taal van AGALEV ook de SP weerstand biedt tegen de regionalisering van ontwikkelingssamenwerking. Ik reken uw eigen instemmend geknik er nog niet bij. U hebt zich niet verbaal geuit. Het zal niet in de annalen worden vermeld. Er bestaat terzake ook weerstand bij andere fracties. We kunnen, mijns inziens, nu reeds vaststellen dat de regionalisering van ontwikkelingssamenwerking er niet zal komen, niet tijdens deze legislatuur maar ook niet tijdens de volgende. Laat ons duidelijk zijn.

02.33 Dirk Van der Maelen (SP): Mijnheer Van Peel, ik laat die conclusie voor uw rekening. Ik herhaal dat ik hier een aantal vragen gesteld heb. Mijn finale houding zal afhangen van de kwaliteit en de overtuigingskracht van de antwoorden die ik krijg op mijn vragen.

De **voorzitter:** Mijnheer Van der Maelen, u moet echt afronden.

02.34 Dirk Van der Maelen (SP): Ik rond af, mijnheer de voorzitter. Mijn volgende vraag handelt over de coherentie van ons buitenlands beleid.

Mijnheer de eerste minister, ik zou het op prijs stellen dat u dat eventueel nog vlug doorspreekt met onze minister van Buitenlandse Zaken. Ik heb namelijk nog een aantal vragen aan de minister van Buitenlandse Zaken.

Ten eerste, kent de minister van Buitenlandse Zaken een collega die ook werkt in een federale staat waar er een opsplitsing bestaat van bevoegdheden, buitenlandse zaken op het ene niveau en ontwikkelingssamenwerking op het andere niveau? Belangrijk hierbij is niet het feit dat de deelgebieden ook aan

ontwikkelingssamenwerking mogen doen, maar het feit dat het zwaartepunt van de bevoegdheden op het deelstatelijke niveau ligt.

Ten tweede, is de minister van Buitenlandse Zaken het ermee eens dat de drie gewesten inzake ontwikkelingssamenwerking hun gang mogen gaan in Centraal-Afrika? Ik stel voor dat we even in de tijd reizen. We zijn in 2005. Wat gebeurt er als in Congo het Brusselse Gewest beslist om opnieuw hulp te bieden aan Kabila, terwijl Vlaanderen gaat samenwerken met de rebellenleider Bemba, en dus de kant kiest van Uganda, en terwijl Wallonië met het RCD in Goma in zee gaat en dus de kant van Rwanda zou kiezen? Hoe geloofwaardig zal de minister van Buitenlandse Zaken nog zijn als hij een rol wil spelen in Congo?

Ik herinner u aan uw beleidsverklaring, mijnheer de eerste minister, waarin u stelt dat de regering haar verantwoordelijkheid in Centraal-Afrika zal blijven opnemen en daarvoor een tweesporenbeleid zal volgen met diplomatieke initiatieven enerzijds en ontwikkelingssamenwerking anderzijds. Dit zal dus na 2004 niet meer kunnen.

Ik rond af, zoals gevraagd door de voorzitter.

Collega's, de SP-fractie staat zeer positief tegenover zowel de manier waarop het begrip actieve welvaartsstaat wordt ingevuld als tegenover de fiscale hervorming in de regeringsverklaring. Wat de Vlaamse socialistenvoor de verkiezingen, en onze ministers de voorbije weken beloofd hebben, was haalbaar. Vandaag krijgen we wat beloofd werd. Onze fractie zal het werk van de regering steunen. Daarom zal ze haar donderdag het vertrouwen schenken.

02.35 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, het is niet omdat ik tracht op een beschaafde manier te onderbreken dat u mij dat moet beletten.

De heer Van der Maelen zegt dat hij alleen maar vragen stelt aan de eerste minister. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat er achter die vragen een bepaalde mening zit. Zijn plastisch voorbeeld is uitstekend. Hij doet alsof hij vandaag vragen stelt en morgen nog van mening kan veranderen. Ik zal premier Verhofstadt van harte feliciteren als hij u na zulke uitspraken nog van mening zal kunnen doen veranderen. Daar ben ik echt benieuwd naar.

02.36 Dirk Van der Maelen (SP): Mijnheer Van Peel, ik ben alleen maar bezorgd om de coherentie van ons buitenlands beleid. Ik weet niet of, wanneer men delen van de bevoegdheid van ontwikkelingssamenwerking overhevelt naar de deelgebieden, er geen afspraken moeten worden gemaakt die garanderen dat de coherentie van ons buitenlands beleid niet in het gedrang wordt gebracht. Ik wacht met belangstelling het antwoord af van de eerste minister. Op een later moment zal ik – ik hoop dat de heer Van Peel daarbij aanwezig zal zijn – de minister van Binnenlandse Zaken daarover in de commissie aanspreken. Dit ligt mij na aan het hart en ik zal zelfs als lid van de meerderheid altijd zeggen wat ik daarover denk.

02.37 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, na deze heel interessante discussie licht ik graag het standpunt toe van mijn fractie in verband met de beleidsverklaring die de eerste minister gisteren naar voren heeft gebracht en die een concrete invulling moest geven aan de hoge verwachtingen die bij het aantreden van de paars-groene regering werden geschapen en vakkundig instandgehouden door de nieuwe communicatiepolitiek van de regering. Het waren niet alleen de hoogconjunctuur, maar vooral de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober die sommige ministers ertoe aanzetten het ene na het andere plan te lanceren. Het liep zodanig de spuigaten uit dat de eerste minister zelf hen de wacht moest aanzeggen dat ze met die sinterklaaspolitiek moesten ophouden, omdat de budgettaire ruimte beperkt blijft. Bijgevolg viel de spoeling – dat konden we gisteren vaststellen – toch wat dunner uit en werden allerhande grootse plannen in tijd en ruimte gespreid. Op zichzelf vormt dit geen probleem, ware het niet dat de federale beleidsverklaring onvoldoende aangeeft wanneer de budgettaire impact zal worden gevoeld. Is dat in 2003, 2004, 2005 of zelfs in 2006?

Wat het begrotingswerkstuk betreft, wijs ik even op de manier waarop er omgesprongen wordt met de opbrengsten van de veiling van de UMTS-licenties, die toch wel symptomatisch is. Zo worden die opbrengsten gebruikt voor zowel de financiering van het Zilverfonds, het actieplan voor de nieuwe economie, de NMBS, als de verdere schuldafbouw. Dat is toch wel erg ambitieus, maar is dat wel realistisch?

In de tweede state of the union moesten woorden in daden worden omgezet. Er werd dan ook druk gezocht naar een verlaging van de fiscale druk en een structurele aanpak van de pensioenproblematiek, alsook naar de ontwarring van de gordiaanse mobiliteitsknoop, naar een federale werkgelegenheidspolitiek en last but not least naar de eerste vruchten van het nieuwe communautaire klimaat. Vandaag stellen we vast dat wat het laatste aspect betreft er een belangrijke doorbraak werd gerealiseerd.

VU-ID heeft in 1999 haar verantwoordelijkheid genomen om vanuit de Vlaamse regering verdere institutionele stappen mee mogelijk te maken. Het is duidelijk dat, telkens er zich daartoe een kans aandiende, onze partij getracht heeft om via democratische onderhandelingen verder te werken aan de staatshervorming. Wat gedurende vele jaren niet mogelijk was onder de christen-democratische volkspartij, wordt heropgestart. Tussen 1970 en 1993 werden met en dankzij de VU – de CVP was daar uiteraard bij; maar 1993 is intussen toch alweer zeven jaar geleden - heel wat bevoegdheden overgeheveld naar de gewesten en de gemeenschappen, namelijk onderwijs, cultuur, milieu, ruimtelijke ordening, economie, werkgelegenheid, mobiliteit, welzijn, wetenschappelijk onderzoek en noem maar op.

Vandaag voegen wij er inderdaad nog een aantal belangrijke pakketten aan toe. Verschillende sprekers voor mij hebben er reeds op gewezen dat de binnenlandse aangelegenheden meer dan in essentie een deelstatelijke bevoegdheid worden. De deelstaten beslissen nu zelf over de gemeente- en provinciewetgeving en ook over de kieswetgeving. Het is duidelijk dat de gemeentelijke en provinciale navelstreng met de federale overheid - die uw regering heeft geïnstalleerd - wordt doorgeknipt. De deelstaten zullen dan ook hun eigen beleid kunnen voeren: ik denk bijvoorbeeld aan een sociaal huis, de benoeming van de burgemeester, het beperken van het aantal schepenen, het voeren van een dynamischer personeelsbeleid, de decumulatie van mandaten. Ik kan daar nog een hele rits aan toevoegen.

Ook de uitbreiding van de buitenlandse bevoegdheden wordt verder versterkt. U hebt immers al begrepen dat na Buitenlandse Handel ook Ontwikkelingssamenwerking naar de Gewesten en Gemeenschappen gaat, toch wat hun bevoegdheden betreft. Ik denk dat op die manier ook die Belgische ontwikkelingssamenwerking niet langer kan

worden gebruikt om een aantal problemen van Belgische bedrijven op te lossen. Ook dat moet maar eens worden gezegd. Daarom is het dan ook belangrijk dat in de wet wordt voorzien dat met ingang van 2004 de overdracht van die bevoegdheid zal gebeuren.

In die zin, collega's, is de State of the Union er beter aan toe dan pakweg een jaar geleden want meer bevoegdheden voor de Gewesten en Gemeenschappen, betekent meer kansen voor een beleid dat korter op de bal kan spelen en ook vlugger kan reageren op de verzuchtingen van de mensen. Ik denk dat dit toch ons aller bezorgdheid moet zijn. Daarom zeggen wij dan ook dat minder Union volgens ons een betere State maakt.

Meer zelfs, we zien dat eveneens in Wallonië de regionalistische draad weer werd opgepikt en dat ook daar het gevoel leeft dat de gemeenschappen belangen gemeen hebben, dat samenwerken kan, maar dat er meer in kan zitten. Het is dan ook belangrijk te weten dat, zeker wat de uitbreiding van de inkomstenautonomie betreft, met een fiscale autonomie van minder dan tien procent van de eigen middelen de gewesten en de gemeenschappen het zeker niet goed doen. Bovendien ontbrak het de deelstaten ook aan bewegingsruimte om via fiscale stimuli de fiscaliteit als beleidsinstrument aan te wenden ter ondersteuning van het eigen beleid.

Ook hier werd een trendbreuk gerealiseerd. De deelstaten krijgen de mogelijkheid om substantiële lastenverlaging in de personenbelasting door te voeren, weldra 40 miljard frank per jaar in Vlaanderen.

Op het vlak van de gewestbelastingen is de autonomie maximaal en men moet daar niet smalend op neerkijken. Want zie, terwijl deze federale regering er niet uitkomt, kan Vlaanderen voortaan zelf het initiatief nemen. Via een verlaging van de registratierechten kan een efficiënt en preventief beleid worden gevoerd. De verkeersfiscaliteit sluit op die manier natuurlijk ook naadloos aan bij de gewestelijke verkeersbevoegdheden. Op termijn kan er bijvoorbeeld een eigen grondfiscaliteit worden uitgewerkt met het oog op een betere ruimtelijke ordening. Ik wil maar zeggen dat de onderwerpen van het communautaire onderdeel wel eens het groene accent zouden kunnen worden van deze fiscale hervorming.

Het is belangrijk te weten dat het akkoord rond fiscale autonomie tot stand kwam voor er met

betrekking tot de belastinghervormingsplannen van minister Reynders definitieve knopen werden doorgehakt. Waar de minister van Financiën herhaaldelijk de hoop uitdrukte dat een belastingverlaging van 131 miljard frank de druk op de ketel zou verminderen inzake de vraag van Gewesten en Gemeenschappen naar een eigen fiscaliteit, is dit vandaag niet langer het geval. De geest was al uit de fles voor Reynders er de stop kon opzetten. Bovendien geeft dit akkoord Vlaanderen de kans om de effecten van het belastingplan-Reynders verder te versterken en de leemten die de fiscale hervorming vertoont aan te vullen met eigen fiscale stimuli. Ik denk dan bijvoorbeeld zeker aan de ecofiscaliteit. Dat is van wezenlijk belang. De deelstaten zullen zelf economische incentives in de personenbelasting kunnen geven bij bijvoorbeeld het aanwerven van wetenschappelijk personeel. De federale overheid zal zich er niet meer om hoeven te bekommeren. Dit zijn allemaal fundamentele stappen vooruit in ons staatvormend project. Moeten wij nu euforisch gaan doen en zijn wij nu van de hel in de hemel terechtgekomen? Natuurlijk niet. Wij waren maar al te graag nog verder gegaan. Er zijn echter een aantal democratische spelregels die gerespecteerd moeten worden. Wij geven toe dat er op het vlak van de gemeenschapsfiscaliteit weinig vooruitgang kon worden geboekt vermits de Grondwet dat op dit ogenblik niet toelaat.

Ik kom dan bij de belastinghervorming van minister Reynders, het andere vlaggenschip waarmee deze regering zich gisteren aan het Parlement presenteerde. De term belastinghervorming is volgens ons iets te sterk vermits deze oefening daarvoor te beperkt is gebleven. U weet dat het vooral gaat om een plan voor belastingverlaging waarbij minister Reynders zich iets te veel als minister van personenbelasting opstelt en te weinig als minister van Financiën. Wij menen dat het op zich niet meer dan normaal is dat de aanvullende crisisbelasting wordt afgeschaft en dat de herindexering van de belastingschalen wordt ingevoerd. Het is in feite een terugkeer naar een normale fiscale toestand. Dat geldt op zich eigenlijk ook voor de neutraliteit ten aanzien van de samenlevingsvorm, hoewel de minister drastisch gekozen heeft voor het volledig wegwerken van de discriminatie van gehuwden tegenover samenwonenden. Wij menen dat dit de werkende bevolking wat meer ademruimte geeft, wat ze dubbel en dik verdient. Het zijn immers deze mensen die onze economie helpen dragen.

Volgens ons is er echter meer nodig om van een

echt belastinghervormingsplan te spreken. Het ideologische cement van deze coalitie, met name de actieve welvaartstaat, wordt in dit land enigszins losgelaten. De heer Borginon zal daar morgen dieper op ingaan. Men had deze belastinghervorming voor iedereen tot een echte winstsituatie kunnen omvormen. Wij menen dat dit vandaag minder het geval is. Zoals u weet is uit een onderzoek van het centrum voor Sociaal Beleid van de UFSIA gebleken dat de inkomensongelijkheid verder stijgt. De trend die zich vanaf 1985 liet voelen verscherpt. Blijkbaar is het bij de socialisten en de groenen niet opgekomen om de vraag te stellen naar het hervormen van de belastingen op andere grondslagen dan arbeid. Een structurele hervorming van de vele fiscale aftrekmogelijkheden is er ook al niet gekomen, tot scha en schande van de groene regeringspartner. Waar zit nu de ecologische bijsturing van het belastingsplan? Waar zijn de ecoboni terug te vinden?

Ze zijn alleen in het regeerakkoord terug te vinden. De groene accenten waarvan sprake is, met name de veralgemeende aftrek van 6 frank voor het woon-werkverkeer en de isolatiepremie, zijn beperkt.

02.38 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, mevrouw Brepoels stelt terecht vragen. Het antwoord wordt op dit moment door minister Aelvoet gegeven in een persbriefing over de groene accenten in de begroting van 2001 en de beleidsopties voor de komende jaren. Minister Aelvoet kan dus geen antwoorden op uw vragen geven omdat ze de pers te woord staat over de groene accenten waarnaar u vraagt.

02.39 Frieda Brepoels (VU&ID): Ik hoop dat we hierop in de loop van de volgende uren en dagen een reactie zullen krijgen. Ik heb echter ook de indruk dat de groene partner veel behoefte heeft aan communicatie met de pers om duidelijk te maken waar die accenten dan wel zouden liggen. Ik heb dit van de andere regeringspartners veel minder gezien.

Ik had het over de isolatiepremie, die heel beperkt is. Bovendien is niet duidelijk in welke mate ze concurrerend is met de Vlaamse bevoegdheden. Hier is zeker een rol weggelegd voor de deelstaten die met het nieuwe pakket fiscale bevoegdheden de steken kunnen oprapen die dit federale belastingplan heeft laten vallen. Dat geldt zeker voor de mobiliteit.

Wat tot slot bijzonder weinig aandacht krijgt in dit debat is de betere inning.

02.40 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mevrouw Brepoels, ik heb de indruk dat u moeite hebt met de bevoegdheden van de federale overheid en die van de gewesten. Wij hebben het hier over de fiscale hervorming en meer bepaald over de hervorming van de personenbelasting. Men kan terzake nagaan waar men groene accenten kan leggen. Als u een beetje op de hoogte bent van de fiscale bevoegdheden en de bevoegdheden van het federale niveau en van de gewesten weet u dat het zeer moeilijk is om dit in de personenbelasting te gaan invoeren, tenzij men op het bevoegdheidsdomein van de gewesten komt. Daarom komen de groene accenten in de fiscale hervorming weinig aan bod. Het is eenvoudigweg niet mogelijk, omdat men anders op het domein van de gewestelijke bevoegdheden komt. Dat wilden we niet. Vandaar.

De **voorzitter**: Mijnheer Pieters, u vraagt het woord. U bent nochtans van dezelfde fractie als mevrouw Brepoels. Maar ga uw gang.

02.41 Danny Pieters (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik vind wat hier gezegd wordt heel interessant want dat betekent dat aftrekken, kortingen en surplussen alleen nog inzake gewestmateries door de gewesten kunnen worden ingevoerd. Dat zegt de heer Tavernier en dat verheugt mij.

02.42 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb daarstraks heel uitdrukkelijk gezegd dat minister Reynders volgens ons te veel de minister van Personenbelasting is. Dat hebt u misschien niet gehoord. Wij wilden graag verder gaan in de belastinghervorming. Ik verwijs even naar het plan Duurzame Ontwikkeling dat reeds door de Ministerraad werd goedgekeurd en waar heel duidelijk accenten werden gelegd op het vlak van ecofiscaliteit en die komen nu niet aan bod.

Tot slot wilde ik nog iets over de belastingen zeggen. In dit debat is er weinig aandacht voor de betere inning van de belasting in alle beroepscategorieën. De onderbezetting van de fiscale administratie die reeds jaren bekend is, creëert veel ruimte voor ongelijke en dus onrechtvaardige behandeling. Ik verwijs naar cijfers van het Rekenhof. De aanstelling van een nieuwe regeringscommissaris raakt de kern van de zaak niet. Dit is integendeel weer een nieuwe administratieve verveelvoudiging.

Ik zou het volgende willen zeggen over het sociale luik. Onze fractie is beduidend kritischer over de wijze waarop deze regering omspringt met de pensioendossiers, het tewerkstellingsbeleid en de mobiliteitsproblematiek. Ook hier denken wij dat minder "union" wel eens de oplossing zou kunnen zijn. Zo lijkt het Zilverfonds zijn naam momenteel eerder aan het spreekwoord "spreken is zilver, zwijgen is goud" te ontleen. Los van de vraag of dat fonds voldoende gestijfd wordt, blijft de vaststelling toch dat er heel wat onduidelijkheid blijft bestaan omtrent de concrete technische uitwerking ervan. We willen de discussie hierin natuurlijk niet laten verzanden. Wel stellen we vast dat hiermee het globale beleid inzake sociale zekerheid aan het oog onttrokken wordt. We blijven ons afvragen wie dit fonds zal beheren en op welke wijze. Collega Pieters zal daar morgen iets meer over vertellen.

Hetzelfde kan worden gezegd van de maatregelen in de gezondheidszorg. Ook hier wordt het globale debat onvoldoende gevoerd. Men krijgt een steeds grotere versnippering van een doelgroepenbeleid zonder dat de doelmatigheid van de gezondheidszorg en de ziekteverzekering daadwerkelijk verbetert. Een ander gevolg van deze abdicatie inzake sociale zekerheid is toch ook de stilte rond het sociaal statuut van de zelfstandige. Ik denk dat de cosmetische bijstellingen van de huidige regering dit statuut niet aantrekkelijker maken en ook de interne solidariteit amper versterken. Ook hier wordt dus lippendienst bewezen aan de actieve welvaartstaat.

Het tewerkstellingsbeleid roept dan weer veel vraagtekens op. Van de notie actieve welvaartstaat is toch weinig terug te vinden in deze al bij al dirigistische tewerkstellingspolitiek. Men lijkt ervan uit te gaan dat elke vrijgekomen plaats automatisch opgevuld wordt door de arbeidsreserve. De huidige arbeidsmarkt werkt niet op die manier. Bovendien negeert het plan de grote regionale verschillen tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, die door iedereen vastgesteld worden. Het banenplan zou zelfs de conjuncturele stijging van de activiteitsgraad volledig teniet kunnen doen, met als gevolg dat minder mensen meer werk zullen verzetten en dat het plan het tegengestelde bereikt van de beoogde doelstelling, namelijk de onthaasting. Blijkbaar is de arbeidsduurvermindering op zich nog steeds een fetisj binnen de muren van het kabinet Onkelinx. De weinig flexibele aanpak die de minister van Tewerkstelling nu voorstelt, zal

dan ook zijn doel voorbijschieten. Zullen trouwens ook het onderwijzend personeel en de ambtenaren van deze onthaastingsmaatregelen kunnen genieten?

Het ontwarren van de Gordiaanse mobiliteitsknoop zou dan weer een kolfje naar de hand van de groenen moeten zijn. Met een groene mobiliteitsminister zou het toch niet meer mogen mislopen. De realiteit is anders. De bijkomende middelen die de NMBS in het kader van het GEN en het tienjarenplan krijgt, worden immers afhankelijk gemaakt van de modernisering van het management van de NMBS. Daar hebben wij niets op tegen. Ik heb hier al vaak genoeg gepleit voor een modernisering. Na een jaar menen wij toch te mogen stellen dat de minister zich van in den beginne heeft vastgereden. Het zou een sprookje zijn te denken dat het nu wel zou lukken.

De conclusie uit dit begrotingsverhaal is dat er in deze legislatuur geen wezenlijke verbetering in dit binnenlands treinverkeer zal kunnen tot stand gebracht worden. Hetzelfde stellen wij vast voor verkeersveiligheid. We hadden het er vanmorgen in de commissie voor de Infrastructuur nog over. Het plan waarvan sprake is in de beleidsverklaring bevat geen enkele concrete doelstelling. Er wordt met geen woord gerept over de middelen die hiervoor vrijgemaakt zullen worden. Het is dan ook onthutsend vast te stellen dat deze regering geen financiële middelen veil heeft voor maatregelen die het aantal verkeersslachtoffers op korte termijn duidelijk kunnen terugdringen.

Tot slot, mijnheer de voorzitter, zou ik nog iets willen zeggen over de verbetering van het overheidsapparaat en de vereenvoudiging van de administratie.

Van al deze dossiers horen wij al lang niets meer en dat geldt ook voor de nieuwe politieke beleidscultuur. Wie op dit ogenblik de naam Van den Bossche uitsprekt, denkt enkel nog aan Freya. Van Anne André vragen wij ons enkel af of het een hij of een zij is. De vroegere witte ridder Marc Verwilghen is duidelijk in het verdomhoekje beland en misschien wel juist in dat hoekje waar de klappen zullen worden uitgedeeld. Het is toch een feit dat het thema justitie geen prioriteit meer krijgt in deze beleidsverklaring. Daarover zal collega Van Hoorebeke morgen nog meer zeggen. Hetzelfde kan ook worden gezegd over de modernisering en de vereenvoudiging van de administratie. In het eerste dossier worden de plannen van de minister van Ambtenarenzaken uiteraard met argusogen bekeken door alle

Franstalige partijen. De vereenvoudiging van de administratie heeft slechts een tastbaar resultaat gehad: een heuse carroussel van regeringscommissarissen, waarvoor nu al bijna een who is who nodig is. Mijnheer de eerste minister, schaf die commissarissen toch gewoon af: dat zou pas een daad van administratieve vereenvoudiging zijn!

Tenslotte is er nog het actieplan van minister Daems dat gestalte moet geven aan e-government. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat er heel wat overlappingen ontstaan met het mediabeleid en andere beleidsinstrumenten die nu reeds in Vlaanderen worden aangewend met het oog op de nieuwe informatiemaatschappij. Dit wordt misschien nog het duidelijkst in de federale ambities inzake telecommunicatieinfrastructuur. Bovendien zit de minister van telecommunicatie nog in een bijzonder dubbelzinnige positie. Hij is tegelijkertijd voogdijminister van Belgacom waarin de overheid nog steeds voor meer dan 50% participeert en tevens bevoegd voor het BIPT, de regulator op de markt. Deze vertreksituatie is ongezond.

Mijnheer de eerste minister, heren ministers, collega's, wat nu? Het gevaar is niet denkbeeldig dat de politieke agenda voor de volgende jaren door andere zaken zou kunnen worden bepaald. Zal deze regering niet worden achtervolgd door haar eigen snel genomen, maar niet altijd bijster efficiënte maatregelen als bijvoorbeeld de oprichting van het federale agentschap voor voedselveiligheid? De minister zei gisteren dat dit enkele maanden vertraging oploopt. Minister Aelvoet heeft altijd gezegd dat dit vanaf 1 januari zou starten. Ik hoef geen tekening te maken bij de werking op dit ogenblik. Ook als het gaat over het snelrecht, de snel-Belg-wet of de regularisatieprocedure zijn er vragen. Of gaat de meerderheid van de ene stoelendans naar de andere? Wat dit laatste betreft, vraagt mijn fractie zich af waarom de beleidsverklaring zo weinig losliet over de voorbereiding van het Belgische EU-voorzitterschap, een dossier waarbij dit Parlement toch nauwer zou moeten worden betrokken. Bij uitbreiding geldt dat trouwens voor het hele buitenlands beleid. Dat men nog durft verwijzen naar het Belgisch engagement inzake Oostenrijk terwijl men weet hoe dat is afgelopen, maakt ons weinig optimistisch dat dit ook daadwerkelijk zou gebeuren.

Wat met de politieke agenda voor de volgende jaren? Wij stellen vast dat de budgettaire ruimte voor de volgende jaren is vastgelegd: fiscale

hervorming, het communautaire akkoord, het Zilverfonds, het actieplan voor de nieuwe economie en zoveel andere maatregelen die uiteraard nog hun eerste uitvoering moeten kennen. Andere passages uit het regeerakkoord zijn blijkbaar verder weg dan ooit. Er wordt immers meer verwacht dan een jaarlijkse peptalkspeech, gericht op het herstel van vertrouwen van de burger. Het verschil zal op het terrein waar moeten worden gemaakt en uit de daden van deze regering en de feiten moeten blijken. De eerste minister gaf gisteren zelf toe dat op verschillende domeinen onvoldoende werd gescoord. Als er niet wordt bijgestuurd en teveel wordt uitgegaan van wait and see, dan zou het lijstje met zwakke punten in de volgende beleidsverklaring wel eens meerdere pagina's kunnen beslaan. Mijn fractie zal dan ook bij elk dossier nauwlettend toekijken, kritiek formuleren en inbrengen en, waar mogelijk, proberen bij te sturen door de regeringspolitiek permanent te evalueren. Die visie, vanuit een algemeen Vlaams belang, zal VU&ID in het federale Parlement proberen waar te maken als constructieve oppositiepartij.

02.43 Daniel Féret (FN): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, le premier ministre vient de réussir un exploit qu'aucun de ses prédécesseurs, ni Jean-Luc Dehaene, ni Wilfried Martens, n'avait su réaliser : faire rêver les Belges pendant un an.

Douze mois durant, en effet, M. Verhofstadt nous a joué la berceuse des fruits de la croissance. Berceuse reprise en cœur par les choristes de l'arc-en-ciel tantôt sur l'air favori des libéraux « Tout va très bien, madame la marquise », tantôt par les socialistes qui en sont encore à chanter les grands soirs les grands auteurs classiques Lénine et Staline, ou dans la version plus moderne des Ecolos, « Viens chez moi, l'herbe est plus verte ».

Force est de constater aujourd'hui que la récolte est maigre. N'avais-je pas raison de dire, il y a juste un an à cette tribune, que les fruits de la croissance, c'est le supplice de Tantale : plus on s'en approche, plus ils s'éloignent.

La réforme de la fiscalité, la « réformette », devrait-on dire, ce n'est plus pour maintenant, c'est pour demain, c'est même pour après-demain, dans une autre vie, en tout cas après 2003, sous un autre gouvernement.

L'emploi, nous dit le premier ministre, c'est pour tout de suite. Le gouvernement va créer 50.000

emplois. Pour produire mieux et plus, les Belges vont travailler davantage, dit le gouvernement, et il ajoute un peu plus loin, en instaurant la semaine de quatre jours. Comprenne qui pourra. Mais il est vrai que la droite, l'extrême droite, comme vous l'appellez, est stupide. C'est un dogme que nul n'ose encore contester. Nous posons les bonnes questions mais la vérité révélée veut que nous n'ayons jamais les bonnes réponses.

Je n'avais cependant pas tout à fait tort, l'année dernière, d'émettre des doutes sur l'efficacité de la commissaire du gouvernement chargée de la simplification des démarches administratives. Elle-même avait déclaré qu'elle n'y connaissait rien. Le gouvernement a bien dû se résoudre à lui donner congé.

Mais il y a plus grave que l'administration kafkaïenne de notre pays à laquelle, tout compte fait, on finit par s'habituer. Il y a les oubliés de la déclaration gouvernementale. Je pense d'ailleurs aux pensionnés. Hormis l'expression par le gouvernement d'un souci pour les pensions de demain, entre 2010 et 2030, les retraités d'aujourd'hui n'ont rien de plus à se mettre sous la dent. Leur pouvoir d'achat reste très maigre, insuffisant pour ceux qui avaient choisi une carrière d'indépendant et ils n'ont pas d'espoir de voir s'améliorer leur ordinaire.

Autres oubliés du gouvernement, les infirmières et les infirmiers. Quelques milliards de plus pour la santé, c'était évidemment nécessaire. Vouloir faire profiter nos concitoyens des derniers progrès de la médecine, des technologies nouvelles est honorable, mais n'est-ce pas quelque peu ambitieux quand on n'est même pas capable en Belgique de mettre une nouvelle molécule médicamenteuse à la disposition des malades en moins d'un an alors que la norme européenne est de deux à trois mois ? La pénurie d'infirmières parce qu'elles exercent un métier ingrat, difficile, mal rémunéré, mal considéré, ce n'est manifestement pas le souci de l'actuel gouvernement.

Un gouvernement qui manifeste, en revanche, davantage de sollicitude pour les demandeurs d'asile. D'abord, il y a cet aveu. Les membres du gouvernement qui avaient soutenu que la régularisation des clandestins n'entraînerait pas de phénomène d'appel, de pompe aspirante de nouveaux candidats réfugiés se sont lourdement trompés ou nous ont scandaleusement trompés. Inquiétant, disait hier le premier ministre, cet afflux de nouveaux demandeurs d'asile. Inquiétant, le

phénomène, en effet, mais étonnante, la riposte : le gouvernement projette d'organiser l'accueil des candidats réfugiés dans de nouveaux centres de style pavillonnaire, ce qui fera certainement plaisir aux milliers de ménages qui ne savent toujours pas comment ils paieront leur facture de mazout cet hiver.

Je voudrais néanmoins terminer en rendant hommage à l'extrême courtoisie du premier ministre qui dans le volet politique étrangère de sa déclaration a choisi d'être discret sur l'action passée de son ministre des Affaires étrangères. M. Louis Michel n'avait pas hésité à se couvrir de ridicule et à couvrir tout le pays de ridicule en vociférant contre l'arrivée au pouvoir en Autriche du FPO.

A l'entendre, le FPO allait ouvrir une nouvelle ère de massacres et de nettoyages ethniques et, dans le même temps, il nous présentait le tyran Kabila comme son frère, qui allait conduire le peuple congolais vers un avenir radieux et lui faire connaître enfin les délices de la démocratie.

C'est une consolation de voir que les maigres fruits de la croissance nous permettent au moins de nous payer un spectacle bouffon qui peut, peut-être, nous distraire un brin du malheur d'être si mal gouvernés. Je vous remercie, monsieur le président.

Le **président**: Madame Dardenne, vous êtes le deuxième orateur de votre groupe, comme vous le savez. Vous avez coupé le temps en deux, c'est bien. Madame Dardenne, 10 minutes au maximum, si vous le voulez bien.

02.44 Martine Dardenne (AGALEV-ECOLO): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, pour ce commentaire sur la déclaration gouvernementale, vous me permettez, monsieur le premier ministre, d'adopter la même méthode que celle que vous avez utilisée, c'est-à-dire l'évaluation des points positifs comme des points faibles. Au passage, je voudrais d'ailleurs féliciter le gouvernement pour l'honnêteté intellectuelle de cette démarche. Il est vrai que l'on ne nous y a guère habitués précédemment.

Je vais donc souligner les points de l'accord qui nous paraissent satisfaisants et je me permettrai par ailleurs de pointer les éléments qui, pour nous, restent à améliorer ou à travailler. Ce qui ne veut pas dire que nous ne soyons pas d'accord avec l'ensemble de ce plan, que nous trouvons par

ailleurs équilibré.

Si la postérité devait retenir quelque chose de l'action de ce gouvernement, mais nous n'en sommes pas encore là, le refinancement des communautés y figurerait certes en bonne place. Chacun sait que la situation négociée en 1988 n'était plus tenable. L'obstination de quelques-uns, et nous en sommes, à obtenir cette révision porte aujourd'hui ses fruits. Nous sommes enfin devant un refinancement structurel, durable et suffisant des compétences communautaires. Car les compétences communautaires, ce sont, certes, l'enseignement, mais aussi la culture, l'aide à la jeunesse et les politiques de prévention tant du point de vue social que du point de vue santé.

Or, ces politiques de prévention qui sont une des lignes de force de la pensée écologiste – ceci est pour Mme Brepoels qui se demandait où sont les marques vertes –, sont d'une importance capitale pour qui veut faire de la politique autrement que par le petit bout de la lorgnette, c'est-à-dire avec un peu de hauteur, de vision globale et des perspectives à plus long terme. La prévention fait aussi partie des principes de saine gouvernance et de saine gestion. A la fois parce qu'elle permet d'éviter des drames humains et des situations catastrophiques et, d'autre part, parce qu'elle évite des dépenses de réparations toujours bien plus élevées que ce qu'a pu coûter une prévention efficace. C'est dire l'importance de l'existence de ces politiques et des moyens qu'il faut leur accorder aujourd'hui certes, mais encore à l'avenir.

Deuxième point que je voudrais souligner, la mobilité. L'actualité vient de nous rappeler que la question énergétique, loin d'être réglée, est devant nous. Et j'espère ne surprendre personne en disant qu'il ne s'agit pas d'un épiphénomène ponctuel mais d'une question fondamentale que nous avons déjà beaucoup trop tardé à prendre en compte et qui demande des réponses de long terme, structurelles et durables, de développement durable. Et ce, d'autant plus qu'elle est liée à d'autres problèmes, ceux de la pollution atmosphérique et donc de la santé, et ceux de nos engagements internationaux par rapport aux émissions de gaz à effet de serre. Dans moins d'un mois se tiendra à La Haye un sommet où l'on parlera, j'ose l'espérer, un autre langage que celui de la langue de bois. Il est donc important que ce gouvernement ait choisi d'investir significativement en faveur d'un développement durable des transports en commun. En ce qui concerne l'offre pour les dix

prochaines années, les investissements en matière d'infrastructure permettent pour la première fois depuis longtemps un vaste plan de développement du réseau intérieur.

Je ne citerai pas les chiffres mais je puis me montrer satisfaite du fait que le plan décennal de la SNCB sera adopté rapidement et garantira ainsi l'avenir. M. Fournaux se fera un plaisir de transmettre à M. Poncelet que je lui décerne la médaille d'or de la mauvaise foi puisqu'il affirmait hier que Mme Durant n'avait obtenu qu'un milliard et qu'il se demandait si elle était assise à la table. Je soulignerai qu'elle ne s'est pas assise à la table pour défendre uniquement ses propres intérêts mais aussi l'ensemble du plan, comme nous le ferons nous-même.

Par ailleurs, d'autres acquis non financiers sont importants. La méthode du contrat de gestion va s'inverser : le gouvernement, à partir de son plan de mobilité, signifiera à la SNCB les orientations qu'il souhaite voir prendre ; ensuite, la SNCB présentera l'offre en fonction des lignes directrices définies et le gouvernement tranchera.

Nous regrettons cependant que les incitants, notamment fiscaux, qui doivent amener le transfert modal, c'est-à-dire le passage d'un mode de transport prioritairement individuel à un autre plus collectif soit encore insuffisant. Cet aspect - qui est celui de la demande et non de l'offre - devra être retravaillé à l'avenir.

J'en viens maintenant à la réforme fiscale dont vous nous avez donné les quatre grands principes de base. Nous ne pouvons que nous réjouir de l'application du principe de neutralité fiscale en matière de choix de vie ; c'est une de nos vieilles revendications. Cependant, je comprendrais mal que cette individualisation fiscale, dont tout le monde semble souligner la pertinence intellectuelle, ne soit pas suivie rapidement par une individualisation sociale. Là aussi, les choix de vie ne doivent pas interférer.

Je comprendrais mal aussi que cette revendication de l'individualisation des droits, notamment portée par les femmes, ne trouve pas un écho favorable auprès de vous, monsieur le premier ministre, au moment où les marches des femmes - que vous avez d'ailleurs reçues - convergent vers New York et les Etats-Unis pour y porter entre autres cette revendication qui, dans nos pays, apporterait une solution appréciable à de nombreux cas de pauvreté féminine dont on sait qu'ils sont majoritaires.

Nous avons aussi toujours mis en évidence le poids, en Belgique, de la fiscalité sur le travail. Là aussi, les allègements sont intéressants. Cependant, nous avons aussi toujours souligné la disproportion existant chez nous entre la fiscalité sur le travail et la fiscalité sur d'autres revenus, notamment ceux du capital et de l'immobilier. Il faut alléger la fiscalité sur le travail, c'est incontestable mais il est un principe fiscal autre qui me paraît oublié : celui de la neutralité fiscale tout court, c'est-à-dire de l'opération blanche. Il faut certes alléger mais il faut aussi compenser à la fois par une fiscalité plus équilibrée sur d'autres revenus que ceux du travail et par une fiscalité sur la charge polluante qui, à terme, grève sérieusement le budget de l'Etat.

Le rôle de l'Etat social actif, pour moi en tout cas, est aussi d'activer des politiques sociales et collectives, de donner des moyens à la prévention et d'inciter des réorientations vers le développement durable. Pour cela, il faut aussi des recettes.

Nous nous félicitons aussi de l'augmentation substantielle du budget de la santé publique qui permettra la mise en place de politiques nouvelles. Une des mesures les plus importantes concerne les soins palliatifs. Je voudrais redire ici que cette politique est un des éléments essentiels du débat sur l'euthanasie qui est actuellement mené.

Enfin, je terminerai en regrettant, comme d'autres, la mise en route d'un processus, même partiel, de régionalisation de la coopération au développement. En effet, cette opération est contradictoire avec l'esprit même de la coopération qui veut que les pays riches consacrent une partie de leur produit national brut - j'espère que l'on arrivera rapidement aux 0,7 % promis car nous sommes sur le bon chemin - pour favoriser le développement des pays les plus pauvres. Or ce qui risque de se produire avec cette régionalisation, outre ce qui a été démontré par M. Van der Maelen, c'est que, pour des raisons sans doute différentes au nord et au sud de notre pays, on tombe dans la promotion du commerce extérieur et non plus dans l'aide au développement, celle-ci demandant une vision globale à l'échelle du pays, voire de l'Europe si l'on veut vraiment aboutir au développement et, singulièrement, au développement durable.

C'est d'autant plus regrettable que cette aide au développement est une des solutions au problème

des migrations. En effet, personne ne quitte son pays par plaisir ; je voudrais le souligner. Nous avons notre part de responsabilité dans les situations politiques, économiques, environnementales désastreuses que connaissent les pays pauvres.

Plutôt que de durcir notre politique d'asile, veillons donc à mener des politiques globales et cohérentes d'aide au développement et une réflexion également globale sur les flux migratoires. J'espère qu'avant de rendre opérationnelle cette décision de régionalisation, on en fera une évaluation honnête et correcte.

Voilà, monsieur le premier ministre, les réflexions globales que je voulais vous communiquer. Je laisserai à mes collègues l'opportunité d'intervenir demain sur des questions plus ponctuelles et plus sectorielles. Ceci dit, je voudrais vous assurer que nous trouvons votre plan acceptable globalement et que nous le voterons.

02.45 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, na deze eerste reeks uiteenzettingen wil ik een aantal punten met betrekking tot de federale beleidsverklaring verduidelijken. Ik zou alle leden die aan het debat hebben deelgenomen van harte willen danken voor hun bijdrage. Sommigen hadden een beetje last van het syndroom van de grammofoonplaat die blijft plakken. De heer Annemans heeft 50 keer het woord "schaamteloos" gebruikt. Ik vermoed dat hij over zijn partij sprak en niet over mij. De heer Van Peel was ook niet mis. Ik begrijp nu waarom zijn partij de kleinste van Antwerpen is geworden.

Ik wil inhoudelijk antwoorden op de verschillende punten die werden aangehaald. Mijnheer de voorzitter, in totaal wil ik een zestal opmerkingen behandelen.

Men heeft hier verklaard dat in de federale beleidsverklaring en in de begroting voor volgend jaar te weinig aandacht aan de veiligheid, de justitie en de politiehervorming wordt besteed. Ik kan getuigen dat precies het tegenovergestelde het geval is. Wij zullen niet alleen het veiligheidsplan integraal uitvoeren, ik kan ook aankondigen dat in 2001 het budget voor justitie, politie en binnenlandse zaken het sterkst zal stijgen. Ik zal de cijfers laten verspreiden, mijnheer de voorzitter, maar ik zal ze nu al even meedelen. In 1998 besteedde de vorige regering 74 miljard en in 1999 bedroeg het budget 78 miljard. In 2000, het eerste jaar waarvoor deze regering volledig verantwoordelijk is, kennen we een stijging tot

83,5 miljard. Volgend jaar zal 93,7 miljard aan deze materie worden besteed of 10,2 miljard meer dan dit jaar. Voor 2001 en 2002 gezamenlijk stijgt het budget inzake veiligheid met meer dan 20%.

Ik geloof niet dat men de problemen inzake veiligheid en justitie alleen met meer middelen kan oplossen, maar ze zijn wel noodzakelijk om het veiligheidsplan uit te voeren. Ik maak nog een andere vergelijking. In de jaren 1996-1999 was er een stijging van amper 4%. Nu spreken we over een stijging van 20% gedurende 2 jaar. Dat is een gemiddelde van 10%. Het is duidelijk dat al diegenen die tijdens dit debat beweerden dat er onvoldoende wordt gedaan, ongelijk hebben als men de naakte cijfers bekijkt. Zoals u weet zijn de naakte cijfers meestal ook de naakte waarheid als het over begroting en budget gaat.

Het tweede verwijt dat ik zou willen behandelen heeft specifiek met een uitspraak van de heer Van Peel te maken. Hij beweerde dat de regering minder uitgeeft dan uit de verklaringen van sommige personen kan worden afgeleid. Ik moet eerlijk toegeven dat dat juist is. Het heeft geen zin om dat te ontkennen. De regering heeft de voorbije weken een aantal ideeën en voorstellen gelanceerd. Elke vakminister heeft dat gedaan. Ik heb dat trouwens graag. Ik heb liever regeringsleden die ideeën en voorstellen hebben, eerder dan dat zij dat niet zouden hebben.

De heer Van Peel heeft gelijk dat men de voorbije weken en maanden een aantal voorstellen heeft bekendgemaakt die verder gingen dan hetgeen uiteindelijk in de federale beleidsverklaring is weerhouden.

Mijnheer de voorzitter, ik deel de cijfers mee die de federale regeringsverklaring werkelijk heeft besteed. Men heeft gezegd dat er in 2001 niets gebeurt. Zonder de gezondheidszorg mee te rekenen worden er in het totaal voor 26 miljard frank maatregelen genomen, voornamelijk fiscale lastenverminderingen en sociale maatregelen. In 2001 worden voor 45 miljard frank maatregelen genomen, meestal fiscale verlagingen en sociale correcties. Dit loopt verder op tot het totaal bedrag van 140 miljard frank in 2005.

Men verwijst eveneens naar een totale mogelijkheid, een budgettaire marge van 300 miljard frank. Dat is correct. Wie heeft dit bedrag in de mond genomen? Niet de regering, maar de Hoge Raad voor Financiën, waarin een aantal geleerde professoren met diverse ideologische overtuigingen zetelen. De Hoge Raad heeft

gesteld dat er een ruimte van 300 miljard frank was. De regering heeft deze ruimte van 300 miljard frank, die volgens de Hoge Raad in 2005 zou bestaan, niet opgebruikt. De regering heeft niet gedaan wat andere regeringen wellicht zouden hebben gedaan. Deze regering heeft er niet voor gekozen de 300 miljard frank te verdelen en aan het Parlement mee te delen dat alles in orde is en al de plannen gefinancierd kunnen worden. Dat heeft deze regering niet gedaan. Het advies van de Hoge Raad klakkeloos overnemen en op die manier hier grote sier komen maken, zou een onverantwoordelijke handelwijze zijn geweest.

Deze regering heeft twee zaken van de 300 miljard frank afgetrokken. De regering kiest er resoluut voor om een overschot te creëren. Voor het eerst sinds lang zullen er begrotingen met overschotten kunnen worden ingediend. Alleen de meerderheid is dit niet ontgaan. Niemand van de oppositie heeft dit durven toegeven. Deze begroting is historisch omdat zij voor het eerst sinds 1950 in evenwicht is en volgend jaar een overschot zal vertonen. Daarom is deze begroting historisch! Na 50 jaar zijn we er eindelijk opnieuw in geslaagd begrotingen met een overschot van 0,2% in te dienen. Daarmee vervoegen we Nederland en Groot-Brittannië en gaan we Duitsland en Frankrijk vooraf. Ik weet dat een begroting met overschot indienen gevaarlijk kan zijn. Mijn ambtsgenoot Kok had me hiervoor gewaarschuwd. Zo gemakkelijk het is een begroting met een licht tekort in te dienen, zo moeilijk is het een begroting met een overschot op te stellen omdat men op die wijze weet dat er middelen en mogelijkheden zijn. Ik herhaal dat niet de regering, maar de Hoge Raad de marge van 300 miljard frank heeft naar voren geschoven. Ik beklemtoon eveneens dat we deze marge niet hebben opgebruikt: 70 miljard frank wordt opzijgezet om in 2005 een overschot van 0,7% van het BBP te creëren. Bovendien heeft de regering de cijfers voor 90 miljard frank voorzigtiger geraamd dan de Hoge Raad. We hebben onder meer rekening gehouden met een mogelijke lagere economische groei en lagere rentes.

02.46 **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de eerste minister, sta mij toe uw spraakwaterval te onderbreken voor de volgende bedenkingen.

Ten eerste dacht ik dat was afgesproken dat de eerste minister morgen zou repliceren nadat alle parlementsleden hun betoog zouden hebben gehouden.

02.47 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer Van Peel, ik zal morgen ook repliceren op de uiteenzettingen.

02.48 **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de voorzitter, dat betekent dat u tweemaal de regering het laatste woord geeft. Ik vind dat niet juist.

De **voorzitter**: U weet zeer goed dat de regering volgens het Reglement te allen tijde het woord mag vragen.

02.49 **Marc Van Peel** (CVP): Bovendien laat ik de eerste minister opmerken dat hij best zijn eigen minister van Justitie ervan overtuigt dat er voldoende middelen voor het justitiebeleid worden uitgetrokken. Hij moet ons hier niet de les komen lezen over wat wij allemaal verkeerd zeggen. Het was zijn eigen minister van Justitie die gisteren bijna in tranen als een kleine jongen zich erover beklaagde dat hij zich aan de kant gezet voelde.

Voorts lag het ritme van de schuldafbouw de laatste twee jaar van de voorbije legislatuur in economisch veel moeilijker omstandigheden hoger dan wat u nu in een economische hoogconjunctuur vooropstelt. Dat is ook een waarheid als een koe. Met andere woorden, het ritme van de schuldafbouw ligt lager en wordt niet versneld.

02.50 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Dat klopt helemaal niet. Integendeel, we versnellen het ritme van de schuldafbouw met twee jaar. Immers, terwijl de schuld oorspronkelijk pas in 2005 onder 100 procent zou dalen, zal dat nu in 2003 zijn, precies dankzij het feit dat wij thans overschotten opbouwen.

Je souligne une nouvelle fois, monsieur le président, que nous n'utilisons pas les 300 milliards évoqués par le conseil supérieur des Finances, et ce pour deux raisons. Premièrement, on crée ainsi un excédent budgétaire de 0,7 % en 2005. Deuxièmement, lors de l'élaboration du budget 2001 et du pacte de stabilité 2001-2005, le gouvernement a opté pour des hypothèses de base plus prudentes que celles du conseil supérieur des Finances.

Il aurait été beaucoup plus facile de suivre l'avis du conseil supérieur des Finances et d'utiliser les 300 milliards de marges budgétaires. Mais je crois que nous avons agi avec sérieux en prévoyant un surplus d'excédent budgétaire pour la fin 2005 et

en choisissant les hypothèses de base énumérées dans ma déclaration gouvernementale.

Dat is mijn antwoord op de kritiek dat we minder uitgeven dan wat de Hoge Raad voor de Financiën had vooropgesteld.

Ten derde verwijt men ons hier vandaag dat we beslissingen nemen die over de legislatuur gaan. Nu moet ik zeggen dat ik geen andere beslissingen ken. Ook de wetten die hier worden goedgekeurd, gaan over de legislatuur. Het is absurd de regering te verwijten dat zij vooruitkijkt, dat ze planmatig werkt en dat ze een belastinghervorming in verschillende fasen uitvoert, die ook na 2003 en 2004 een effect zal hebben. Natuurlijk zal de belastinghervorming een uitwerking hebben na 2003 en 2004. Wij willen een belastinghervorming die blijft duren en die ook na 2003 en 2004 effect heeft, maar die vandaag door de meerderheid wordt beslist en goedgekeurd. Het is absurd te stellen dat er geen frank effect van deze belastinghervorming mag worden vastgesteld noch op de begroting noch in de portemonnee van de burgers na deze legislatuur, want dan zou de fiscale druk in 2003 en 2004 opnieuw stijgen.

Ik zou de heer Van Peel willen zeggen dat de vorige regering, waarvan hij deel uitmaakte, niets anders deed. Drie maanden voor de vorige verkiezingen van 13 juni besliste de regering twee zaken: de indexerings van de belastingschalen en de lastenvermindering. Daarna zou ze zes jaar voortgaan.

Wij pakken ten minste drie jaar in plaats van drie maanden voor de verkiezingen uit met onze plannen. Ik zou dus een beetje voorzichtiger omspringen met dat argument, mocht ik een lid van de oppositie zijn. Te meer daar wij nog altijd bezig zijn de ene oude factuur na de andere uit de weg te ruimen, mijnheer Van Peel. Ten eerste is daar de dioxinefactuur, ten tweede de Maribel, betreffende de verlaging van de sociale lasten, waarvoor de Europese Commissie België heeft veroordeeld en waarvoor wij vele miljarden moeten terugbetalen. In eerste instantie moeten de bedrijven dat doen, maar het zijn toch wij die de wettelijke beschikkingen moeten nemen opdat dat kan gebeuren.

Het verwijt dat die maatregelen ook nog effect zullen hebben in 2004 en 2005, kan ik niet ernstig nemen. Ik zou dat argument aanvaarden als wij net zoals de vorige regering drie maanden voor de verkiezingen maatregelen hadden getroffen. Het

argument gaat niet op wanneer men aan het begin van het tweede jaar van de legislatuur een meerjarenplan uitwerkt. Uiteraard zal dat ook nog gunstige effecten met zich brengen in 2004 en 2005!

De **voorzitter**: De heer Van Peel krijgt kort het woord.

02.51 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de eerste minister, de argumentatie dat het gaat over verschillende legislaturen heeft betrekking op het feit dat er voor de gemeenteraadsverkiezingen een hele reeks beloftes is gedaan en dat u zich daar alleen maar aan kan houden als u in het eerste jaar van uw legislatuur meteen al engagementen neemt die voor 2006 en 2007 gelden. Dat is de waarheid. Wat u dus doet om uit de infernale pot-au-pot van uw regering te geraken, is uw eigen liberale programmapunten uitstellen tot op het moment dat u er niet meer absoluut zeker van bent dat ze kunnen worden uitgevoerd. Dat doet u om de vrede in uw blauw-groen-rode club te bewaren. Dat is de realiteit. Dat is het bewijs dat er voor de gemeenteraadsverkiezingen op grote schaal kiezersbedrog is gepleegd.

De propaganda en de verkiezingscampagne van de meerderheidspartijen, mijnheer de eerste minister, gebeurde op basis van de beloftes die al uw verschillende regeringsleden uitdelen. Wij mochten geen balpennen uitdelen, maar u heeft kwistig met beloften gezwaaid. U staat nu voor de ontuchtering dat u die pas in 2007 kan realiseren.

De **voorzitter**: U hebt dat nu al driemaal gezegd. Mijnheer de eerste minister, u hebt het woord.

02.52 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, dat zijn geen vragen. Dat zijn onderbrekingen die kant nog wal raken. In al zijn commotie heeft de heer Van Peel waarschijnlijk niet gehoord dat ik daarnet heb uitgelegd dat, als we de Hoge Raad voor Financiën zouden volgen, we dat perfect kunnen tijdens deze legislatuur en in ieder geval vóór 2005. Het is een bewuste keuze die weg niet te bewandelen, omdat we voorzichtig zijn, mijnheer Van Peel, omdat we denken dat er – gezien alles wat er gebeurt, zoals de stijgende olieprijs – misschien een conjuncturomslag kan komen, omdat er misschien wel tegenslagen kunnen zijn. Dan zou het een fundamentele fout zijn zaken te hebben beslist waarvoor de nodige middelen niet voorhanden zijn. Volgens het verslag van de Hoge

Raad zijn die middelen wel voorhanden. Het is dus perfect mogelijk dat, als de gunstige economische conjunctuur voortduurt, wij bepaalde beslissingsfasen vervroegen.

Dit lijkt mij een veel eerlijker voorstel aan de bevolking dan dat we binnen enkele maanden, bij een conjunctuuromslag zouden moeten toegeven dat het niet mogelijk is de hervormingen waar te maken. Daar gaat het in feite over. Dat heet voorzichtigheid.

Het is voorzichtigheid die ons ertoe geleid heeft deze weg te kiezen, en niet het feit dat die verschillende marges er niet zouden zijn, waarvoor ik nogmaals verwijs naar het verslag van de Hoge Raad.

Het vierde verwijt luidt dat de ene wat meer gekregen heeft, de andere wat gewonnen, dat we goede punten geven aan deze of gene. Maar ik moet u zeggen: deze regering werkt niet op die manier. Zowel liberalen, socialisten als groenen, willen een sociaal beleid. Liberalen, socialisten en groenen willen ook een belastingverlaging en een verhoging van de koopkracht van de mensen in dit land. Ze willen tenslotte ook een ecologische politiek en een groene fiscaliteit. U zal ons niet verdelen met de oude spelletjes van de voorbije regeringen, waarbij punten worden uitgedeeld, mijnheer Van Peel. Dit zal niet gebeuren. Deze regering werkt anders. Deze regering is inderdaad een regenboogcoalitie, waarin het oranje weliswaar ontbreekt. Want dat moet ik toegeven: in een regenboog zit oranje er wel tussen.

02.53 Marc Van Peel (CVP): Dertig uren hebt u nodig gehad om een akkoord te bereiken!

02.54 Eerste minister Guy Verhofstadt : Mijnheer de voorzitter, deze regering is een regering van partijen die niet met afgunst en met naijver naar elkaar zitten te kijken. Als er namelijk in het verleden in de Belgische politiek vele zaken niet mogelijk zijn geweest, bepaalde problemen niet konden worden opgelost, dan is de oorzaak daarvan juist die afgunst en die naijver, die in de Belgische politiek veel kapot heeft gemaakt, tot in de vorige regeringspartijen toe.

Dit sluit ook aan bij het volgende punt dat ik wilde aanbrengen. Wij hebben vandaag een communautair akkoord over tien punten. Ik zeg niet dat dit het grootste communautair akkoord is dat ooit zou zijn gesloten. Maar, mijnheer van Peel, wij hebben dit akkoord inderdaad bereikt na amper dertig uren, over problemen die in acht jaar

niet zijn opgelost en dan vind ik dat deze regering goed heeft gewerkt, ook in die dertig uren toen wij dit akkoord hebben voorbereid. Het is de naijver en de afgunst, vaak zelfs binnen de partijen van de meerderheid, die in het verleden verhinderden dat er oplossingen konden worden gevonden. Nu ging Patrick Dewael praten met Jean-Claude Van Cauwenberghe, de minister-president van de Waalse regering. Het is omdat er een nieuw communautair klimaat is ontstaan in ons land, dat er vandaag een oplossing is voor meer dan tien dossiers die zo'n lange periode onafgewerkt op de bank hebben gelegen. Samengevat wilde ik hiermee de vierde kritiek in elk geval weerleggen. De vijfde kritiek die werd geuit is dat de belastingverlaging traag op gang komt en niet omvangrijk genoeg is. Ik geef u even enkele cijfers over de verhoging van de koopkracht in 2001 en 2002 ten gevolge van de maatregelen die werden genomen.

Nous prévoyons une augmentation du pouvoir d'achat au cours des années 2001 et 2002 par l'instauration des mesures fiscales décidées par ce gouvernement. Certains prétendent que les moyens ne sont pas suffisants. Nous avons souvent entendu cette critique, non seulement ici en séance plénière, mais aussi à l'extérieur de cette enceinte. Les syndicats notamment se demandent si les moyens sont suffisants pour réaliser l'accord interprofessionnel 2001-2002. Je ne parle pas des mesures sociales; nous aurons l'occasion d'en parler demain. Mais l'augmentation du pouvoir d'achat en 2001-2002 grâce à des mesures fiscales est acquise. En effet, pour 2001, les diminutions d'impôt seront de l'ordre de 29 milliards. Si l'on ajoute à cela l'indexation des barèmes fiscaux, on arrive à 56 milliards.

Pour 2002, la réduction d'impôts s'élèvera à 38 milliards, sans tenir compte de l'indexation des barèmes fiscaux qui a débuté en 1999. En citant ces chiffres, je ne tiens pas compte d'autres éléments, comme la diminution de la pression fiscale résultant de la participation des travailleurs dans les entreprises. Je ne tiens pas compte non plus d'autres mesures évoquées par le ministre des Finances.

Ik geef even de cijfers: 29 miljard frank in 2001 en 34 miljard frank in 2002. Sommigen noemen dit peanuts. Volgens mij is dit echter wat nodig is om de koopkracht van de arbeiders in ons land te doen stijgen en het op die manier mogelijk te maken dat er een goed interprofessioneel akkoord 2001-2002 wordt gesloten.

Als we over de belastinghervorming spreken, wil ik even de aandacht vestigen op één van de maatregelen die wellicht ook in het debat van morgen aan bod zal komen. Ik wil echter alleszins al een voorzet geven. Het gaat om een nieuwe maatregel van uitzonderlijk belang die een nieuw tijdperk inluidt in dit land op het vlak van de fiscale als van de sociale politiek. Het gaat hier namelijk om beide aspecten tegelijkertijd. Ik heb het met name over het terugstortbaar belastingkrediet. Mensen met een laag inkomen die kinderen hebben kunnen nu geen gebruik maken van hun belastingvermindering. Dat is een klacht die we al jaren horen. Naar mijn mening is dit ook één van de oorzaken van het zogenaamde Mattheus-effect dat we vandaag in onze samenleving zien en waarover al veel boeken zijn geschreven. U kent dat effect: de rijken worden rijker en de armen worden armer, ook na toepassing van de sociale zekerheid en de fiscale politiek. Hoe komt dat? Omdat dergelijke systemen bestaan. Iemand met een laag inkomen kan niet genieten van een belastingvermindering omdat zijn belastbaar inkomen gewoon te laag is. Voor het eerst kan men dit nu omslaan in een belastingkrediet dat aan deze gezinnen zal worden uitbetaald.

Het is net zo bij het belastingkrediet in het algemeen. Het belastingkrediet voor de lage inkomens dient om de werkloosheidsvallen te bestrijden. Daar ligt dus het nieuwe en revolutionaire van deze beleidsverklaring.

Ik kom tot het volgende verwijt. Men heeft gezegd dat men in de gezondheidszorgen meer geeft, maar dat er geen veranderingen zijn. Minister Vandenbroucke zal daar morgen misschien op reageren, want hij kent die materie beter dan ikzelf. In de budgetten van de gezondheidszorgen zitten wellicht de grootste hervormingen die we de laatste 15 jaar meegemaakt hebben. Wie enkel naar de cijfers kijkt en niet naar de maatregelen die gisteren aangekondigd zijn en besproken zullen worden, die ziet het niet. Wie achter de cijfers kijkt naar wat als maatregelen aangekondigd is, ziet dat de organisatie van de gezondheidszorgen nooit meer zal zijn zoals vandaag. Neem bijvoorbeeld het idee van de maximale gezondheidsfactuur. Tot hiertoe hebben we geneeskunde op prestaties gestoeld. Je krijgt een deel van de prestatie terugbetaald. Als je langdurig of chronisch ziek bent, hoe kun je al die supplementen nog ophoesten na zoveel weken of maanden? Dat voorbeeld werd door de heer Van der Maelen aangehaald. Nu zal er een tussenkomst zijn vanaf een bepaald bedrag, namelijk een maximale gezondheidsfactuur die

het mogelijk maakt een betere politiek te voeren.

Hetzelfde geldt voor de geneesmiddelen. Er zijn een aantal structurele maatregelen in de geneesmiddelensector getroffen om te zorgen dat de lange administratieve weg van erkenning en terugbetaling van geneesmiddelen zou worden aangepast.

Tenslotte wordt ook een aantal nieuwe behoeften erkend. Dat kost geld. Dat vraagt middelen. Het draait rond 20 miljard Belgische frank. Als wij financieren dan is dat omdat wij denken dat er in die terreinen die we net aangegeven hebben, een noodzaak is aan investeringen. Er is noodzaak aan bijkomende inspanningen.

Het zesde verwijt dat geformuleerd werd, was het verwijt met betrekking tot het asielbeleid. U zei dat we de zwakte ervan onderkend hebben. Dat klopt. Het eerste half jaar hadden we goede resultaten. De maatregelen werkten toen goed. We gingen stilaan naar 2000 asielzoekers naar België. Ineens kregen we de opstoot in augustus en september. Die is natuurlijk klassiek voor die periode. We hadden eerlijkheidshalve toch verwacht dat we op een kleinere migratie van asielzoekers zouden uitkomen. Het is maar normaal dat we dat vaststellen en proberen bijkomende maatregelen te treffen, zoals de minister doet. De minister heeft gisteren een aantal bijkomende maatregelen bekendgemaakt waarvan volgens mij de belangrijkste is dat geldelijke toelagen door OCMW's aan asielzoekers verstrekt, uit den boze zijn. Ik heb voldoende verslagen gelezen, collega's, van ambassades uit Sovjetrepublieken en Oost-Europese landen. Dit is een van de problemen. Dit moet een politiek zijn die tegelijkertijd met een versnelling van de regularisatieprocedure gevoerd wordt. We hebben die regularisatieprocedure op een goede manier opgestart met veel protest. We moeten er nu ook voor zorgen dat we deze regularisatieprocedure tot een goed einde brengen en dat de dossiers op een degelijke manier afgehandeld worden.

J'en viens alors, monsieur le président, à quelques questions plus techniques qui ont été posées par certains intervenants.

Tout d'abord, on m'a interrogé au sujet de la norme salariale. Cette notion sera-t-elle reprise dans l'accord interprofessionnel ? Comment cela va-t-il se faire ?

Ainsi que je l'ai indiqué hier, nous allons appliquer la loi en ce qui concerne la compétitivité de nos

entreprises, loi qui prévoit tous les mécanismes à cet égard. C'est donc sur base de cette loi que l'on va évaluer l'accord.

Ten tweede, men heeft hier ook een vraag gesteld inzake ontwikkelingssamenwerking en daarbij werden ook een aantal opmerkingen gemaakt. Wij zullen daarbij niet over een nacht ijs gaan. Wij zullen het dossier goed analyseren en onderzoeken hoe dit kan gebeuren. Iedereen voelt toch aan dat er op bepaalde vlakken een probleem is. Neem nu professoren of leraars die moeten worden uitgestuurd; dat is in feite een gemeenschapsmaterie, geen federale materie. Wij zullen dus niet over een nacht ijs gaan en dit rustig en goed voorbereiden. De parlementen en commissies zullen daarbij rechtstreeks worden betrokken, ook de commissies, bevoegd voor Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking, om af te wegen in welke mate wij deze beslissing die werd genomen, verder kunnen uitwerken.

M. Eerdekens a posé des questions relatives à la libéralisation du secteur de l'énergie et s'inquiète surtout du processus concernant les revenus des communes. Il importe de souligner que, lors de la création de la société qui va gérer le réseau, les communes deviendront naturellement gestionnaires et actionnaires de ce réseau. Ce n'est que par ce biais qu'il peut y avoir un retour et des revenus pour les communes. C'est ainsi que cela fonctionnera. Donc, dans le secteur de l'énergie, il convient de libéraliser. Cela signifie procéder à la scission entre la production d'une part et la distribution d'autre part. Jusqu'ici, quel était le problème ? La société responsable pour la distribution n'avait pas encore été créée. Cela sera fait incessamment. Les pouvoirs publics, les communes feront partie de cette société qui va gérer le réseau. Ainsi y aura-t-il une compensation ou des recettes comme c'était le cas dans le passé pour les communes.

La même question avait été posée concernant les pertes dues à la réforme fiscale. A cet égard, l'accélération du remboursement des arriérés dus par l'Etat fédéral aux différentes communes est la voie à suivre. C'est ainsi qu'il faut essayer de compenser au maximum les effets négatifs.

Il en va de même en ce qui concerne le minimex. Il est clair qu'une augmentation de 4 % prévue pour 2002 engendrera automatiquement une augmentation de dépenses au niveau communal. Mais, selon moi, elle sera probablement compensée par une diminution du nombre de

minimexés. En effet, l'année passée, on a enregistré, pour la première fois, une diminution du nombre de minimexés de l'ordre de 3,3 %. En poursuivant la politique entamée et en donnant, comme le recommande M. Vande Lanotte, à davantage de minimexés la possibilité d'exercer un travail à temps partiel, on peut encore augmenter ce chiffre et voir décroître le nombre de minimexés. Cette diminution peut ainsi compenser l'augmentation de dépenses à supporter par les différentes communes.

Ziedaar, mijnheer de voorzitter. Misschien nog een laatste puntje. Men heeft hier de minister van Buitenlandse Zaken en het regeringsbeleid nog even aangevallen met betrekking tot Oostenrijk. In de krant las ik dat bij de laatste regionale verkiezingen de partij van de heer Haider, de FPÖ, ongeveer de helft van haar stemmen heeft verloren. Laten wij hopen dat dit bij ons ook zo snel mogelijk zou gebeuren.

De **voorzitter**: Mijnheer de eerste minister, gezien u op een aantal punten heeft geantwoord, geldt nu het recht van repliek.

02.55 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zal de premier nu niet van repliek dienen. Ik sta op deze tribune om mijn diepe teleurstelling te uiten over het feit dat u niet garant staat voor de afspraken die op de Conferentie van Voorzitters duidelijk zijn gemaakt. In dit debat zouden de fractievoorzitters hun uiteenzetting geven. Morgen kan er over een aantal deelt thema's worden gesproken. Tenslotte zou de regering repliceren. Dat was de afspraak. Plots stel ik vast dat na de fractievoorzitters de eerste minister het woord krijgt. Dat was helemaal niet afgesproken. Hij heeft zijn medianummer, wellicht in afspraak met de pers, kunnen opvoeren. Dat zal de voorzitter van dit Parlement wel hebben geregeld.

Mijnheer de voorzitter, mijn geloof in u en in uw objectiviteit was tot nu toe redelijk groot. Ik ben niet naïef. Ik weet dat u tot de meerderheid behoort, maar mijn geloof dat u de goede intentie had om deze debatten op een fatsoenlijke manier te leiden en meerderheid en oppositie op een evenwichtige wijze aan het woord te laten, is na de gebeurtenissen van vandaag totaal weg. Ik vind dit absoluut deontologisch niet correct. Dit was niet de afspraak.

Mijnheer Cortois, u bent ook fractievoorzitter geweest. U weet dat meerderheid en oppositie goede afspraken maken over het verloop van een

debat. Ik heb mij daaraan gehouden, mijnheer Cortois. Het is belangrijk dat men een debat goed organiseert. Het komt de voorzitter niet toe om daar – al dan niet onder druk van de eerste minister – van af te wijken. Dit is beneden alle peil. Ik heb dit de afgelopen jaren nog niet meegemaakt. Wat mij betreft zijn alle afspraken over spreektijden en dergelijke onbestaande. Dit is ongehoord, mijnheer de voorzitter. Ik richt dit meer tot u dan tot de eerste minister, die gebruikmaakt van wat hij politiek kan verkrijgen. U moet zich daartegen verzetten, mijnheer de voorzitter. Ik protesteer hier ten stelligste tegen. Dit is een blaam voor ons Parlement.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Peel, artikel 100 van de Grondwet laat een minister toe het woord te vragen en te krijgen, maar de repliek maakt deel uit van de procedure. De heer Annemans heeft het woord.

02.56 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil mij aansluiten bij de heer Van Peel. De eerste minister manipuleert hier het debat. Ikzelf heb het grootste gedeelte van de repliek van de eerste minister niet meegemaakt, omdat ik niet kan worden verplicht om naar de heer Féret te luisteren. Het was de afspraak dat men morgen zou repliceren. Dat is een duidelijk bewijs dat er foute afspraken zijn gemaakt, zeker met de fractievoorzitters van de Kamer. Ik neem aan dat u dat vanavond minder interesseert dan de glimlach die u op de banken van de meerderheid zult oogsten. Ik kan mij alleen maar aansluiten bij de heer Van Peel. Dit is een manipulatie van het debat. Wij zullen ons daarover morgen beraden.

02.57 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, wij hebben inhoudelijk geen moeite met een antwoord van de regering, vermits het vorig jaar ook is gebeurd, maar het is niet conform de afspraak in de Conferentie van voorzitters. Collega's zullen morgen tussenbeide komen op inhoudelijke thema's waarover de eerste minister nu al iets heeft verklaard. De collega's zijn nu ook niet allemaal aanwezig. In de Conferentie van voorzitters maakt men afspraken over de regeling van de werkzaamheden. Mijnheer de voorzitter, u hebt daarnet een mededeling van uzelf rondgedeeld waarin uitdrukkelijk, onder punt 5, het antwoord van de regering en de replieken voor morgen worden gepland. We kunnen dus op z'n minst zeggen dat dit niet is afgesproken. Het zal een uiting zijn van nieuwe politieke cultuur zijn, zoals dat vorig jaar is ingezet. Ik heb daar inhoudelijk geen moeite mee, maar het is niet

conform de afspraak.

Hugo Coveliërs (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp het niet goed. Men stelt vragen en is kwaad dat erop geantwoord wordt.

*De vergadering wordt gesloten om 19.15 uur.
Volgende vergadering donderdag 19 oktober 2000 om 10 uur.*

La séance est levée à 19.15 heures. Prochaine séance le jeudi 19 octobre 2000 à 10.00 heures .

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****WOENSDAG 18 OKTOBER 2000****MERCREDI 18 OCTOBRE 2000****INTERNES BESLUITEN****DECISIONS INTERNES****INTERPELLATIEVERZOEKEN****DEMANDES D'INTERPELLATION****Ingekomen****Demandes**

1. de heer Tony Van Parys tot de minister van Justitie over "het ontslag van de heer Pierre Chevalier, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel".

1. M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la démission de M. Pierre Chevalier, secrétaire d'Etat au Commerce extérieur".

(nr. 508 – verzonden naar de commissie voor de Justitie)

(n° 508 – renvoi à la commission de la Justice)

2. de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het overlijden van een asielzoeker in opvangcentrum 127bis".

2. M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le décès d'un demandeur d'asile au centre d'accueil 127bis".

(nr. 509 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

(n° 509 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

3. mevrouw Els Van Weert tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de problemen met betrekking tot de opvang van asielzoekers en de klachten van de OCMW's".

3. Mme Els Van Weert au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "les problèmes qui se posent en ce qui concerne l'accueil des demandeurs d'asile et sur les doléances des CPAS".

(nr. 510 – verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

(n° 510 – renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

4. de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de vaststelling dat de laatste dagen een aantal betogingen in ons land een toenemende antisemitische sfeer uitstralen".

4. M. Francis Van den Eynde au ministre de l'Intérieur sur "le fait que l'on constate, ces derniers jours, que certaines manifestations organisées dans notre pays prennent un tour de plus en plus antisémite".

(nr. 511 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

(n° 511 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

VOORSTELLEN**PROPOSITIONS****Toelating tot drukken****Autorisation d'impression**

1. Wetsvoorstel (de heer Servais Verherstraeten) tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende echtscheiding en tot invoering van de echtscheiding op grond van een onherstelbare ontwrichting van het huwelijk, nr. 896/1.

1. Proposition de loi (M. Servais Verherstraeten) modifiant un certain nombre de dispositions relatives au divorce et instaurant le divorce pour cause de désunion irrémédiable des époux, n° 896/1.

2. Wetsvoorstel (de heren Fred Erdman, Hugo Coveliers, *Charles Michel*, Thierry Giet en Vincent Decroly en mevrouw Fauzaya Talhaoui) inzake het federaal parket, nr. 897/1.

3. Wetsvoorstel (mevrouw Fientje Moerman) tot wijziging van artikel 216 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, nr. 898/1.

4. Voorstel van resolutie (mevrouw *Kathleen Van der Hooft* en de heren Filip Anthuenis en Jef Valkeniers) betreffende de activering van langdurige werklozen, nr. 899/1.

5. Wetsvoorstel (de heren Jozef Van Eetvelt en Daniël Vanpoucke) tot wijziging, wat de ontvanger betreft, van de nieuwe gemeentewet, nr. 900/1.

6. Wetsvoorstel (de heer Peter Vanvelthoven) tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, houdende regeling van het erfrecht van de langstlevende wettelijk samenwonende, nr. 901/1.

7. Wetsvoorstel (de heer Yves Leterme en mevrouw Joke Schauvliege) tot wijziging van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, nr. 902/1.

8. Wetsvoorstel (de heren Peter Vanvelthoven, Dirk Van der Maelen en Erik Derycke) tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, betreffende de invoering van een arbeidsbonus in de personenbelasting, nr. 903/1.

9. Voorstel van resolutie (de dames Magda De Meyer en Jacqueline Herzet) betreffende de instelling van een universeel moratorium inzake de doodstraf, nr. 907/1.

10. Wetsvoorstel (mevrouw Greta D'Hondt) tot wijziging van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en de wet van 19 juli 1976 tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat, nr. 908/1.

MEDEDELINGEN

SENAAT

Overgezonden wetsontwerpen

Bij brieven van 12 oktober 2000, zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, de volgende niet-geëvoceerde wetsontwerpen:

2. Proposition de loi (MM. Fred Erdman, Hugo Coveliers, *Charles Michel*, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mme Fauzaya Talhaoui) concernant le parquet fédéral, n° 897/1.

3. Proposition de loi (Mme Fientje Moerman) modifiant l'article 216 de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, n° 898/1.

4. Proposition de résolution (*Mme Kathleen Van der Hooft* et MM. Filip Anthuenis et Jef Valkeniers) relative à l'activation des chômeurs de longue durée, n° 899/1.

5. Proposition de loi (MM. Jozef Van Eetvelt et Daniël Vanpoucke) modifiant la nouvelle loi communale en ce qui concerne le receveur, n° 900/1.

6. Proposition de loi (M. Peter Vanvelthoven) modifiant le Code civil et réglant le droit successoral à l'égard du cohabitant légal survivant, n° 901/1.

7. Proposition de loi (M. Yves Leterme et Mme Joke Schauvliege) modifiant la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, n° 902/1.

8. Proposition de loi (MM. Peter Vanvelthoven, Dirk Van der Maelen et Erik Derycke) modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne l'instauration d'un bonus-travail à l'impôt des personnes physiques, n° 903/1.

9. Proposition de résolution (Mmes Magda De Meyer et Jacqueline Herzet) concernant un moratoire universel de la peine de mort, n° 907/1.

10. Proposition de loi (Mme Greta D'Hondt) modifiant la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales et la loi du 19 juillet 1976 instituant un congé pour l'exercice d'un mandat politique, n° 908/1.

COMMUNICATIONS

SENAT

Projets de loi transmis

Par messages du 12 octobre 2000, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, les projets de loi suivants, le Sénat ne les ayant pas évoqués:

- wetsontwerp tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn met het oog op een wijziging van de Franse benaming van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (nr. 114/6);
- wetsontwerp tot invoering van het gebruik van telecommunicatiemiddelen en van de elektronische handtekening in de gerechtelijke en de buitengerechtelijke procedure (nr. 38/10).

Ter kennisgeving

REGERING

Algemene uitgavenbegroting 2000

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie:

- bij brieven van 1 en 10 oktober 2000 twee lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende de Diensten van de eerste minister;
- bij brief van 10 oktober 2000 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Middenstand en Landbouw.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

JAARVERSLAG

Hof van Cassatie

Bij brief van 16 oktober 2000 zendt de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie, in uitvoering van artikel 340, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek, het jaarverslag 1999-2000 van het Hof van Cassatie over.

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor de Justitie

VARIA

Resultaten van de beperkte statistische telling

Bij brief van 9 oktober 2000 zendt het afdelingshoofd van de afdeling Begroting en Gegevensbeheer Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de brochure over met de resultaten van de beperkte statistische telling van 5 september 2000 in het basis- en secundair onderwijs.

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

- projet de loi modifiant la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale en vue de modifier la dénomination des centres publics d'aide sociale (n° 114/6);

- projet de loi introduisant l'utilisation de moyens de télécommunication et de la signature électronique dans la procédure judiciaire et extrajudiciaire (n° 38/10).

Pour information

GOUVERNEMENT

Budget général des dépenses 2000

En exécution de l'article 15 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale transmet:

- par lettres des 1er et 10 octobre 2000, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant les Services du premier ministre;
- par lettre du 10 octobre 2000, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

RAPPORT ANNUEL

Cour de cassation

Par lettre du 16 octobre 2000, le premier président de la Cour de cassation transmet, en exécution de l'article 340, § 4, du Code judiciaire, le rapport annuel 1999-2000 de la Cour de cassation.

Dépôt au greffe, à la bibliothèque et renvoi à la commission de la Justice

DIVERS

Résultats du recensement statistique limité

Par lettre du 9 octobre 2000, le chef de la section Budget et Gestion des données relatives à l'enseignement du ministère de la Communauté flamande transmet la brochure contenant les résultats du recensement statistique limité du 5 septembre 2000 dans l'enseignement de base et l'enseignement secondaire.

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

18-10-2000

14:15 uur

mercredi

18-10-2000

14:15 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Toelating en eedaflegging van een lid ter vervanging van een ontslagnemend lid	1
Bespreking van de verklaring van de regering	1
<i>Sprekers:</i> Marc Van Peel , voorzitter van CVP-fractie, Jean-Pol Poncelet , voorzitter van PSC-fractie, Hugo Coveliers , voorzitter van VLD-fractie, Trees Pieters , Frank Vandenbroucke , minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Danny Pieters , Claude Eerdeken s, voorzitter van PS-fractie, Gerolf Annemans , voorzitter van VLAAMS BLOK-fractie, Jef Tavernier , voorzitter van AGALEV-ECOLO-fractie, Servais Verherstraeten , Karel Van Hoorebeke , Daniel Bacquelaine , voorzitter van PRL FDF MCC-fractie, Dirk Van der Maelen , voorzitter van SP-fractie, Frieda Brepoels , voorzitter van VU&ID-fractie, Daniel Féret , Martine Dardenne , Guy Verhofstadt , eerste minister, De voorzitter	

SOMMAIRE

Excusés	1
Admission et prestation de serment d'un membre en remplacement d'un membre démissionnaire	1
Discussion de la déclaration du gouvernement	1
<i>Orateurs:</i> Marc Van Peel , président du groupe CVP, Jean-Pol Poncelet , président du groupe PSC, Hugo Coveliers , président du groupe VLD, Trees Pieters , Frank Vandenbroucke , ministre des Affaires sociales et des Pensions, Danny Pieters , Claude Eerdeken s, président du groupe PS, Gerolf Annemans , président du groupe VLAAMS BLOK, Jef Tavernier , président du groupe AGALEV-ECOLO, Servais Verherstraeten , Karel Van Hoorebeke , Daniel Bacquelaine , président du groupe PRL FDF MCC, Dirk Van der Maelen , président du groupe SP, Frieda Brepoels , président du groupe VU&ID, Daniel Féret , Martine Dardenne , Guy Verhofstadt , premier ministre, Le président	

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 18 OKTOBER 2000

14:17 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 18 OCTOBRE 2000

14:17 heures

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Berichten van verhindering

Jozef Van Eetvelt, wegens ambtsplicht;
Jacqueline Herzet, Claudine Drion, Jean-Marc Delizée, Arnold Van Aperen, wegens ziekte;
Denis D'hondt, met zending buitenslands;
Georges Lenssen, buitenslands;
Erik Derycke, Interparlementaire Unie;
Georges Clerfayt, Raad van Europa;
André Schellens, NAVO.

La séance est ouverte à 14.17 heures par M. Herman De Croo, président.

Le **président** : La séance est ouverte.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Excusés

Jozef Van Eetvelt, pour devoirs de mandat;
Jacqueline Herzet, Claudine Drion, Jean-Marc Delizée, Arnold Van Aperen, pour raison de santé;
Denis D'hondt, en mission à l'étranger;
Georges Lenssen, à l'étranger;
Erik Derycke, Union interparlementaire;
Georges Clerfayt, Conseil de l'Europe;
André Schellens, OTAN.

01 Toelating en eedaflegging van een lid ter vervanging van een ontslagnemend lid

De **voorzitter** : Artikel 35, § 3bis, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen bepaalt dat een lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers dat gekozen wordt tot lid van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, onmiddellijk ophoudt zitting te hebben en zijn mandaat weer opneemt wanneer zijn ambt van minister een einde neemt.

Daar de heer Jacques Simonet ontslag heeft genomen uit zijn ambt van minister-voorzitter van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met ingang van 17 oktober 2000, neemt hij zijn parlementair mandaat weer op. De heer Eric van Weddingen die zitting heeft in de hoedanigheid van lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers

01 Admission et prestation de serment d'un membre en remplacement d'un membre démissionnaire

Le **président** : L'article 35, § 3bis, de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises dispose que le membre de la Chambre des représentants élu membre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, cesse immédiatement de siéger et reprend son mandat lorsque ses fonctions de ministre prennent fin.

M. Jacques Simonet ayant démissionné de ses fonctions de ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale en date du 17 octobre 2000, il reprend son mandat parlementaire et M. Eric van Weddingen, admis à siéger en qualité de membre effectif de la Chambre des représentants en remplacement de M. Jacques

ter vervanging de heer Jacques Simonet zolang het ambt van deze duurt, houdt op zitting te hebben en wordt opnieuw eerste opvolger voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer François-Xavier de Donnée werd tot minister-voorzitter van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verkozen op heden woensdag 18 oktober 2000. De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen is de heer Eric van Weddingen.

Daar het aanvullend onderzoek door artikel 235 van het Kieswetboek voorgeschreven, uitsluitend slaat op het behoud van de verkiesbaarheidsvereisten, gaat het in de huidige omstandigheden om een loutere formaliteit.

Ik roep de heer Eric van Weddingen tot lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers uit.

Ik herinner eraan dat de volksvertegenwoordigers gekozen door het kiescollege van het arrondissement Brussel deel uitmaken van de Nederlandse of van de Franse taalgroep van de Kamer, naargelang zij de eed in het Nederlands dan wel in het Frans afleggen. Wordt de eed in verscheidene talen afgelegd, dan is de taal waarin hij het eerst is afgelegd beslissend.

Ik memoreer de bewoordingen van de eed. : “Je jure d’observer la Constitution” “Ik zweer de Grondwet na te leven” “Ich schwöre die Staatsverfassung zu beobachten”.

Ik verzoek de heer Eric van Weddingen de grondwettelijke eed af te leggen.

De heer Eric van Weddingen legt de grondwettelijke eed af in het Frans.

De **voorzitter** : De heer Eric van Weddingen zal deel uitmaken van de Franse taalgroep.

02 Bespreking van de verklaring van de regering

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van de verklaring van de regering over haar algemeen beleid.

Collega's, ik heb een lijst opgesteld van de

Simonet pour la durée de ses fonctions ministérielles cesse de siéger et redevient premier suppléant de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde.

M. François-Xavier de Donnée a été élu ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ce mercredi 18 octobre 2000. Le suppléant appelé à le remplacer est M. Eric van Weddingen.

Comme la vérification complémentaire, prévue par l'article 235 du Code électoral, ne porte que sur la conservation des conditions d'éligibilité, il apparaît que cette vérification n'a, dans les circonstances présentes, qu'un caractère de pure formalité.

Je proclame M. Eric van Weddingen membre de la Chambre des représentants.

Je rappelle que les députés élus par le collège électoral de l'arrondissement de Bruxelles font partie soit du groupe linguistique français, soit du groupe linguistique néerlandais de la Chambre, selon qu'ils prêtent serment en français ou en néerlandais. Si le serment est prêté en plusieurs langues, celle d'entre elles qui est utilisée en premier lieu est déterminante.

Je rappelle les termes du serment: “Je jure d’observer la Constitution” “Ik zweer de Grondwet na te leven” “Ich schwöre die Staatsverfassung zu beobachten”.

Je prie M. Eric van Weddingen de prêter le serment constitutionnel.

M. Eric van Weddingen prête le serment constitutionnel en français.

Le **président** : M. Eric van Weddingen fera partie du groupe linguistique français.

02 Discussion de la déclaration du gouvernement

Le **président** : L'ordre du jour appelle la discussion de la déclaration du gouvernement sur sa politique générale.

Je rappelle les conventions que nous avons prises:

sprekers. Ik heb daarbij onder meer rekening gehouden met de oppositie en met de taal.

30 minutes pour l'orateur désigné par son groupe d'opposition et 20 minutes pour celui de la majorité.

02.01 Marc Van Peel (CVP): Gisteren werd in feite de eerste regeerverklaring afgelegd. Daarvoor dreef de regering op de gunstige conjunctuur en op de inspanningen van de vorige regering. Gisteren werden dan beloftes gedaan, waarvan de uitvoering wordt gespreid over meerdere regeerperiodes. Voor de volgende tien jaar ligt opnieuw de budgettaire ruimte vast. Dat is een unicum. De moeilijke onderhandelingen waren het gevolg van ongecoördineerde plannen en beloftes van verschillende ministers. De eerste minister liet begaan. Ook na de verklaring gisteren ging het wangedrag van sommige leden van de regering verder. Nadat de beslissingen waren genomen, gingen ze aan de klaagmuur staan. Ik verwijs naar minister Verwilghen en staatssecretaris Boutmans die niet akkoord gaan met het regeerakkoord.

02.01 Marc Van Peel (CVP): Nous avons assisté en fait hier à la première déclaration de gouvernement. Auparavant, le gouvernement s'était contenté de profiter de la conjoncture favorable, aidé en cela par les efforts déployés par le gouvernement précédent. Hier donc, le gouvernement a fait des promesses, dont la réalisation est cependant étalée sur plusieurs législatures. La marge budgétaire a une nouvelle fois été fixée pour les dix années à venir. C'est inouï. Si les négociations ont été laborieuses, c'est en raison de la profusion de projets et de promesses non coordonnés de différents ministres. Le premier ministre a laissé faire. Certains membres ont persisté dans leur comportement après la déclaration d'hier. Après que les décisions ont été prises, ils se sont mis à se plaindre. Je citerai nommément MM. Verwilghen et Boutmans, qui ne souscrivent pas à l'accord de gouvernement.

Volgens de eerste minister is het asielbeleid mislukt. De ambities vorig jaar zagen er wel heel anders uit. Minister Duquesne zou zich na één jaar verantwoorden over zijn integratiebeleid: dat jaar is nu om. Nu klinkt het echter dat de minister van Binnenlandse Zaken niet verantwoordelijk is, maar voor elke mislukking telkens weer verwijst naar een andere instantie. We weten dus wat we mogen verwachten als de politieke hervorming mislukt.

Selon le premier ministre, la politique en matière d'asile a échoué. Les objectifs annoncés l'an dernier étaient beaucoup plus ambitieux. Il avait été convenu que M. Duquesne rende des comptes à propos de la politique en matière d'asile après un an. Cette année est à présent écoulée. L'on nous dit aujourd'hui que le ministre de l'Intérieur n'est pas responsable des lenteurs de la procédure et, pour chaque faux pas, on renvoie à une autre instance. Nous savons donc à quoi nous attendre en cas d'échec de la réforme des services de police.

Meer middelen voor de gezondheidszorg is positief, maar wij hebben vragen bij de etatistische wijze waarop dit gebeurt.

Si l'octroi de moyens supplémentaires pour les soins de santé nous réjouit, nous nous interrogeons cependant sur l'« étatisation » qui a présidé à la mise en œuvre de ces mesures.

Wij delen de zorg voor een goed interprofessioneel akkoord. De koopkrachtverhoging komt er echter niet meteen. De sociale partners krijgen de verantwoordelijkheid toegeschoven voor de beheersing van de loonkosten. Wat is het regeringsstandpunt ten aanzien van de loonnorm? Waar zijn de 10 miljard die minister Gabriëls heeft beloofd voor de hervorming van de sociale zekerheid van de zelfstandigen?

Nous sommes également soucieux de la conclusion d'un bon accord interprofessionnel. L'augmentation du pouvoir d'achat ne s'era pas automatique. En ce qui concerne la maîtrise du coût salarial, la balle est renvoyée dans le camp des interlocuteurs sociaux. Quel est le point de vue du gouvernement à propos de la norme salariale? Qu'est-il advenu des 10 milliards promis par le ministre Gabriëls pour la réforme de la sécurité sociale des indépendants?

De belastingvermindering van minister Reynders wordt uitgesmeerd over twee legislaturen. Hij beloofde nochtans een vermindering van 131 miljard en zou op die manier de volledige

La diminution des impôts annoncée par le ministre Reynders est étalée sur deux législatures. Le ministre a néanmoins promis une diminution de 131 milliards. Il aura ainsi épuisé la totalité de la marge

budgettaire ruimte hebben opgesoupeerd. Karel De Gucht beloofde in zijn kiescampagne een belastingvermindering van 10 procent gedurende het eerste jaar. Pas in 2003 echter zullen de eerste gevolgen van de hervorming voelbaar zijn. Die gevolgen zijn trouwens grotendeels te danken aan de indexering van de personenbelastingen.

De blauwe keizer heeft gelogen, de blauwe kiezer is bedrogen...

(Applaus van CVP en VLAAMS BLOK)

Zeer positief is de aanzet tot de wegwerking van de fiscale discriminatie van de gehuwden. Wij hadden liever verregaandere maatregelen gehad, maar het is een goed begin.

Inzake mobiliteit werden enkele interessante initiatieven aangekondigd, maar de kern van het probleem wordt niet aangepakt. De wegen slibben dicht en de regering pakt uit met een witboek dat uitlegt hoe de mobiliteit er zal uitzien in...2020!

Is er geld voor het tweede Antwerpse goederenspoor?

De communautaire pacificatie is definitief bereikt: men regelt nu alles bij de koffie. De belangrijkste verwezenlijking is dat de akkoorden die al bestonden worden gerealiseerd. De fiscale autonomie beperkt zich tot wat sleutelen aan de financieringswet: de gewesten zullen nog steeds minder fiscale autonomie hebben dan de gemeenten, de gemeenschappen krijgen niets. Het kijk- en luistergeld wordt niet afgeschaft, maar geregionaliseerd. De communautaire strijdbijl werd begraven, helaas echter maar aan één kant. We wachten op de reactie van VU-ID: dit akkoord betonnet namelijk het Sint-Elooisakkoord.

02.02 Jean-Pol Poncelet (PSC): De begroting 2001 heeft hooggespannen verwachtingen gewekt, na tal van ronkende beloften. Twee maanden geleden nog verklaarde de heer Reynders dat ons land voor 300 miljard aan budgettaire ruimte had. Net als zuster Anna hebben wij echter niets zien komen. In verscheidene gemeenten zagen de liberalen hun electorale verwachtingen vervliegen. Ook hun budgettaire ruimte is in rook opgegaan. De economische groei werpt vrucht af, maar die

budgettaire. Au cours de sa campagne électorale, M. Karel De Gucht avait promis une réduction d'impôts de 10 % la première année. Or, les premiers effets de la réformes ne seront perceptibles qu'en 2003. Par ailleurs, ces effets sont dus, dans une large mesure, à l'indexation des barèmes de l'impôt des personnes physiques.

L'empereur bleu a menti et a trompé ses électeurs.

(Applaudissements sur les bancs du CVP et du VLAAMS BLOK)

L'amorce de suppression de la discrimination fiscale que subissent les personnes mariées est un élément positif. Nous aurions certes préféré des mesures plus résolues mais c'est un bon début.

Quelques initiatives intéressantes ont été annoncées en matière de mobilité mais on ne s'attaque pas fondamentalement au problème. Les routes sont de plus en plus saturées et le gouvernement propose un livre blanc qui traitera de la mobilité en... 2020 !

Y a-t-il des fonds pour construire la deuxième voie ferrée pour le transport de marchandises à Anvers ?

La pacification communautaire a été réalisée une fois pour toutes: tout se règle autour d'une tasse de café. Le résultat majeur est toutefois la concrétisation d'accords existants. L'autonomie fiscale n'est rien d'autre qu'un vague aménagement de la loi de financement: l'autonomie fiscale des Régions restera en-deçà de celle des communes. Quant aux Communautés, elles ne reçoivent rien. La redevance radio et télévision n'est pas supprimée mais elle sera régionalisée. Si la hache de guerre communautaire a été enterrée, c'est malheureusement par une seule des parties en présence. Nous attendons de connaître la réaction de la VU-ID car cet accord bétonne les accords de la Saint-Eloi.

02.02 Jean-Pol Poncelet (PSC): Le budget de 2001 avait engendré de grandes espérances suite à des effets d'annonce répétés. Il y a deux mois encore, M. Reynders publiait que notre pays disposait de quelque 300 milliards de marge budgétaire. Mais, comme Sœur Anne, nous n'avons rien vu venir, et les espoirs des libéraux ont été emportés comme feuilles mortes dans plusieurs communes. Leurs marges budgétaires ont également été emportées par l'automne. Les fruits

vruchten zijn nog groen : het gaat nog maar om een magere 140 miljard.

We weten intussen wat de beloften van de regering waard zijn ...

De ministeriële stoelendans bij de PRL is karikaturaal. En de communautaire pacificatie wordt bereikt met een onvervalst communautair compromis, een techniek die de PRL toen ze nog in de oppositie zat, zo vurig verketterde. Het FDF levert de Brusselse rand over aan het Vlaams Parlement.

Men spiegelde ons een budgettair nirwana voor. Alles wordt echter uitgesteld. Het lijkt wel een wisselbad, vandaag zus, morgen zo. De regering vrijt de bevolking op, maar kan zich vervolgens niet waarmaken.

Uw oprechtheid bij het vermelden van de mislukkingen van uw beleid tijdens de jongste maanden, is slechts schijn. Waarom ontloopt u uw verantwoordelijkheid en beschuldigt u mevrouw André? Waarom ontziet u de staatssecretaris voor Energie, terwijl men hem nagenoeg al zijn bevoegdheden heeft ontnomen? Waarom die kritiek op het regularisatiebeleid, zonder de minister van Binnenlandse Zaken daarvoor verantwoordelijk te stellen? Waarom heeft u het over de belastingfraude en heeft u een nieuwe commissaris benoemd zonder de minister van Financiën ter discussie te stellen?

De logica ontgaat mij : iedereen met ook maar een greintje gezond verstand beseft dat men beter afstapt van dat geldverslindende systeem van nutteloze commissarissen, maar u benoemt er alsmaar meer.

Uw algemene begrotingsdoelstelling wordt omschreven als een grendel om ontsporingen te voorkomen. De aanzienlijke inspanningen die de burgers geleverd hebben dateren echter pas van na uw vertrek uit de regering nu vijftien jaar geleden. Vandaag plukt u daar de vruchten van.

Inzake het wettelijk pensioen, stemmen wij in met het door u aangekondigd fonds, maar niet met de manier waarop dat zal worden gespijsd. Op dat vlak is verwarring troef.

Het begrotingsdebat is een verhaal van niet waargemaakte beloften. Het sneeuwbaaleffect van de overheidsschuld werd gekeerd, maar ondoordachte aankondigingen deden de budgettaire marges exploderen. De simulaties over

de la croissance sont encore verts : ils représentent tout au plus 140 milliards.

On sait maintenant ce que valent les promesses du gouvernement...

Les remaniements ministériels opérés par le PRL relèvent de la caricature. Quant à la pacification communautaire, on en arrive au compromis communautaire pur jus, technique dénoncée avec fracas par le PRL alors qu'il était dans l'opposition. Quant à la périphérie, à mon sens, elle est abandonnée au Parlement flamand par le FDF.

On nous annonçait un nirvana budgétaire. Mais tout est reporté. C'est la douche écossaise. L'équipe gouvernementale a joué les allumeuses mais ne peut assumer ses promesses.

Votre candeur dans l'évocation de certains échecs de votre gestion des derniers mois n'est qu'apparente. Pourquoi diluez-vous vos responsabilités et accusez-vous Madame André ? Pourquoi épargnez-vous votre secrétaire d'État à l'Énergie alors qu'on ne le laisse plus guère gérer que le rien. Pourquoi le procès de la politique de régularisation, sans attaquer le ministre de l'Intérieur ? Pourquoi évoquer la fraude fiscale et nommer un nouveau commissaire sans remettre en cause le ministre des Finances ?

J'aimerais comprendre : le bon sens commandait de renoncer à ces coûteux gadgets que représentent ces inutiles commissaires, au lieu de les multiplier.

Votre objectif budgétaire général est décrit comme un cadenas destiné à empêcher les dérapages. Cependant, les efforts gigantesques consentis par le citoyen ne l'ont été qu'après votre départ du gouvernement, voici quinze ans. Et vous profitez aujourd'hui de cette embellie.

En matière de pension légale, nous marquons notre accord sur le Fonds que vous annoncez, mais non sur la manière de l'alimenter. Tout cela nous paraît bien confus.

Le débat budgétaire est une histoire de promesses non tenues. L'effet boule de neige de la dette publique, certes, est inversé, mais des annonces inconsidérées ont fait exploser les marges budgétaires. Les simulations sur la hausse des prix

de stijging van de energieprijzen die wij hadden gevraagd, waren ondoordacht. De inflatoire gevolgen ervan zijn nu nochtans duidelijk. De toevoeging van ministeriële projecten is ook een vergissing. Een derde fout maakte uw regering toen zij op een ongepast ogenblik te grote bedragen aan de ontevreden vrachtwagenbestuurders toekende. Dan breekt de tijd van de ontgoochelingen aan. De beloften worden maar voor de helft waargemaakt. Het echte schandaal is dat de burgers om de tuin worden geleid. In het debat worden de budgettaire en communautaire aspecten terzijde geschoven. Zo wordt het tekort van de Franse Gemeenschap voor 2000 op vijf miljard geraamd terwijl u vóór 2002 niets voorstelt. Hoe moet de Franse Gemeenschap ondertussen haar facturen betalen?

De begroting 2001 bekrachtigt vooral reeds getroffen beslissingen. In het GEN-dossier wordt geen vordering geboekt, het samenwerkingsakkoord is nog niet gesloten en het aan de NMBS toegekende bedrag van 1 miljard is zonder meer bedroevend. Een jaar geleden was de minister van Mobiliteit nochtans van plan die begroting te verhogen.

Wat is er gebeurd? De speelruimte is driemaal kleiner dan aangekondigd. Is dat financieel draagbaar?

Op fiscaal vlak is de evolutie dezelfde. De echte hervorming wordt uitgesteld.

Ondanks de façade van communautaire pacificatie zullen de conflicten in het Brusselse in aantal toenemen. De Franstalige kiezers komen met dit akkoord bedrogen uit. De Brusselse rand wordt aan zijn lot overgelaten en de faciliteitengemeenten worden aan de Vlaamse oekazen onderworpen.

De faciliteiten blijven weliswaar bestaan, maar zullen nog meer met de voeten worden getreden. Het respect van de rechtstaat moet via onderhandelingen worden afgedwongen. Zullen de heren Maingain en Clerfayt nog een greintje waardigheid behouden? Wat doen zij nog in een meerderheid die hen niet langer steunt?

De Franstaligen doen zware toegevingen aan Vlaanderen op het stuk van de fiscale autonomie. Dat effent het pad voor een fiscale concurrentie tussen de deelstaten, die de levensstandaard van de Franstaligen in Wallonië en Brussel zal aantasten. Men kan onmogelijk gerichte belastingverlagingen en forfaitaire verminderingen toestaan zonder aan het progressief karakter van

énergétiques, que nous avons demandées, étaient inconsidérées. Pourtant, on en mesure les conséquences inflationnistes aujourd'hui. L'addition de projets ministériels est aussi une erreur. La distribution aux camionneurs mécontents de montants exagérés à un moment inopportun constitue la troisième erreur de gestion de votre gouvernement. Vient alors le temps des désillusions. Les promesses sont réduites de moitié. Le scandale est celui de la mystification. Le débat fait l'impasse tant sur le plan budgétaire que communautaire.

Ainsi, en Communauté française, le déficit de 2000 est estimé à 5 milliards de francs ; or, vous ne proposez rien avant 2002. Comment la Communauté honorera-t-elle ses factures entre-temps ?

Le budget de 2001 conforte surtout des décisions déjà prises ; aucune avancée sur le RER, l'accord de coopération n'est pas encore conclu et le milliard offert à la SNCB ne représente qu'un montant affligeant. Or, la ministre de la Mobilité avait, il y a un an, le projet d'augmenter ce budget.

Que s'est-il passé ? La marge de manœuvre est maintenant divisée par trois. Est-ce supportable financièrement ?

C'est également le cas pour la fiscalité. La vraie réforme est reportée.

Au plan communautaire, derrière une façade de pacification, les conflits en région bruxelloise vont être multipliés. L'accord conclu est une trahison à l'égard des électeurs francophones.

La périphérie est larguée et les communes à facilités sont soumises aux diktats flamands. Les facilités existeront peut-être encore, mais elles seront encore moins respectées qu'aujourd'hui. Le respect de l'État de droit se négocie. Madame Maingain et Clerfayt auront-ils encore un peu de dignité ? Que font-ils encore au sein de la majorité, qui ne les soutient plus ?

Les francophones concèdent une autonomie fiscale à la Flandre. L'effet de cette autonomie est d'ouvrir la porte à la concurrence fiscale entre Régions, ce qui aura des effets négatifs sur le niveau de vie des francophones, wallons et bruxellois. Il est impossible d'autoriser des remises d'impôts ciblées et d'accorder des réductions forfaitaires sans toucher à la progressivité de l'impôt ; le

de belasting te raken ; de regering blaast dus warm en koud tegelijk Het staat nu al vast dat de Walen en de Brusselaars in de belastingwedloop die uit het akkoord zal voortvloeien het onderspit zullen delven. Zij zullen immers minder welgesteld zijn en meer schulden hebben dan de Vlamingen.

De Franstaligen van hun kant hebben enkel een schamele en tijdelijke herfinanciering van de Franse Gemeenschap verkregen. Slechts tien percent van de bedragen zal immers aan het BBP worden gekoppeld. Voorts zijn de aangekondigde middelen ontoereikend en wordt geen rekening gehouden met het effect op de nationale solidariteit.

Hoe gaat u over de neutraliteit inzake transfers naar de gewesten waken ? U regionaliseert steeds meer sectoren; blijkbaar moet het imago van België geheel verdwijnen.

Desalniettemin is dit in zijn geheel genomen geen slecht compromis. Ik denk bijvoorbeeld aan het GEN. Wel blijven heel wat sectoren in de kou staan : de verhoging van de kinderbijslag blijft uit, het educatief verlof, ... En waar is de minister van Justitie gebleven ? Zit hij nog in de regering ? Wat zijn departement betreft, zijn er cijfers noch termijnen te bespeuren. Het veiligheidsplan verwordt daarmee tot een catalogus vol goede bedoelingen. Zit de bevolking daarop te wachten ? En wat wordt er gedaan aan de magistratenformatie die noch in Brussel, noch in Luik opgevuld raakt ? Er wordt niet in de middelen voorzien om het snelrecht te verwezenlijken. Vacante betrekkingen blijven vacant, soms om nepotistische redenen. De regering slaat de bladzij om, sluit een hoofdstuk af, dat van de gebeurtenissen die ons land dooreen geschud hebben.

Wij verwachtten een genereuze begroting voor 2001. We kregen een institutioneel compromis dat de aan de Franstaligen gedane verkiezingsbeloften verbreekt.

Tot besluit citeer ik *Le Soir*. De krant bloklettert dat de Belgen over zes jaar zullen ontdekken dat België goed boert, behalve als een plotse ommekeer van de conjunctuur de verwachte budgettaire ruimte teniet doet. (*Applaus bij de PSC*)

02.03 Hugo Coveliers (VLD): Relativeren is zeer belangrijk, concludeer ik uit de twee vorige sprekers. Er is bij de oppositie veel wrevel om het communautaire akkoord, vooral omdat tijdens de vorige jaren op dat vlak nauwelijks iets was bereikt. De kogel is door de kerk. De door de oppositie

gouvernement tient donc un double discours parfaitement contradictoire. Dans la course aux contribuables qui va résulter de cet accord, les Wallons et les Bruxellois partent perdants car ils seront moins riches et plus endettés que les Flamands.

Les francophones, eux, n'ont obtenu qu'un refinancement minable et temporaire de la Communauté française. En effet, seuls 10 pour cent de ses revenus seront liés au PIB. De plus, les moyens annoncés sont insuffisants et la présentation ne tient pas compte de l'effet sur la solidarité nationale.

Comment allez-vous veiller à la neutralité en matière de transferts aux Régions ?

Vous régionalisez de plus en plus de secteurs ; l'image de la Belgique semble devoir disparaître.

Cependant, ce compromis n'est pas mauvais en tout ; je pense au RER, par exemple. Cela dit, beaucoup de secteurs ont été oubliés : majoration des allocations familiales, congé éducation, ...

Enfin, où est passé le ministre de la Justice ? Est-il encore membre du gouvernement ? On ne parle en effet ni de chiffres, ni d'échéances pour son département. Le plan de sécurité n'est qu'un catalogue de bonnes intentions. Est-ce cela que la population attend ? Qu'en est-il du cadre des magistrats qui n'est rempli ni à Bruxelles ni à Liège ? Les moyens pour mettre en œuvre la procédure accélérée manquent. Les postes vacants restent vacants, parfois par népotisme.

La majorité tourne la page des événements qui ont secoué la Belgique. Le gouvernement clôt un chapitre.

Nous attendions un budget généreux pour 2001. Nous n'avons qu'un compromis institutionnel qui trahit les promesses électorales faites aux francophones.

En conclusion, je citerai « Le Soir », qui titre que les Belges découvriront, dans six ans, que la Belgique va bien, sauf si un retournement de la conjoncture annule les marges budgétaires attendues. (*Applaudissements sur les bancs du PSC*)

02.03 Hugo Coveliers (VLD): Les deux orateurs précédents nous ont enseigné qu'il était très important de relativiser les choses. Si l'accord communautaire qui a été conclu suscite l'ire de l'opposition, c'est surtout parce qu'au cours des années précédentes, presque rien n'a été fait sur ce

dikwijls aangekondigde ruzies binnen de nieuwe paars-groene meerderheid brachten ons bij de gemeenteraadsverkiezingen geen nadelige gevolgen. Wel integendeel. De VLD scoorde goed. Volgens de heer Van Peel is dat niet zo.

Het principe “verdeel en heers” is een oud principe. Het feit dat de heer Van Peel toegeeft dat de SP en Agalev het goed deden in de paars-groene coalitie maar alleen de VLD niet, bewijst dat hij bang is van de VLD. (*Applaus bij de VLD*)

02.04 Marc Van Peel (CVP): De heer Coveliers moet me eens uitleggen waar de krachtadige liberale accenten zitten in het akkoord onder meer inzake justitie, veiligheid, belastingen, enz.

02.05 Hugo Coveliers (VLD): Daarover zal ik het dadelijk hebben. In deze ploeg mogen een aantal ministers en partijen scoren in tegenstelling met de vorige coalitie. Dat maakt het moeilijk om oppositie te voeren.

Dit akkoord behandelt vooreerst het communautair probleem, waarin door een politiek van dialogen vooruitgang werd geboekt. Zeven jaar na de Sint-Michielsakkoorden worden de gemeente- en provinciewet naar de gewesten overgeheveld. Dat geldt ook voor de rand- en taalgrensgemeenten.

Het regionaal werkgelegenheidsbeleid krijgt de nodige financiële middelen.

De herziening van de financieringswet bepaalt de indexerings van de middelen voor de deelgebieden en dus de aanpassing aan de groei. Zij krijgen onder meer via de BTW-dotatie en gewestelijke belastingen meer middelen.

De gewesten krijgen naast meer middelen ook autonomie voor de personenbelasting via het verlenen van kortingen. Deze stap in de communautaire hervorming is van essentieel belang en werd door alle coalitiepartners onderschreven.

De hervorming en verlaging van de personenbelasting wordt nu gerealiseerd en heeft

plan. Le sort en est jeté. Le fait que l'opposition ait évoqué à l'envi les dissensions au sein de la nouvelle majorité arc-en-ciel ne nous a nullement été préjudiciable lors des élections communales. Bien au contraire. Le VLD a enregistré de bons résultats, même si M. Van Peel n'est pas de cet avis.

Le principe « Diviser pour régner » est très ancien. Le fait pour M. Van Peel de reconnaître que le SP et Agalev se sont bien défendus lors du dernier scrutin et de considérer le VLD comme le seul partenaire de la coalition à ne pas être sorti vainqueur des élections communales prouve combien il craint ce dernier (*Applaudissements sur les bancs du VLD*)

02.04 Marc Van Peel (CVP): Que M. Coveliers vienne donc m'expliquer où se situent les accents libéraux dynamiques dans l'accord, notamment en ce qui concerne la justice, la sécurité et les impôts.

02.05 Hugo Coveliers (VLD): Je vais vous expliquer cela tout de suite. Un certain nombre de ministres et de partis faisant partie de l'arc-en-ciel ont convaincu les électeurs, contrairement aux ministres et partis de l'ancienne coalition. Dans ces conditions, je comprends qu'il leur est malaisé de mener une politique d'opposition.

Le présent accord traite d'abord du dossier communautaire dans lequel une politique du dialogue a permis de réaliser des avancées. Sept ans après les accords de la Saint-Michel, les lois communale et provinciale sont régionalisées. Cette régionalisation s'applique aussi aux communes de la périphérie et de la frontière linguistique.

La politique régionale de l'emploi sera alimentée par les moyens financiers requis.

La réforme de la loi de financement prévoit l'indexation des moyens réservés aux entités fédérées et donc l'adaptation à la croissance. Les entités verront leurs moyens financiers s'accroître grâce à la TVA et aux impôts régionaux.

Outre ces moyens supplémentaires, les Régions obtiennent l'autonomie en matière d'impôts des personnes physiques, par le biais de réductions. Il s'agit dans la réforme communautaire d'une étape essentielle qui a reçu l'approbation de l'ensemble des partenaires de la coalition.

La réforme et la diminution des impôts des personnes physiques deviennent aujourd'hui réalité.

een budgettaire impact van 69 miljard die een weerslag zal hebben op de slagkracht van onze economie. De vorige meerderheid is daarin niet geslaagd.

De regering werkt de fiscale discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden weg. De budgettaire weerslag belooft 134,5 miljard of 1,3 procent van het BBP.

De groeinorm in de ziekteverzekering bedraagt 2,5 procent. Daar komen nog 22,3 miljard extra middelen bij. Het budget voor de gezondheidszorgen is realistisch. De middelen moeten echter meer dan ooit doelmatig worden aangewend. Er komen een aantal correcties voor de zelfstandigen inzake kinderbijslag, carensdag en pensioenen. De stelsels van werknemers en zelfstandigen moeten dus naar elkaar toe groeien, maar zij kunnen nooit gelijk worden. Daarvoor zijn de stelsels te verschillend.

L'incidence budgétaire de cette mesure s'élève à 69 milliards de francs, ce qui ne sera pas sans effet sur notre économie. La majorité précédente n'y était pas parvenue.

Le gouvernement gomme la discrimination fiscale entre les couples mariés et les cohabitants. L'impact budgétaire de cette mesure atteint 134,5 milliards de francs, ce qui représente 1,3% du PIB.

La norme de croissance dans le secteur de l'assurance maladie s'élève à 2,5%. A cela s'ajoutent 22,3 milliards de moyens supplémentaires. Le budget consacré au secteur des soins de santé est réaliste. Les moyens doivent néanmoins être utilisés efficacement. Un certain nombre de corrections ont été introduites pour les indépendants en matière d'allocations familiales, de jours de carence et de pensions. Les régimes des salariés et des indépendants doivent donc aller en s'harmonisant mais ils ne pourront jamais être identiques parce que trop différents.

02.06 Trees Pieters (CVP): In de tekst van het akkoord staat slechts één zinnetje over de zelfstandigen. Wat zal concreet de verbetering zijn voor de zelfstandigen?

02.06 Trees Pieters (CVP) : Le texte de l'accord ne consacre qu'une seule phrase aux indépendants. De quelle amélioration concrète pourront-ils bénéficier ?

02.07 Hugo Coveliers (VLD): Dit zijn elementen die lang werden bediscussieerd en nu duidelijk verworven zijn. De VLD stelt vast dat men niet langer afkerig staat ten overstaan van het kapitalisatiestelsel inzake pensioenbeleid. Het Zilverfonds wordt gecreëerd.

02.07 Hugo Coveliers (VLD): Ces éléments ont été longuement discutés et sont indiscutablement acquis. Le VLD constate qu'il n'y a plus nécessairement d'opposition au régime de la capitalisation en matière de politique des pensions. Le fonds de vieillissement est mis en place.

02.08 Minister Frank Vandenbroucke : Er zijn een reeks welvaartsaanpassingen in de pensioensector, die ook gelden voor de pensioenen van de zelfstandigen en die dezelfde zijn als voor de werknemers. De zelfstandige pensioenen krijgen dezelfde verhogingen vanaf 2002. Bovendien zal gesleuteld worden aan het sociaal statuut van de zelfstandigen, nadat de werkgroep-Cantillon daartoe voorstellen zal hebben gedaan.

02.08 Frank Vandenbroucke , ministre: Le secteur des pensions a déjà prévu des adaptations au bien-être qui bénéficieront aussi aux indépendants et qui seront les mêmes que pour les travailleurs salariés. A partir de 2002, les pensions des indépendants connaîtront les mêmes augmentations. En outre, le statut social des indépendants sera précisé lorsque le groupe de travail Cantillon aura formulé des propositions dans ce sens.

02.09 Danny Pieters (VU&ID): Men gaat blijkbaar uit van een vergelijking van beide stelsels, zonder rekening te houden met de eigenheid ervan. Wat is de globale visie achter die maatregelen?

02.09 Danny Pieters (VU&ID): On semble se fonder sur une comparaison entre les deux régimes sans tenir compte de leur spécificité. Quelles sont les orientations globales de ces mesures ?

02.10 Hugo Coveliers (VLD): Zonder de tweede

02.10 Hugo Coveliers (VLD): Sans le deuxième

pijler zal men de welvaart niet op een aanvaardbaar peil kunnen houden. Er wordt gedacht aan fiscale stimuli voor het aanleggen van reserves.

In de afgelopen 14 maanden werd hard gewerkt aan een asiel- en uitwijzingsbeleid. De financiële aantrekkingskracht voor asielzoekers werd weggenomen en er kwamen maatregelen om de grote steden te ontlasten. Een aantal punten van het Octopusakkoord werden reeds uitgevoerd. De voortzetting hiervan volgt. De realisatie van het volledig veiligheidsplan wordt voorbereid. Daarvoor werd méér dan 1 miljard uitgetrokken.

02.11 Marc Van Peel (CVP): Uw eigen minister van Justitie is niet betrokken geweest bij de onderhandelingen en klaagt over de te geringe middelen voor zijn veiligheidsbeleid. Hij verklaarde slechts 180 miljoen extra te krijgen en 3,1 miljard nodig te hebben, onder meer voor de *e-justice*.

02.12 Hugo Coveliers (VLD): De middelen zijn er, doch zijn verspreid. De 500 miljoen voor de *e-justice* ressorteren bijvoorbeeld onder communicatieminister Daems.

Het asielbeleid is moeilijk, maar er werden een aantal moedige beslissingen genomen inzake materiële steun, tijdelijke opvang en onderhandelingen met de landen van herkomst.

Het ministerie van Justitie zal in de toekomst kunnen instaan voor een efficiënte justitie. Daartoe werden een aantal maatregelen genomen.

Dit akkoord werd door sommigen afgedaan als een taart zonder room. In het verleden stonden we echter op water en brood. Dat is nu veranderd. (*Applaus*)

02.13 Claude Eerdekens (PS): Het akkoord van de meerderheid is een evenwichtig en voorzichtig akkoord. De PS-fractie is hier blij mee. Het nieuwe klimaat van communautaire pacificatie zal op middellange termijn tot een verregaande hervorming leiden die voor de burger in velerlei sectoren merkbaar zal zijn. Ondanks de kleinere budgettaire armslag dan oorspronkelijk geraamd, komt dit tegemoet aan de fundamentele behoeften. Sommigen waren wat te euforisch voor de oliecrisis toesloeg. Nu mogen de vooruitzichten inzake beschikbare budgettaire ruimte wel wat afgezwakt

pijler, il serait impossible de maintenir le bien-être à un niveau acceptable. On songe à des encouragements fiscaux pour la constitution de réserves.

Au cours des 14 derniers mois, on a beaucoup travaillé à la mise au point d'une politique d'asile et d'expulsion. Il a été mis fin à l'attrait financier que notre pays pouvait exercer sur les demandeurs d'asile et des mesures ont été prévues pour décharger les grandes villes. Certains points des accords octopartites ont déjà été exécutés et ce travail sera poursuivi. La réalisation de l'ensemble du plan de sécurité est en préparation. Plus d'un milliard a été prévu à cet effet.

02.11 Marc Van Peel (CVP): Votre propre ministre de la Justice n'a pas été associé aux négociations et se plaint du manque de moyens dont il disposera pour mener sa politique de sécurité. Il a déclaré n'avoir obtenu que 180 millions supplémentaires alors qu'il lui faudrait 3,1 milliards, pour la justice électronique notamment.

02.12 Hugo Coveliers (VLD): Les moyens existent mais ont été répartis. Ainsi, les 500 millions pour la justice électronique sont du ressort du ministre des Communications, M. Daems.

La politique d'asile est ardue mais des décisions courageuses ont été prises concernant le soutien matériel, l'accueil provisoire et les négociations avec les pays d'origine.

A l'avenir, le ministère de la Justice pourra garantir une justice plus efficace. Un certain nombre de mesures ont en effet été prises à cet effet.

D'aucuns ont comparé cet accord à un gâteau sur lequel il manquerait la cerise mais, par le passé, notre régime se limitait au pain sec et à l'eau. Place au changement. (*Applaudissements*)

02.13 Claude Eerdekens (PS): L'accord de majorité est équilibré et prudent et le groupe socialiste s'en réjouit. Le nouveau climat de pacification communautaire débouchera sur une réforme en profondeur à moyen terme pour le citoyen dans de nombreux secteurs. Il rencontre les besoins essentiels malgré la réduction des marges budgétaires disponibles. Certains étaient un peu trop euphoriques avant la crise pétrolière; ceci dit, si les marges budgétaires ont été revues à la baisse, on n'y a pas renoncé, mais on les a étalées dans le temps.

zijn, we stappen daarom niet af van de aangekondigde maatregelen, maar spreiden ze.

De herfinanciering van de deelgebieden is een belangrijke doorbraak in dit akkoord. De gemeenschappen komen er gesterkt uit, en dus ook het onderwijs, dat een prioriteit blijft voor de socialisten. In ruil dreigden de Vlamingen buitensporige eisen te zullen stellen in verband met fiscale autonomie. Dat gevaar is ook bezworen : 6,25 procent in 2004. De federale solidariteit blijft behouden, net als de progressieve aanslagvoeten, nog zo'n fundamentele eis voor de socialisten.

De recente golf van eisen moet goed geïnterpreteerd worden. Een en ander wordt niet ingegeven door de hoge olieprijs, maar door het rechtmatige verzoek om diegenen die zolang de buikriem hebben moeten aanhalen, nu mee de vruchten te laten plukken van de economische groei. Het antwoord van de regering is bemoedigend. Wat de pensioenstelsels betreft, wordt het selectieve beleid van welvaartsaanpassing voortgezet. Dit beleid moet herzien worden.

De vraag is hoever we kunnen gaan zonder het systeem van de herverdeling in gevaar te brengen.

Voorts moeten wij ervoor zorgen dat het welzijnsniveau en de activiteitsgraad voldoende zijn zodat de vergrijzing van de bevolking betaalbaar blijft. Het voorgestelde scenario is haalbaar op voorwaarde dat wij het strikt respecteren, wat delicate arbitrages veronderstelt en ook betekent dat wij ondanks de huidige hoge conjunctuur beide voeten op aarde moeten houden. Een echt maatschappelijk project vereist een evenwichtige verdeling van de prioriteiten. In dat kader steunt mijn fractie de oprichting van een Zilverfonds. Ook voor de ziekteverzekering zal moeten worden uitgemaakt welke richting men ermee wil uitgaan.

Als iedereen zich op zichzelf terugplooit wordt de deur opengezet voor het egoïsme. De begrotingsnorm is niet onbegrensd en zou door een vooruitziend uitgavenbeleid moeten worden vervangen. Een betere kennis van de noden en een voor iedereen toegankelijke gezondheidszorg zijn voor ons twee prioritaire doelstellingen. De farmaceutische industrie bij de terugbetaling van de geneesmiddelen betrekken is geen revolutie, maar een noodzaak.

De veralgemeende arbeidsduurvermindering is een belangrijke eis. Wij zijn tevreden met de manier waarop ze in de regeringsverklaring werd

Une avancée importante de cet accord réside dans le refinancement des entités fédérées. Cela inclut le renforcement des Communautés, et donc de l'enseignement, qui reste prioritaire pour les socialistes. Mais, en contrepartie, il y avait le risque d'une revendication d'autonomie fiscale exagérée émanant du Nord du pays. Il n'en a rien été : 6,25 % en 2004. La solidarité fédérale est maintenue ainsi que la progressivité de l'impôt, essentielle pour les socialistes.

La récente vague de revendication doit être bien comprise. La raison n'en est pas le prix du pétrole, mais la légitime prétention au bénéfice de la croissance pour ceux qui ont souffert de l'austérité. La réponse du gouvernement est encourageante. Dans le secteur des pensions, la politique sélective dans le cadre de l'ajustement au bien-être est poursuivie ; elle devrait être repensée.

La question est de savoir jusqu'où on peut aller sans mettre en péril le système de répartition. En ce qui concerne le problème du vieillissement, nous devons nous assurer que l'emploi et le bien-être seront suffisants pour le financer. Le scénario envisagé est valable, mais il faudra maintenir le cap, ce qui suppose des arbitrages délicats, en évitant de s'illusionner sur la haute conjoncture actuelle. Notre groupe soutient la création d'un fonds « argenté », dans le cadre de priorités équilibrées s'inscrivant dans un réel projet de société. L'assurance santé, elle aussi, est à la croisée des chemins.

Le repli serait la porte ouverte à l'égoïsme. Il convient de constater que la norme budgétaire atteint ses limites et devrait être remplacée par une gestion prévisionnelle des dépenses. La meilleure connaissance des besoins et l'accès de tous au système de santé sont deux axes prioritaires. L'association des industries pharmaceutiques au remboursement des médicaments n'est pas une révolution, mais une nécessité que nous appuyons.

La réduction collective du temps de travail est une revendication importante. Nous sommes satisfaits de la déclaration gouvernementale. Nous tendons ainsi à éviter la cassure entre ceux qui ont du travail

opgenomen. Arbeidsuurvermindering moet de kloof die ontstaat tussen werkenden en zij die geen werk hebben voorkomen. De autonomie van de sociale partners moet worden gerespecteerd en een duidelijke kaderwet moet worden uitgewerkt. De verhoging van de activiteitsgraad is een andere uitdaging. Om de stijgende werkloosheid bij de ouderen te bestrijden, moet het loopbaaneinde anders worden ingericht.

Inzake milieu is de sterke toename van het wegverkeer een belangrijk probleem. Die toename vereist een krachtadig beleid. Het geplande Witboek bewijst de regeringswil om terzake initiatieven te nemen.

De toename met 15 procent van de marktaandelen van het vervoer te water en per spoor is een goede zaak, op voorwaarde dat daartoe de nodige middelen worden uitgetrokken.

De reorganisatie van de NMBS, via een opsplitsing van het goederenvervoer en het reizigersvervoer, zou de efficiëntie van het spoorwegvervoer moeten vergroten. Mijn fractie verheugt zich over de bevestiging van het feit dat de HST van grens tot grens en het GEN er effectief zullen komen. Men zou dienaangaande echter zo spoedig mogelijk een algeheel tijdschema moeten uitwerken. Wij staan tevens achter de invoering van een plan van aanpak van de mobiliteit, op grond van duidelijk omschreven doelstellingen en strategieën.

Dan kom ik tot de justitie. Sommige belangrijke projecten zijn al goed gevorderd. Wij dringen inzonderheid aan op de noodzaak om inzake justitie en ook op andere gebieden die ons na aan het hart liggen, zoals de rechtshulp, tot een evenwicht tussen preventie en repressie te komen.

Ons land zal naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie tijdens de tweede helft van 2001 een belangrijke Europese rol kunnen spelen.

Wij zijn ingenomen met de ethische stempel die de regering op het buitenlands beleid heeft gedrukt, zoals dat onder meer in de zaak Pinochet tot uiting is gekomen.

Het liberaliseren van de energiemarkt dreigt voor de gemeenten tot inkomstenverlies te leiden aangezien zij een deel van de energieheffingen ontvingen. Zal de regering in een compensatie voor die middelen voorzien?

et ceux qui n'en ont pas. Il faudra pourtant respecter l'autonomie des interlocuteurs sociaux et préparer une loi-cadre claire.

L'autre défi à relever est la hausse du taux d'activité. La hausse du taux de chômage des personnes âgées implique un réaménagement des fins de carrière.

Pour ce qui est de l'environnement, le transport par route a considérablement augmenté ces dernières années. Cette croissance exige une politique forte. Un projet de Livre blanc marque la volonté d'action du gouvernement en ce domaine.

L'augmentation de 15 % des parts de marché des transports par eau et par rail est une bonne solution, à condition que les moyens suivent.

La réorganisation de la SNCB qui scinde transport des marchandises et transport des voyageurs annonce une efficacité accrue du transport par rail. Notre groupe se réjouit de la confirmation de la réalisation du TGV de frontière à frontière, ainsi que celle du RER. Cela dit, un calendrier global doit être défini au plus vite.

Nous approuvons la mise en place d'un plan de gestion de la mobilité, sur base d'une identification des objectifs et d'un inventaire des stratégies.

J'en arrive à la Justice. Certains projets importants sont en bonne voie. Nous insistons sur la nécessité d'équilibrer les aspects préventif et répressif de l'institution judiciaire ainsi que sur d'autres points qui nous sont chers, comme l'aide judiciaire.

Le rôle que pourra tenir la Belgique, à l'occasion de la présidence de l'Union européenne durant le deuxième semestre de 2001, est très important.

Nous sommes satisfaits du caractère éthique imprimé par le gouvernement à notre politique étrangère, notamment dans l'affaire Pinochet

La libéralisation du marché de l'énergie risque de correspondre à une perte de revenus pour les communes, qui prélevaient un pourcentage des taxes perçues en la matière. Le gouvernement leur apportera-t-il des moyens de remplacement ?

Is de materiële hulp die OCMW's de asielzoekers zullen verschaffen niet te duur en discriminerend?

Wij zouden graag meer inlichtingen over de "paviljoendorpen" krijgen.

Worden de maatregelen tot compensatie voor de gestegen prijs voor huisbrandolie in 2001 gehandhaafd?

De gemeenten zullen ten gevolge van de belastinghervorming inkomsten derven. Zal de regering dit inkomstenverlies bijpassen of wordt dit op de burgers afgewenteld?

Zal de regering de gemeenten steunen wat de bestaansminima betreft?

Wij schenken de regering met genoeg ons vertrouwen. (*Applaus bij de meerderheid*)

La formule de l'aide matérielle à procurer par les CPAS aux demandeurs d'asile ne sera-t-elle pas trop coûteuse et discriminatoire ?

Nous souhaitons plus d'information au sujet des « villages-pavillons ».

Les mesures en matière de compensation de l'augmentation du prix du mazout de chauffage seront-elles maintenues en 2001 ?

Le réforme fiscale correspondra à une perte de revenus pour les communes ? Le gouvernement est-il prêt à éponger la différence ou sera-t-elle à charge du citoyen ?

En matière de minimex, une intervention du gouvernement pour soutenir les communes est-elle prévue ?

C'est avec plaisir que nous voterons la confiance au gouvernement. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité*)

02.14 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): De eerste minister heeft blijk gegeven van schaamteloosheid en vervreemding van de bevolking. Hij heeft één campagne gevoerd voor twee verkiezingen, de gemeenteraadsverkiezing en de volgende verkiezing, met één reeks belofte die worden doorgeschoven zodat ze ook kunnen dienen voor de volgende verkiezingen. De manier waarop gecommuniceerd wordt is ook ondermaats: we moeten de pers raadplegen, de documenten die hier werden rondgedeeld leren ons niets.

Ook de houding ten aanzien van de buitenlandse politiek is schaamteloos. De schande na de sancties tegen Oostenrijk is duidelijk. Het Deense referendum en de anti-Europese houding werden er duidelijk door beïnvloed; het verlies voor de Vlaamse export is ongemeen groot. Toch wordt Oostenrijk opnieuw genoemd in de regeringsverklaring.

Ook de behandeling van de eigen VLD inzake de belastinghervorming is schaamteloos, maar veel erger nog is het lot van het veiligheids- en immigratiedossier. Tien lijntjes werden besteed aan het veiligheidsplan. Het veiligheidsplan wordt

02.14 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Par son attitude, le premier ministre témoigne d'arrogance à l'égard de la population dont il s'est manifestement éloigné. La campagne électorale qu'il vient de mener préparait en réalité deux élections - les élections communales et les prochaines élections législatives -, les promesses formulées dans la perspective du scrutin du 8 octobre étant simplement reportées à la prochaine échéance électorale. Le mode de communication mis en œuvre par le gouvernement est également désastreux : les documents distribués ici ne nous apprenant rien, nous sommes contraints de consulter la presse pour nous informer.

Arrogante également, l'attitude du gouvernement en matière de politique étrangère. Les dommages générés par les sanctions prises à l'égard de l'Autriche sont patents. L'issue du référendum organisé au Danemark et l'attitude anti-européenne du peuple danois ont de toute évidence été influencées par la politique de l'Union européenne à l'égard de l'Autriche. Les pertes subies par les exportateurs flamands sont considérables. Pourtant, l'Autriche est à nouveau citée dans la déclaration gouvernementale.

Arrogante toujours, l'attitude du premier ministre à l'égard de son propre parti, le VLD, en ce qui concerne la réforme fiscale. Toutefois, la politique menée par le gouvernement en matière de sécurité et d'immigration est plus inquiétante encore. La

gestort in de vergeetput van het cordon sanitaire, tegen de verkiezingsuitslagen in. Dat is een democratische schande!

Hetzelfde lot is het immigratiebeleid beschoren. We hebben de gevolgen van de naturalisatiecampagne reeds gezien. Het uitwijzingsbeleid is een grap. De eerste minister heeft zich daarvoor verontschuldigd. Hij heeft tegen de wil van de kiezer geregeerd, maar heeft zijn les nog niet geleerd, want met de paviljoendorpen zal hij het aanzuigefect nog vergroten. Men heeft de immigratie duidelijk niet onder controle. Het asielbeleid is een non-beleid.

Even schaamteloos is het Lambermont-akkoord, dat voor een communautaire pacificatie moest zorgen. De hele communautaire constructie wordt gedragen door de heer Bert Anciaux. Als hij niet mee wil doen, dan is er geen Vlaamse regering.

De Vlaamse kiezer heeft de laatste 12 verkiezingen gestemd op rechtse of centrum-rechtse partijen, maar krijgt linkse tot centrum-linkse regeringen. In Wallonië steunt men immers centrum-links om de PS te belonen die bij elke communautaire ronde meer geld voor Wallonië uit de brand sleept. De staatshervorming is slechts geïnspireerd op twee ideeën, namelijk de herfinanciering van de gemeenschappen en het tegenhouden van de Vlaamse eisen, geformuleerd in even zovele resoluties.

Ik laat nu even terzijde wat er over Brussel in die resoluties staat. Het Vlaams Parlement vroeg ook meer coherentie in de bevoegdheidspakketten. Nu stelt de regering ons een herfinanciering voor van de gemeenschappen in ruil voor een fiscale schijnautonomie, het blokkeren van elk gesprek over de sociale zekerheid en een totale verwarring. Voor echte fiscale autonomie is geen sprake en ze wordt bovendien gelimiteerd. We staan ver van het voorstel van de heer De Gucht, dat nog verder ging dan de resoluties van het Vlaams Parlement. Nu toont de heer Dewael zich tevreden met 3,25 procent autonomie. Gemeenten hebben een autonomie van 8 procent!

De pers vermeldt fiscale loyaliteit, maar de

déclaration de gouvernement consacre tout au plus dix lignes au plan de sécurité. Celui-ci est relégué aux oubliettes et repoussé au-delà du cordon sanitaire, en dépit des résultats électoraux. Ceci constitue un véritable scandale démocratique !

La politique d'immigration a subi le même sort. Nous avons déjà eu l'occasion de constater les effets de la campagne de naturalisation. La politique d'expulsion n'est qu'une plaisanterie. Le premier ministre s'en est excusé. Il a gouverné contre la volonté des électeurs mais il n'a pas encore retenu la leçon. En effet, les villages de pavillons ne feront que renforcer l'attractivité. Le dossier de l'immigration n'est certainement maîtrisé. La politique d'asile n'en est pas une.

L'accord Lambermont, censé déboucher sur la pacification communautaire, est tout aussi scandaleux. L'ensemble de la construction communautaire repose sur les épaules de M. Bert Anciaux. S'il devait refuser sa participation, le gouvernement flamand disparaîtrait, suivi du gouvernement fédéral.

Alors que l'électeur flamand a voté pour des partis de droite ou de centre-droite lors des 12 dernières élections, il se voit dirigé par des gouvernements de centre-gauche. En Wallonie, l'électeur vote en effet centre-gauche, afin de récompenser le PS qui, lors de chaque table ronde communautaire, obtient davantage de moyens financiers pour la Wallonie. La réforme de l'Etat ne repose que sur deux idées, à savoir le refinancement des Communautés et le rejet des exigences flamandes formulées dans de très nombreuses résolutions.

Provisoirement, je n'aborderai pas les passages de ces résolutions qui ont trait à Bruxelles. Mais le Parlement flamand a aussi demandé davantage de cohérence dans la répartition des paquets de compétences. Aujourd'hui, le gouvernement nous propose un troc entre un refinancement des Communautés et une pseudo-autonomie fiscale, il nous impose le blocage de tout débat sur la sécurité sociale et nous donne l'image d'une confusion totale. Or, il ne s'agit pas d'une véritable autonomie fiscale et, qui plus est, elle est limitée. Nous sommes à cent lieues de la proposition de M. De Gucht, qui était encore plus radicale que les résolutions du Parlement flamand. Or, M. Dewael se contente d'une autonomie limitée à 3, 25 %. Songez que les communes ont une autonomie de 8 % !

Il est question dans la presse de loyauté fiscale,

regeringsverklaring zwijgt erover. We zullen moeten oordelen op basis van de definitieve ontwerpen, maar de rust waarvan de Franstalige onderhandelaars blijken gaven bij het buitenkomen, verontrust ons.

De regering is in handen van de Franstaligen. Dit is geen communautaire pacificatie maar een communautaire capitulatie.

Ondanks al deze elementen doet de regering alsof er niets aan de hand is. Het motto is: "als we de praatjes maar lang genoeg aanhouden, zal de kiezer het uiteindelijk wel geloven". De eerste minister verklaarde dat alle regeringspartijen bij de voorbije verkiezingen gewonnen hebben. Ik moet hem waarschuwen voor zo een groothedswaanzin. Deze Verhofstadt staat mijlenver van de man die de VLD stichtte; hij ontgoochelt ons bitter. Zijn begroting is gebaseerd op een zeer twijfelachtige visie, namelijk trachten zo lang mogelijk eerste minister te blijven. Deze werkwijze zal zich tegen hem keren! (*Applaus Vlaams Blok*)

02.15 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): De regering legde gisteren een verklaring af die krachtlijnen vastlegt voor verschillende jaren. Dat heeft een voordeel dat we weten waar we naartoe gaan en dat er op die manier voorzichtiger wordt omgesprongen met de beschikbare middelen.

Het meest besproken is de fiscale hervorming. Op dit gebied dreigt altijd een opbod met belastingverlagingen. Men vergeet vaak dat mensen met een laag inkomen dan uit de boot vallen. Men moet er dus andere maatregelen aan verbinden. De laagste inkomensgroepen moeten beter worden van de belastinghervorming, de inkomensverschillen moeten verkleinen, de lasten moeten billijk worden verdeeld en er moet aandacht zijn voor ecologische aspecten. In die zin is wat nu voorligt beter dan het oorspronkelijk ontwerp, door de invoering van een terugbetaalbaar belastingkrediet, een aanpassing van de uitkeringen en sociale correcties. Er is ook een grotere tegemoetkoming voor het openbaar vervoer.

02.16 Servais Verherstraeten (CVP): De heer Tavernier spreekt niet over een belasting op vermogen, hoewel die vorig jaar nog tot de eisen van de groenen behoorde.

mais il n'en est pas soufflé mot dans la déclaration gouvernementale. Nous devons nous forger une opinion sur la base des projets définitifs, mais la sérénité qu'ont affichée les négociateurs francophones nous préoccupe.

Le gouvernement se trouve aux mains des francophones. Il ne s'agit pas d'une pacification mais d'une capitulation communautaire.

Malgré tous ces éléments, le gouvernement fait comme si de rien n'était. La devise est la suivante : « si nous répétons suffisamment longtemps le même discours, l'électeur finira par nous croire ». Le premier ministre a déclaré que tous les partis membres du gouvernement avaient gagné les dernières élections. Je tiens à le mettre en garde contre une telle folie des grandeurs. Il est loin le Verhofstadt fondateur du VLD. Le nouveau Verhofstadt nous déçoit amèrement. Son budget s'appuie sur un objectif pour le moins douteux, c'est-à-dire occuper le plus longtemps possible la fonction de premier ministre. Cette attitude finira par se retourner contre lui ! (*Applaudissements du Vlaams Blok*)

02.15 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Hier, le gouvernement a fait une déclaration qui définit les grandes orientations de sa politique pour plusieurs années. Nous savons ainsi où nous allons, ce qui nous permet de faire preuve de circonspection dans l'utilisation des moyens disponibles.

La réforme fiscale est l'élément le plus controversé. Dans ce domaine, on s'expose toujours la surenchère à propos des diminutions d'impôts. On oublie souvent que, dans ce cas, les personnes aux revenus les plus bas restent sur la touche. Il faut par conséquent d'autres mesures. Les personnes aux revenus les plus bas doivent aussi pouvoir bénéficier de la réforme fiscale. Les écarts entre les revenus doivent se réduire, les charges doivent être réparties équitablement et il faut être attentif aux aspects écologiques. A cet égard, le texte qui nous est soumis est préférable au projet initial parce qu'il instaure un crédit d'impôt remboursable, une adaptation des allocations et des corrections sociales. Les transports publics feront quant à eux l'objet d'une aide plus importante.

02.16 Servais Verherstraeten (CVP): M. Tavernier ne dit mot de l'impôt sur la fortune, bien que ce point constituait encore une revendication des écologistes l'an dernier.

02.17 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): We hebben moeite met de verlaging van de hoogste belastingschijf. Wanneer men de nominale tarieven verlaagt, moeten er volgens ons aftrekposten worden geschraapt. Over de aftrekkorven is er nog geen akkoord. De aanzet tot een vermogensbelasting bleek onbespreekbaar en dit betreuren wij. We stellen trouwens vast dat dit ook binnen de CVP onbespreekbaar is.

Fiscale discriminatie tussen verschillende vormen van inkomen moeten worden weggewerkt. Ook in de indirecte belastingen moeten hervormingen komen in de richting van meer ecologische belastingstructuren. Daaraan moet ook worden gewerkt als België de EU voorziet.

De belangrijke investeringen voor de NMBS en het GEN juichen we toe, net zoals het mobiliteitsplan en maatregelen in de gezondheidszorg.

Het is goed dat ontwikkelingssamenwerking meer geld krijgt, maar de overheveling naar de deelstaten roept vragen op. Zijn de ontwikkelingslanden daarmee gebaat?

02.18 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Staat u betreffende dit punt achter de beslissing van de regering?

02.19 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Met mijn huidige kennis van zaken ga ik er niet mee akkoord.

02.20 Marc Van Peel (CVP): Een belangrijk coalitiepartner verklaart hier dat hij met een belangrijk onderdeel van het regeerakkoord niet instemt. Dat is nieuws. Wie macht uitoefent, moet zowel de lusten als de lasten dragen!

02.21 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): We staan achter de beleidsverklaring in haar geheel. Dit betekent niet dat wij ons geen vragen mogen stellen bij een aantal deelaspecten.

Het werkgelegenheidsbeleid krijgt belangrijke stimuli, die de kwaliteit van leven en werken kunnen verbeteren. Wij willen een geïntegreerd werkgelegenheidsplan voor de non-profitsector.

02.17 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): L'abaissement de la dernière tranche des barèmes fiscaux ne nous réjouit pas vraiment. L'abaissement des taux nominaux doit aller de pair avec la suppression de possibilités de déduction. Aucun accord n'a encore été conclu à ce sujet. Il est apparu impossible d'ouvrir la discussion à propos de l'impôt sur la fortune et nous le regrettons. Nous constatons d'ailleurs que ce thème est également tabou au CVP.

Les discriminations fiscales entre différentes formes de revenus doivent être éliminées. Les impôts indirects doivent également être réformés dans le sens d'une fiscalité plus verte. Nous évaluerons le travail fourni par le commissaire de gouvernement à l'aune des résultats qu'il aura obtenus, mais les contrôles et perceptions ordinaires doivent également être améliorés.

Les investissements importants prévus pour la SNCB et le RER nous réjouissent, de même que le plan de mobilité et les mesures relatives aux soins de santé.

Si nous accueillons favorablement l'octroi de moyens supplémentaires à la coopération au développement, nous nous interrogeons cependant sur le transfert de certaines compétences aux entités fédérées. Cette opération sert-elle véritablement les intérêts de la coopération ?

02.18 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Soutenez-vous la décision prise par le gouvernement sur ce point ?

02.19 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Avec la connaissance que j'ai actuellement du dossier, je m'y oppose.

02.20 Marc Van Peel (CVP): Un important partenaire de la coalition vient d'exprimer son désaccord avec une partie majeure de l'accord de gouvernement. C'est nouveau. Lorsqu'on exerce le pouvoir, il faut pouvoir en assumer à la fois les avantages et les inconvénients.

02.21 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Nous soutenons globalement la déclaration de gouvernement mais cela ne signifie pas que nous ne puissions pas nous interroger sur certains de ses aspects.

Le gouvernement prend des mesures pour stimuler l'emploi et qui sont de nature à améliorer la qualité de la vie, notamment professionnelle. Nous attendons à présent de lui qu'il élabore maintenant un plan pour l'emploi intégré à l'intention du secteur

non marchand.

Deze regeringsverklaring is belangrijker dan die van vorig jaar omdat ze een langetermijnvisie bevat die bovendien budgettair gefaseerd is. De groenen zullen toezien op de uitvoering van de sociale en ecologische aspecten. (*Applaus*)

La nouvelle déclaration de gouvernement revêt davantage d'importance que celle de l'an dernier, dans la mesure où elle traduit une vision à long terme et prévoit un phasage budgétaire. Les Verts veilleront à la concrétisation de ses aspects sociaux et écologiques. (*Applaudissements*)

02.22 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Dit debat wordt gekenmerkt door een grote nieuwigheid : voor het eerst sinds de oorlog is er een begrotingsoverschot. Dit plan van de regering is voorwaar ambitieus. Eindelijk is er sprake van een surplus, van belastingverlaging en tal van sociale voordelen, allemaal thema's die al heel lang niet meer aan de orde geweest zijn. Het regeringsbeleid doet de economie bloeien, en de werklozen en bestaansminimumtrekkers zien eindelijk licht aan het einde van de tunnel !

02.22 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Ce débat est une grande nouveauté car, pour la première fois depuis la dernière guerre, le budget est en excédent. Le projet proposé par le gouvernement est assurément ambitieux. Aujourd'hui, nous pouvons enfin parler de surplus, de diminution d'impôts et de nombreux bénéfices sociaux, thèmes qui, depuis longtemps, n'étaient plus d'actualité.

De actieve welvaartsstaat is een uiterst dynamisch gegeven. Wat een verschil met de zelfgenoegzaamheid, met het sussende toontje dat nog niet zo lang geleden opgeld deed.

La politique du gouvernement a pour conséquence que l'économie est en croissance forte, et que chômeurs et minimexés entrevoient une lueur d'espoir. Enfin !

De regering is niet blind voor haar zwakke punten; ook dat is nieuw, en daardoor kan de regering uit haar fouten leren en bijsturen.

L'État social actif est en plein dynamisme. Voilà qui nous change de la fatuité de certains et des propos lénifiants d'il y a peu encore.

Wij steunen de plannen van de regering : administratieve vereenvoudiging, asielbeleid, geïntegreerde politie, enz.

Le gouvernement constate les points faibles de sa politique ; c'est également une innovation par rapport au passé et cela lui permettra de corriger ses erreurs.

Nous soutenons les projets du gouvernement : simplification administrative, politique d'asile, police intégrée, etc...

Wij verheugen ons over het serene klimaat waarin de taalgemeenschappen thans met elkaar praten. Het funeste Vanden Brande-tijdperk is goed en wel voorbij.

Nous nous félicitons du climat serein qui préside dorénavant aux relations linguistiques. Décidément, la funeste ère Vanden Brande est bien du passé.

De herfinanciering van de Gemeenschappen opent nieuwe perspectieven voor het onderwijs, eindelijk kan op dat vlak een toekomstgericht beleid gevoerd worden.

Le refinancement des Communautés ouvre une ère nouvelle pour l'enseignement, une politique d'avenir est enfin initiée en la matière.

Op fiscaal vlak stoelt de methode-Reynders op het begrip "duurzaam genot", wat ook niet weinig verschilt van de brutale aanpak à la Maystadt van vroeger. Zonder helemaal euforisch te worden, kondigt de regering een rozige dageraad aan. Eindelijk is de belastingstop een feit. De burger, die al heel lang tegen onvoorstelbare uitwassen protesteerde, staan nu eindelijk betere tijden te wachten.

En matière fiscale, la méthode Reynders s'appuie sur le concept de « plaisir durable », ce qui nous change de la brutalité des méthodes Maystadt. Sans sombrer dans l'euphorie, le gouvernement actuel annonce des jours meilleurs. Le « stop fiscal » est enfin devenu une réalité. Des jours meilleurs attendent le citoyen, qui se plaignait depuis très longtemps d'excès inimaginables.

De regeringsmaatregelen die volgens een

Les mesures prises et annoncées selon un

evenwichtig tijdschema worden genomen en aangekondigd bewijzen dat de wil aanwezig is om tot een rechtvaardiger inning van de belastingen te komen. Sinds de maand juni waren die maatregelen trouwens al goed voor een bedrag van om en bij de zeventien miljard.

De aftrekbaarheid van de kosten voor kinderopvang en de vermindering van het BTW-tarief zijn uiteraard positief. De burger verwacht nog andere doorbraken. De groei is de werkgelegenheid ten goede gekomen en in dat verband moet de houding van de heer Dehaene worden toegejuicht, maar voor de liberalen moet men op het stuk van de werkgelegenheid nog verder gaan.

Dat is toch niet meer dan legitiem?

De fiscale en parafiscale druk zijn in ons land nog relatief zwaar. De budgettaire marges moeten op zijn minst gedeeltelijk ten goede komen aan zij die bijgedragen hebben tot de Belgisch economische heropleving. De verhoging van de koopkracht zal een verhoging van de inkomsten met zich brengen. De verlaging van de lasten op arbeid zal jobs scheppen.

De fiscale neutraliteit ten aanzien van de individuele levenskeuze verheugt ons.

De regering trof maatregelen om de sociale ongelijkheden recht te trekken. Die moeten ervoor zorgen dat niemand het gevoel heeft ondanks het sociale stelsel aan zijn lot te worden overgelaten.

De regering komt aan de nieuwe noden die het gevolg zijn van de demografische ontwikkelingen tegemoet via de oprichting van een Zilverfonds.

Wat het gezondheidsbeleid betreft, maakt de regering zoals verwacht werk van de opwaardering van de intellectuele handeling. Naast het verrichten van technische handelingen, moet de arts immers ook werkelijk naar de patiënt luisteren. Aldus komt men tot kwalitatief hoogstaande geneeskunde. Vooral inzake palliatieve zorgen is dit menselijk contact een essentieel element in de relatie tussen arts en patiënt.

De ziekenhuizen zullen beter worden gefinancierd. Voorts moet de samenwerking tussen ziekenhuizen worden aangemoedigd. Wat de geneesmiddelen betreft, is het akkoord met de farmaceutische sector waar vol verwachting naar was uitgekeken nu een feit. Dat is een heel goede zaak en vergemakkelijkt de toegang tot doeltreffende geneesmiddelen.

Het initiatief om de "maximale factuur" in te voeren op het stuk van de gezondheidszorg is een blijk van

calendrier équilibré par ce gouvernement prouvent la volonté d'une perception plus juste de l'impôt, ce qui a déjà été concrétisé par quelque dix-sept milliards depuis juin.

La déductibilité des frais de garde des enfants, la réduction du taux de la TVA, c'est évidemment une très bonne chose. Mais le citoyen attend encore d'autres avancées. La croissance a bénéficié à l'emploi et il importe à cet égard de saluer l'attitude de M. Dehaene, mais, pour les libéraux, il faut aller plus loin en matière d'emploi.

Quoi de plus légitime ?

La pression fiscale et parafiscale est encore relativement élevée dans notre pays. Les marges budgétaires doivent, au moins en partie, profiter à ceux qui ont contribué au redressement du pays. L'augmentation du pouvoir d'achat entraînera une augmentation des recettes. La diminution des charges sur le travail provoquera la création d'emplois.

La neutralité fiscale des choix de vie individuels nous satisfait.

Chacun doit trouver sa place dans la structure sociale. C'est le sens des mesures de corrections sociales prises par le gouvernement.

Les besoins nouveaux liés aux mutations démographiques futures sont pris en compte par le gouvernement, via la création du Fonds de vieillissement.

En matière de politique de santé, la revalorisation de l'acte intellectuel est un geste attendu. Au-delà des actes techniques, le médecin doit prêter une écoute attentive au patient, ce qui contribuera à une médecine de qualité, surtout en matière de soins palliatifs, le contact humain étant l'élément principal de la relation médecin-patient.

Le financement des hôpitaux est mieux assuré ; il faut, de plus, encourager la collaboration inter hospitalière. En ce qui concerne la nouvelle politique des médicaments, l'accord très attendu avec le secteur pharmaceutique est une excellente chose qui assurera un meilleur accès aux médicaments performants.

L'initiative d'instaurer la facture maximale pour les soins de santé exprime une réelle solidarité. La

echte solidariteit. Sinds een jaar staat België er weer op de internationale scène. Dankzij Louis Michel wordt er opnieuw naar ons geluisterd en wordt ons land geraadpleegd als kenner van Centraal-Afrika. België neemt weldra het voorzitterschap van de Europese Unie waar. Ons land zal bij die gelegenheid zijn interesse voor het Europese project kunnen tonen en voortgang kunnen maken met de verdieping van de Unie, door sectoren te liberaliseren die geliberaliseerd moeten worden, door een sociaal-economische codex op te stellen, door het uitgavenbeleid te intensiveren en door een Europese juridische ruimte te creëren. Het Parlement moet nauw bij dat voorzitterschap worden betrokken.

Inzake ontwikkelingssamenwerking ligt de nadruk op conflictpreventie en directe steun voor de civiele bevolking, op kwijtschelding van de schuld, enz.

Bij de verkiezingen van 8 oktober is extreem rechts er in Vlaanderen op vooruit gegaan. Dat is de internationale pers niet ontgaan. Wij kunnen niet lijdzzaam blijven toekijken hoe extreem rechts terrein wint; het cordon sanitaire volstaat niet meer. We moeten het vertrouwen van de burger in de politiek herstellen en nieuwe en noodzakelijke hervormingen versneld doorvoeren. Voor een aantal van die hervormingen is geen grondwetsherziening nodig. Ik nodig de commissie voor de Politieke Vernieuwing dan ook uit zonder dralen aan de slag te gaan. Wij moeten het probleem van het kiesstelsel aanpakken. De stem van de kiezer weerspiegelt zich niet noodzakelijk meer in de samenstelling van de meerderheid. We mogen diegenen die niet langer vertrouwen hebben in ons bestel, niet in hun overtuiging steunen. Onze fractie is bereid om hierover te debatteren.

De regering moet nog een aantal zeer belangrijke uitdagingen aannemen. Het is ook haar taak het vertrouwen te herstellen en nieuwe perspectieven te openen. Iedereen zal zijn droom voor een stukje kunnen waarmaken, en dankzij de fiscale maatregelen zal de opbrengst van de arbeid niet meer door de fiscus worden opgegeten.

De begroting is in evenwicht, en dat is historisch ! Het regeringsprogramma is ambitieus. Het strekt zich uit over verscheidene jaren, maar de gevolgen zullen zich dit jaar al doen gevoelen.

Ik verheug mij over de herfinanciering van de Gemeenschappen, wat het onderwijs, en dus onze kinderen, ten goede zal komen. De weg naar een nog betere toekomst ligt voor ons open. De PRL-FDF-fractie zal de regering zijn vertrouwen

Belgique a retrouvé, depuis douze mois, sa place dans le concert des nations. Grâce à Louis Michel, notre pays est à nouveau écouté et consulté, spécialement en Afrique centrale. La Belgique va assurer la présidence de l'Union européenne. Elle pourra à cette occasion démontrer son intérêt pour le projet européen et faire progresser les projets d'approfondissement de l'Union en libéralisant les secteurs qui doivent l'être, en établissant un socle socio-économique, en renforçant les politiques de défense et en créant un espace européen de Justice. Le Parlement doit être associé à cette présidence.

Quant à la coopération, l'accent est mis sur la prévention des conflits sur l'aide directe aux populations civiles, sur la remise de la dette, ou autres.

Les élections du 8 octobre dernier ont vu la progression de l'extrême droite en Flandres. La presse internationale n'a pas manqué de le noter. Face à de telles avancées de l'extrême-droite, nous ne pouvons rester les bras croisés ; le cordon sanitaire n'est plus suffisant. Il faut rétablir la confiance du citoyen dans la politique et accélérer de nouvelles réformes dont notre pays a besoin. Certaines de ces réformes ne nécessitent pas une révision de la Constitution et j'invite la Commission du Renouveau politique à travailler sans trop attendre. Nous nous devons d'évoquer la problématique des modes de scrutin, le choix de l'électeur ne se retrouvant pas toujours dans la constitution de certaines majorités. Il ne faut pas renforcer l'opinion de ceux qui n'ont plus confiance dans notre système politique. Notre groupe est prêt à en débattre.

Les défis qui restent à relever sont importants et majeurs. Redonner confiance et ouvrir de nouvelles perspectives fait aussi partie de la tâche du gouvernement. Chacun retrouvera sa part de rêve et, grâce aux mesures fiscales, le produit de son travail ne sera plus fiscalement pénalisé.

En outre, le budget est en équilibre, c'est un fait historique. Le programme du gouvernement est ambitieux. Il s'étale sur plusieurs années mais produira des effets, cette année déjà.

Je me réjouis du refinancement des Communautés au bénéfice de l'enseignement et donc de nos enfants. La voie vers un futur encore meilleur est ouverte. Le groupe PRL FDF MCC accordera donc sa confiance. *(Applaudissements sur les bancs de*

schenken. (*Applaus bij de meerderheid*)

la majorité)

02.23 Dirk Van der Maelen (SP): Uit een recente enquête blijkt dat sommige chronisch zieken hun volledige maandinkomen aan ziektekosten uitgeven. Ondertussen vinden sommigen een marginale aanslagvoet van 55 procent voor de hoogste inkomens schandelijk hoog. Als socialist vind ik dat politiek over waarden moet gaan, en dan revolteer ik tegen zulke discrepanties.

Wij ijveren voor een actieve welvaartsstaat die iedereen volwaardig laat deelnemen aan de maatschappij, waar solidariteit met de zwaksten heerst, en waar de overheid ingrijpt om uitsluiting tegen te gaan. Als we de beleidsverklaring aan deze criteria toetsen, is de balans zeker positief.

Actieve deelname wordt gestimuleerd door de werkloosheids- en inactiviteitsval weg te werken, door de beroeps- en verplaatsingskosten fiscaal aftrekbaar te maken. Voortaan geldt dus het adagium dat arbeid moet lonen.

Ondertussen zijn er evenveel maatregelen die de kwaliteit van het leven verhogen. Er is ook leven buiten het werk: vierdagenweek, 38-urenweek, loopbaankrediet moeten een normaal gezins- en sociaal leven mogelijk maken.

Ook mensen met een uitkering moeten de groeiende welvaart kunnen genieten. Ook aan hen heeft deze regering gedacht, want allerlei minima en uitkeringen worden opgetrokken. De chronisch zieken zullen deze verklaring eveneens toejuichen, want hun noden worden eindelijk ten volle erkend.

Naast al deze precieze maatregelen, neemt de regering drie structurele maatregelen waarvoor ze een onderscheiding verdient. De begrotingsvoorspellingen voor de komende vijf jaren houden rekening met een stijging van de uitgaven in de sociale zekerheid met 1,5 procent. Er is dus ruimte om te blijven bouwen aan een solidaire samenleving.

De tweede structurele maatregel, het Zilverfonds, zal ons in staat stellen om de wettelijke pensioenen op peil te houden. Het zal met de opbrengst van de telefoonlicenties worden gefinancierd.

02.23 Dirk Van der Maelen (SP): Une enquête récente a montré que certains patients atteints d'une affection chronique consacrent la totalité de leur revenu mensuel à leurs frais médicaux. Mais, d'autre part, certains estiment qu'un taux d'imposition marginal de 55 pour cent pour les plus gros revenus est scandaleusement élevé. En tant que socialiste, j'estime que la politique doit traiter des valeurs éthiques et par conséquent, je m'insurge contre de telles inégalités sociales.

Nous militons en faveur d'un Etat social actif qui permette à chacun de participer pleinement à la vie d'une société où prédomine la solidarité avec les plus faibles et où l'Etat intervient pour combattre l'exclusion. Si on mesure la déclaration de gouvernement à l'aune de ces critères, force est de constater que le bilan est positif.

La participation active à la société sera stimulée par des mesures visant à déjouer les pièges du chômage qui engendrent l'inactivité et par la déductibilité fiscale des frais professionnels et de déplacement. Dorénavant, l'adage selon lequel le travail doit être récompensé trouvera son application dans notre pays.

Mais il y a autant de mesures qui améliorent la qualité de la vie. La vie ne se résume pas au travail : la semaine de quatre jours, la semaine de 38 heures et les crédits permettant l'aménagement de la carrière sont censés permettre une vie familiale et sociale normale.

Les personnes qui perçoivent une allocation doivent pouvoir bénéficier des fruits de la croissance. Le gouvernement ne les a pas oubliés dans la mesure où il a augmenté divers minimas et allocations. Les patients souffrant d'une affection chronique salueront aussi cette déclaration gouvernementale, car leurs besoins sont enfin pleinement reconnus.

Outre toutes ces mesures spécifiques, le gouvernement a adopté trois mesures structurelles qui méritent le qualificatif « excellente ». Les prévisions budgétaires pour les cinq prochaines années tiennent compte d'une augmentation des dépenses de sécurité sociale de 1,5 %. Le gouvernement dispose donc d'une marge de manœuvre qui lui permettra de poursuivre l'édification d'une société solidaire.

La seconde mesure structurelle, le fonds de vieillissement, nous permettra de maintenir le niveau des pensions légales. Il sera financé au moyen des recettes des licences UMTS.

En tot slot is er het pact tot schuldafbouw in de periode 2001-2005. Nooit meer willen we overheidsfinanciën zien ontsporen als in de jaren '80. Voorzichtigheid is dan ook geboden, ook inzake de economische en budgettaire ramingen. Zonder gezonde openbare financiën is geen volwaardig sociaal beleid mogelijk.

Et en guise de conclusion, le gouvernement a conclu un pacte de démantèlement de la dette pour la période 2001-2005. Nous ne voulons plus jamais assister au dérapage des finances publiques, comme dans les années quatre-vingt. Par conséquent, la prudence s'impose, également pour ce qui est des prévisions économiques et budgétaires. Sans finances publiques saines, il ne nous sera pas possible de mener une politique sociale digne de ce nom.

Ook in de zogenaamde liberale belastingverlaging is duidelijk een socialistische inbreng te herkennen. De hervorming komt ten goede aan de lage en middeninkomens. Ze bevat 65 miljard belastingverminderingen die lage en middeninkomens verhoudingsgewijs meer voordeel opleveren: verhoging van het belastingvrij minimum voor gehuwden, gehuwde gepensioneerden krijgen dezelfde verminderingen als samenwoners, aanvullende belastingvermindering voor eenoudergezinnen, verhoging van de forfaitaire beroepskosten voor werknemers en belastingvrijstelling voor de woon-werkverplaatsingskosten voor de werkgevers. Ondanks de afschaffing van de twee hoogste belastingtarieven, wordt het aandeel van de hogere inkomens groter. De progressiviteit van de personenbelasting neemt toe en wordt versterkt door de defederalisering van het kijk- en luistergeld.

On discerne clairement l'empreinte socialiste jusque dans les réductions d'impôts prétendument libérales. Cette réforme sera profitable aux bas et moyens revenus. Elle comprend des réductions fiscales d'un montant global de 65 milliards qui, proportionnellement, profiteront davantage aux bas revenus et aux revenus moyens : augmentation du minimum exonéré pour les personnes mariées, octroi aux pensionnés mariés des mêmes réductions que celles dont bénéficient les cohabitants, allègements fiscaux complémentaires pour les familles monoparentales, majoration des frais professionnels forfaitaires pour les salariés et dispense fiscale pour les frais de déplacement entre le domicile et le lieu de travail au bénéfice des employeurs. Malgré la suppression des deux taux d'imposition les plus élevés, la part des revenus supérieurs augmente. Le caractère progressif de l'impôt des personnes physiques est accrue et consolidée par la fédéralisation de la redevance radio-télévision.

Een regeringscommissaris zal een actieplan uitwerken voor de strijd tegen de fraude. Wij zullen hem onze ideeën daarover zo vlug mogelijk voorstellen in de commissie Financiën. Hij zal de doelstellingen moeten becijferen, de timing moeten respecteren, zijn beleid moeten toelichten en aan onze evaluatie onderwerpen.

Un commissaire du gouvernement élaborera un plan d'action pour lutter contre la fraude. Nous avons l'intention de lui exposer au plus tôt nos idées à ce sujet en commission des Finances. Le commissaire devra chiffrer ses objectifs, respecter le calendrier qui lui est imparti, exposer sa politique et la soumettre à notre évaluation.

De verklaring bevat ook een communautair hoofdstuk. Ik heb geen principieel standpunt over de vraag wat federaal moet blijven en wat niet, voor mij gelden als criteria beter bestuur en grotere efficiëntie, doorzichtigheid en eenvoud van de instellingen en een sterker democratisch draagvlak. Op basis van die criteria is mijn oordeel positief.

La déclaration de gouvernement comporte également un chapitre communautaire. Je n'ai pas d'opinion de principe quant aux matières qui doivent rester fédérales ou non. Mon évaluation de ce type de dossiers se fonde sur des critères comme une meilleure administration, une efficacité accrue, la transparence, la simplification des institutions et une assise démocratique plus large. Sur la base de ces critères, mon évaluation de l'accord est positive. N'était-ce le problème de Bruxelles et des communes de la périphérie, les lois communale et provinciale auraient été régionalisées depuis belle lurette. La plupart des compétences communales

Zonder het probleem van Brussel en de rand waren de gemeente- en provinciewet wellicht al veel eerder geregionaliseerd. De meeste gemeentelijke

bevoegdheden vallen immers onder Vlaamse voogdij, waarom dan niet de organisatie? De grotere fiscale bevoegdheid van de gewesten beantwoordt aan een gezond democratisch principe: wie uitgeeft, moet ook verantwoordelijk zijn voor de belastingheffing. Wij staan positief tegenover de herfinanciering van de gemeenschappen en tegenover de bijkomende middelen voor het onderwijs, alsook tegenover de logische regionalisering van de verkiezingsuitgaven voor de deelstaat-parlementen.

Ik heb echter grote vragen bij de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking. Komt een splitsing, die gepaard gaat met meer personeel en meer administratiekosten, het zuiden ten goede?

Na de grondige hervorming van de administratie die net achter de rug is dreigt een splitsing - en dus een nieuwe herstructurering - demotiverend te werken en de recente verworvenheden op de helling te zetten.

02.24 Marc Van Peel (CVP): Zowel Agalev als de SP zetten zich af tegen de regionalisering van ontwikkelingssamenwerking. Aangezien er ook weerstand bestaat in andere fracties, zal die regionalisering er niet komen, laten we dat alvast toegeven.

02.25 Dirk Van der Maelen (SP): Dat is niet mijn conclusie. Ik zal mijn houding bepalen op basis van de antwoorden die ik zal krijgen op mijn vragen. Wat zijn de gevolgen van de splitsing voor de coherentie van ons buitenlands beleid? De eerste minister ging in zijn beleidsverklaring uit van een tweesporenbeleid in Centraal-Afrika, gebaseerd op diplomatieke initiatieven en op ontwikkelingssamenwerking. Is dat laatste nog geloofwaardig wanneer een belangrijk deel van de bevoegdheden wordt overgeheveld?

Wij staan dus positief tegenover de globale beleidsverklaring die de uitvoering van een aantal socialistische beloften inhoudt. Onze fractie zal donderdag dan ook haar vertrouwen in de regering bevestigen. *(Applaus bij de meerderheid)*

02.26 Marc Van Peel (CVP): Achter de vragen van de heer Van der Maelen zit een zeer precieze mening. Ik feliciteer de premier indien hij collega Van der Maelen nog kan overtuigen om zijn

ressortissant à la tutelle flamande, pourquoi l'organisation ne serait-elle pas également transférée? Le renforcement des compétences fiscales des Régions répond à un principe démocratique sain : qui dépense doit également se charger de la perception de l'impôt. Nous accueillons favorablement le refinancement des Communautés et l'octroi de moyens complémentaires à l'enseignement, ainsi que la régionalisation - logique - des dépenses électorales pour les parlements fédérés.

En revanche, je m'interroge sur l'opportunité du transfert de la coopération au développement. La scission de ce département - qui entraînera nécessairement une augmentation des frais de personnel et d'administration - servira-t-elle véritablement les intérêts des pays du sud?

Après la toute récente réforme fondamentale de l'administration, la menace d'une scission - et, par conséquent, d'une nouvelle restructuration - ne risque-t-elle pas de remettre en cause les acquis fraîchement engrangés?

02.24 Marc Van Peel (CVP): Agalev, tout comme le SP, s'insurge contre la régionalisation de la coopération au développement. Puisque d'autres groupes s'y opposent également, considérons d'ores et déjà que cette régionalisation ne se concrétisera pas.

02.25 Dirk Van der Maelen (SP): Ce n'est pas ma conclusion. Je déterminerai mon attitude en fonction des réponses que je recevrai à mes questions. Quelles sont les conséquences de cette scission pour la cohérence de notre politique étrangère? Dans sa déclaration, le premier ministre a défini pour l'Afrique centrale une politique à double voie, fondée sur les initiatives diplomatiques et la coopération au développement. Cette dernière est-elle encore crédible si on transfère une grande partie des compétences?

Nous nous rallions globalement à la déclaration de gouvernement. Cet accord concrétise certains engagements pris par les socialistes. Notre parti confirmera jeudi la confiance qu'elle a accordée au gouvernement. *(applaudissements sur les bancs de la majorité)*

02.26 Marc Van Peel (CVP): Derrière les questions de M. Van der Maelen se cache une opinion très précise. Je félicite le premier ministre s'il parvient à convaincre M. Van der Maelen de

standpunten te herzien.

revoir son point de vue.

02.27 Dirk Van der Maelen (SP): Mijn bezorgdheid betreft de coherentie van ons buitenlands beleid. Moeten daarvoor geen maatregelen getroffen worden? Ik wacht op verduidelijking van de eerste minister en zal steeds mijn eigen mening blijven verkondigen.

02.27 Dirk Van der Maelen (SP): Ma préoccupation concerne la cohérence de notre politique étrangère. Des mesures ne devraient-elles pas être prises à ce sujet ? J'attends que le premier ministre fournisse des éclaircissements et je continuerai à prononcer à ma propre opinion.

02.28 Frieda Brepoels (VU&ID): Iedereen keek uit naar deze beleidsverklaring, die vorm moest geven aan de talloze beloften die in de afgelopen maanden werden gedaan. De budgettaire ruimte was beperkt, en de grote maatregelen dienden dus in de tijd te worden gespreid. De opbrengsten van de UMTS-licenties moeten zowel het Zilverfonds, de nieuwe economie, de NMBS als de verdere schuldafbouw ten goede komen. Is dat wel realistisch begrotingswerk?

In de tweede State of the Union moest heel wat worden gerealiseerd. Op communautair vlak kwam er eindelijk een doorbraak. In 1999 heeft VU-ID de verantwoordelijkheid opgenomen om vanuit de Vlaamse regering verdere institutionele stappen mogelijk te maken.

02.28 Frieda Brepoels (VU&ID): Chacun attendait avec impatience cette déclaration de politique générale, censée concrétiser les innombrables promesses des derniers mois. La marge budgétaire étant réduite, les mesures importantes ont dû être étalées dans le temps. Dès lors qu'il est prévu de répartir les recettes des licences UMTS entre le fonds de vieillissement, des investissements en faveur de la nouvelle économie, la SNCB et la diminution de la dette, ce budget peut-il être considéré comme réaliste ?

La deuxième discours sur l'état de l'Union laissait augurer de nombreuses réalisations. Une percée a enfin été réalisée en matière communautaire. En 1999, la VU-ID s'était donné pour mission d'entrer au gouvernement flamand pour favoriser d'autres avancées institutionnelles.

Dankzij en met de Volksunie werden in de periode 1970-1993 reeds veel bevoegdheden overgeheveld naar de deelstaten. Nu komen daar nog bevoegdheden bij: kieswetgeving, gemeente- en provinciewetten, ontwikkelingssamenwerking. De deelstaten zullen een eigen beleid kunnen voeren, zowel binnenlands als buitenlands. De Belgische ontwikkelingssamenwerking zal niet langer worden misbruikt om de problemen van Belgische bedrijven op te lossen. De deelstaten zullen, beter dan het federale niveau, kunnen inspelen op de verzuchtingen van de mensen. Minder *Union* maakt dus een betere *State*. Ook in Wallonië leeft het gevoel dat beide gemeenschappen belangen gemeen hebben en dat samenwerken mogelijk is. Het gebrek aan fiscale autonomie ontnam de deelstaten jarenlang de broodnodige bewegingsruimte. Nu komt daar verandering in.

Ook inzake fiscale autonomie komt er een trendbreuk: de deelstaten kunnen substantiële lastenverlagingen doorvoeren. Inzake de gewestbelastingen is de autonomie maximaal: ik

De nouvelles compétences viennent s'ajouter à celles – nombreuses – déjà été transférées aux entités fédérées au cours de la période 1970-1993 grâce à la Volksunie et avec le concours de celle-ci: la législation électorale, les lois communale et provinciale, la coopération au développement, etc. Les entités fédérées pourront mener leur propre politique, en ce qui concerne les affaires tant intérieures qu'extérieures. La coopération au développement belge ne sera plus détournée de ses objectifs légitimes pour voler au secours des entreprises belges en difficulté. Les entités fédérées pourront, mieux qu'au niveau fédéral, répondre aux aspirations de la population. Un peu moins d'union favorise donc un meilleur Etat. La Wallonie également a le sentiment que les deux Communautés ont des intérêts communs et qu'une réelle coopération est possible. Pendant des années, l'absence d'autonomie fiscale a privé les entités fédérées de toute marge de manœuvre. A présent, les choses changent.

Une rupture de tendance se dessine également en matière d'autonomie fiscale: les entités fédérées pourront procéder à des réductions substantielles des charges. Pour ce qui est des impôts régionaux,

denk aan registratierechten, verkeersfiscaliteit en grondfiscaliteit. Het akkoord over fiscale autonomie werd afgesloten voor het plan-Reynders. Dat geeft Vlaanderen de kans dat plan te versterken en waar nodig aan te vullen met eigen fiscale stimuli.

Wij zijn echter niet euforisch. Inzake gemeenschapsfiscaliteit werd weinig vooruitgang geboekt, aangezien de Grondwet zulks voorlopig niet mogelijk maakt.

Er komt geen echte belastinghervorming, het is niet veel meer dan een verlaging van de personenbelasting. Men keert terug naar een normale fiscale toestand. De werkende bevolking krijgt nu wat meer ademruimte. Voor een echte belastinghervorming is echter meer nodig. Het idee van de actieve welvaartstaat wordt hier losgelaten. De inkomensongelijkheid stijgt nog. Men had de vraag moeten stellen of er geen andere belastinggrondslagen mogelijk waren dan arbeid. Van een structurele hervorming van de aftrekmogelijkheden is ook weinig terecht gekomen. Waar is de ecologische bijsturing van het belastingplan?

02.29 Marc Van Peel (CVP): Dat legt mevrouw Aelvoet op dit ogenblik uit aan de pers.

02.30 Frieda Brepoels (VU&ID): De groene partner heeft veel behoefte aan contact met de pers, dat is ook ons al opgevallen. De isolatiepremie is zeer beperkt. Misschien is hier een rol voor de deelstaten weggelegd.

02.31 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): De fiscale hervorming gaat inderdaad hoofdzakelijk over de hervorming van de personenbelasting. Het leggen van groene accenten hierin is zeer moeilijk, want dan zou men zich mengen met gewestelijke bevoegdheden.

02.32 Frieda Brepoels (VU&ID): Minister Reynders is te veel minister van personenbelasting.

Er gaat te weinig aandacht naar een betere belastinginning. De fiscale administratie is onderbemand en dat leidt tot een ongelijke behandeling.

Wij staan kritisch ten overstaan van het sociale luik

l'autonomie sera maximale : je citerai les droits d'enregistrement, la fiscalité afférente à la circulation et les impôts fonciers. L'accord sur l'autonomie fiscale est antérieur au plan Reynders. Il permettra à la Flandre de renforcer ce dernier et de le compléter, si besoin est, en y adjoignant des incitants fiscaux.

Nous ne nous laisserons toutefois pas emporter par l'euphorie. On n'enregistre guère de progrès dans le domaine de la fiscalité communautaire, la Constitution ne le permettant pour l'instant.

Il n'y aura pas de véritable réforme fiscale. Tout au plus s'agit-il d'une réduction de l'impôt des personnes physiques. Ce n'est jamais qu'un retour à la normale. La population active disposera d'un peu plus de liberté de manœuvre. Une véritable réforme fiscale doit aller plus loin. Le principe de l'Etat social actif est abandonné. L'inégalité des revenus ne fera que s'accroître. Il aurait fallu envisager d'autres assiettes de l'impôt que les revenus du travail. De même, on n'observe aucune réforme structurelle des dépenses déductibles. Qu'en est-il des intonations écologistes de ce plan fiscal ?

02.29 Marc Van Peel (CVP): C'est ce que madame Aelvoet est en train d'expliquer aux journalistes.

02.30 Frieda Brepoels (VU&ID): Les partis écologistes éprouvent apparemment le besoin d'entretenir de nombreux contacts avec les journalistes. Nous l'avons également remarqué. La prime pour l'isolation des habitations est très modique. Les entités fédérées ont peut-être un rôle à jouer dans ce domaine.

02.31 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): La majeure partie de la réforme fiscale a effectivement trait à l'impôt des personnes physiques. Il nous est très difficile de marquer cette réforme de notre empreinte écologiste, car si nous le faisons, nous empiéterions sur des compétences régionales.

02.32 Frieda Brepoels (VU&ID): Le ministre Reynders axe trop sa politique sur l'impôt des personnes physiques.

Il n'est pas suffisamment attentif à l'amélioration de la perception de l'impôt. L'administration fiscale manque de personnel et cette pénurie est pour les contribuables la cause d'une inégalité de traitement.

Nous adoptons une position critique envers le volet

en de mobiliteitsproblematiek. Minder *Union* zou wel eens de oplossing kunnen zijn. Over het Zilverfonds blijft veel onduidelijkheid bestaan. Het globale beeld van de sociale zekerheid wordt erdoor aan het oog onttrokken. Ook inzake gezondheidszorgen wordt het globale debat niet gevoerd. Rond het sociale statuut voor de zelfstandigen blijft het stil. Het statuut wordt niet aantrekkelijker gemaakt door een paar cosmetische aanpassingen.

Het tewerkstellingsbeleid roept heel wat vraagtekens op; Men gaat ervan uit dat elke vacature automatisch wordt opgevuld door de arbeidsreserve, maar dat is niet de realiteit. Men negeert bovendien de regionale verschillen. Het banenplan zou zelfs de conjuncturele stijging van de activiteitsgraad volledig teniet kunnen doen.

Het blijft onduidelijk of men zal blijven vasthouden aan de loonnorm.

Met een groene minister zou het mobiliteitsprobleem moeten worden opgelost, maar nu blijkt dat we in deze legislatuur geen verbetering van het binnenlands treinverkeer moeten verwachten. Ook voor de verkeersveiligheid worden geen middelen vrijgemaakt. Over de verbeterde werking van het overheidsapparaat, de vereenvoudiging van de administratie, de nieuwe politieke beleidscultuur en de justitie horen we niets meer. Hetzelfde geldt voor de modernisering en vereenvoudiging van de administratie. We hebben alleen een heuse carrousel van regeringscommissarissen zien ontstaan. Men zou ze beter afschaffen.

Het *e-government* van minister Daems overlapt met het mediabeleid en andere beleidsinstrumenten. Bovendien zit hij in een ambiguë situatie als voogdijminister van Belgacom en het BIPT.

Het gevaar bestaat dat andere zaken de politieke agenda zullen bepalen, zoals een paar snel genomen regeringsmaatregelen. Waarom zegt de beleidsverklaring zo weinig over het Belgisch EU-voorzitterschap ! Waarom verwijst men nog naar de Belgische houding ten aanzien van Oostenrijk?

De budgettaire ruimte voor de volgende jaren ligt nu vast. De fiscale hervorming, het communautair akkoord, het Zilverfonds,... moeten nog hun eerste uitvoering krijgen. Andere plannen worden uitgesteld. Enkel door daden kan het vertrouwen van de burger worden hersteld. De eerste minister gaf een aantal zwakheden toe, maar zonder

social et la problématique de la mobilité. La solution à ces problèmes consisterait peut-être à régionaliser certains secteurs. Quant au fonds de vieillissement, les contours en sont encore très indistincts. Il n'est dès lors plus possible d'avoir une vision globale de la sécurité sociale. En matière de soins de santé. De même, le gouvernement élude le débat global. Et concernant le statut social des indépendants, c'est le silence radio. Les quelques aménagements cosmétiques que le gouvernement y apporte ne sont pas de nature à rendre ce statut plus attrayant.

La politique en matière d'emploi suscite de nombreuses interrogations. On se base en effet sur le principe qu'il est pourvu à chaque emploi vacant par la réserve de main d'œuvre, mais cela ne correspond pas à la réalité. On ignore par ailleurs les différences régionales. Le plan pour l'emploi pourrait même complètement neutraliser l'augmentation conjoncturelle du taux d'activité.

Il n'est pas certain que la norme salariale sera maintenue.

L'arrivée d'une ministre écologiste à la tête du département des Transports avait fait naître l'espoir de voir résolu le problème de la mobilité, mais il apparaît à présent qu'il ne faut pas s'attendre au cours de cette législature à une amélioration du trafic ferroviaire intérieur. Quant à la sécurité routière, elle devra également se passer de tout moyen supplémentaire.

Il n'est plus question d'une amélioration du fonctionnement de l'appareil administratif, de la simplification et de la modernisation de l'administration, de la nouvelle culture politique et de la justice. En revanche, les commissaires du gouvernement se sont succédés. On ferait mieux de supprimer ces postes.

L'*e-government* du ministre Daems fait double emploi avec la politique en matière de médias et d'autres instruments politiques. En outre, ayant Belgacom et l'IBPT sous sa tutelle, le ministre se trouve dans une position ambiguë.

Le risque est réel que d'autres éléments comme des mesures gouvernementales prises à la hâte détermineront l'agenda politique. Pourquoi n'est-il pratiquement pas question dans la déclaration gouvernementale de la présidence belge de l'UE ? Pourquoi fait-on encore référence à l'attitude de la Belgique vis-à-vis de l'Autriche ?

La marge budgétaire pour les années à venir est à présent fixée. La réforme fiscale, l'accord communautaire, le fonds de vieillissement, etc. doivent encore être concrétisés alors que d'autres projets sont postposés. La confiance du citoyen ne pourra être rétablie qu'en passant aux

bijsturing zal dit aantal bij de volgende beleidsverklaring toenemen. Onze fractie zal dit door de regeringspolitiek permanent te evalueren, trachten te doen. (*Applaus*)

actes. Si le premier ministre a reconnu quelques points faibles, ceux-ci se multiplieront s'il n'opère pas une correction de la politique actuelle. Mon groupe a l'intention d'évaluer en permanence la politique du gouvernement. (*Applaudissements*)

02.33 Daniel Féret (FN): De eerste minister slaat ons nu al een jaar lang om de oren met de economische groei, daarin bijgestaan door het koor van de drie politieke families van de paars-groene coalitie, die elk hun eigen refrein afdreunen. De oogst is echter heel mager. De "minihervorming" van de belastingen zal pas in 2003 ten uitvoer kunnen worden gebracht.

Er zouden zo'n 50.000 nieuwe banen worden gecreëerd, maar wie heeft daar met de arbeidsduurvermindering nog een duidelijk zicht op? Er wordt altijd beweerd dat de vertegenwoordigers van extreem-rechts idioten zijn. Ik had echter gelijk toen ik vorig jaar lucht gaf aan mijn twijfels over de bekwaamheid van de regeringscommissaris belast met de administratieve vereenvoudiging. De regering heeft ze uiteindelijk de laan moeten uitsturen.

Erger is dat de gepensioneerden en de verpleegkundigen door de regering volledig over het hoofd werden gezien.

De regering heeft daarentegen heel wat meer oog voor de asielzoekers. Het aanzuigefect van de regularisatieprocedure werd uiteraard onderschat : de migratiestroom is nog nooit zo groot geweest.

Ik wil echter de grote hoffelijkheid onderstrepen van de eerste minister, die niets heeft losgelaten over het verleden van de minister van Buitenlandse Zaken. Het was immers de heer Michel die het Oostenrijkse FPÖ als de baarlijke duivel had voorgesteld, terwijl hij bijna op hetzelfde moment het dictatoriaal regime van Kabila in Kongo alle lof toezwaaide. De magere oogst van de economische groei heeft op zijn minst dan toch dat mogelijk gemaakt. Wat een klucht!

02.34 Martine Dardenne (ECOLO-AGALEV): Dit akkoord geeft ons op sommige punten geheel voldoening.

Dat geldt bijvoorbeeld voor de structurele en duurzame herfinanciering van de gemeenschapsbevoegdheden, waaronder het preventiebeleid, wat een van de krachtlijnen is van de groene gedachte en van wezenlijk belang is voor

02.33 Daniel Féret (FN): Voilà un an que le premier ministre berce les Belges sur l'air de la croissance, seriné par les trois composantes de l'Arc-en-ciel, chacune à sa manière.

Pourtant, la récolte est on ne peut plus maigre : la « réformette » de la fiscalité ne pourra guère se concrétiser qu'en 2003.

Quelque 50.000 emplois seraient créés mais, avec la réduction du temps de travail, comment y comprendre quelque chose ?

L'extrême-droite est toujours réputée stupide. Mais j'avais raison, l'an passé, d'émettre des doutes quant aux compétences de la commissaire gouvernementale à la simplification administrative : le gouvernement a bien dû finir par s'en séparer.

Il y a plus grave : les retraités et les infirmiers restent les grands oubliés de la réforme gouvernementale.

Le gouvernement marque davantage de sollicitude à l'égard des demandeurs d'asile. On a bien entendu sous-estimé l'effet attractif de la procédure de régularisation : les flux migratoires n'ont jamais été aussi importants.

Je veux néanmoins rendre hommage à l'extrême courtoisie du premier ministre, resté discret sur le passé du ministre des Relations extérieures. C'est M. Michel qui a voué aux gémonies le FPÖ autrichien au moment même où il encensait le régime dictatorial de Kabila au Congo. Les maigres fruits de la croissance ont au moins permis ceci. C'est une bouffonnerie

02.34 Martine Dardenne (ECOLO-AGALEV): Certains points de l'accord nous paraissent particulièrement satisfaisants.

Il en va ainsi du refinancement structurel et durable des compétences communautaires, dont celles des politiques de prévention, lignes de force de la pensée écologique et éléments primordiaux d'une vision politique à long terme.

een beleidsvisie op lange termijn.

Wat het mobiliteitsvraagstuk betreft, blijft het energieprobleem onopgelost. Daar moet een geloofwaardig antwoord op gevonden worden, temeer daar deze kwestie samenhangt met andere dossiers en ook uitlopers heeft in internationale verbintenissen, onder meer met betrekking tot de broeikasgassen.

Opmerkenswaardig is de aandacht van deze regering voor duurzame ontwikkeling en openbaar vervoer. Dankzij investeringen in de infrastructuur zal een goed werkend binnenlands vervoersnet kunnen worden uitgebouwd.

Het verheugt ons dat het tienjarenplan dat de NMBS binnenkort moet aannemen garanties voor de toekomst biedt.

Er zijn nog andere belangrijke zaken verworven. Zo zal de regering voortaan de oriëntaties van de NMBS kunnen vaststellen.

De fiscale neutraliteit ten aanzien van de levenskeuze is een goede zaak, maar moet gepaard gaan met een sociale aanpassing, die voornamelijk de vrouwen ten goede moet komen.

De verlaging van de belasting op arbeid is interessant maar schendt vaak het principe van de fiscale neutraliteit. Er moet naar een evenwicht worden gezocht. Tevens moet milieuonvriendelijk gedrag fiscaal worden ontmoedigd.

De ontwikkeling van de actieve welvaartsstaat wordt geconcretiseerd door een collectief en sociaal beleid, preventie en een eerste aanzet tot de uitvoering van de opgeworpen ideeën met betrekking tot duurzame ontwikkeling. Dankzij de verhoging van de begroting voor volksgezondheid zal er meer geld naar palliatieve verzorging kunnen gaan, wat een weerslag zal hebben op onze discussies over euthanasie.

Wij betreuren evenwel de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking, omdat dit niet ten goede zal komen aan de ontwikkeling van de armste landen, maar veeleer zal uitdraaien op een promoten van de buitenlandse handel. Ontwikkelingshulp is primordiaal : het is het antwoord bij uitstek op het migratieprobleem.

Wij vinden dit plan in globo aanvaardbaar, en zullen het dan ook goedkeuren (*Applaus bij Ecolo-Agalev*)

(*Wanneer de eerste minister het spreekgestoelte*

En ce qui concerne la mobilité, la question énergétique reste certes à résoudre. Elle est fondamentale. Il faut y apporter une réponse crédible, d'autant qu'elle est liée à d'autres dossiers ainsi qu'à des engagements internationaux sur les gaz à effets de serre.

Il est intéressant de remarquer l'attachement du gouvernement au développement durable, à la promotion des transports en commun. Les investissements en infrastructure vont permettre le développement d'un réseau intérieur performant.

Le plan décennal de la SNCB doit être adopté rapidement et constituera une garantie pour l'avenir, ce dont nous nous réjouissons.

Il y a d'autres acquis majeurs: désormais, le gouvernement aura le pouvoir d'indiquer à la SNCB les orientations à prendre.

Le principe de la neutralité fiscale des choix de vie nous satisfait, mais il doit être accompagné d'aménagements sociaux, en faveur des femmes notamment.

Les allègements de la fiscalité sur le travail sont une bonne chose, mais la neutralité fiscale est souvent atteinte. L'équilibre doit être recherché. Les atteintes à l'environnement doivent également être intégrées dans la politique fiscale.

Le développement de l'État social actif se concrétise par une politique sociale et collective, la prévention et un début de concrétisation des idées émises en matière de développement durable. L'augmentation du budget de la santé publique permet de développer notamment les soins palliatifs, ce qui a un impact sur nos discussions relatives à l'euthanasie.

Mais le processus de régionalisation de la coopération au développement est regrettable dans le sens où il ne favorisera pas le développement des pays les plus pauvres, mais ira plutôt dans le sens d'une promotion du commerce extérieur. L'aide au développement est primordiale : elle représente la réponse à la problématique des flux migratoires.

Nous trouvons le plan acceptable et nous le voterons. (*Applaudissements sur les bancs d'Ecolo-Agalev*)

(*Au moment où le Premier ministre monte à la*

beklimt, zijn de ministers Duquesne, Vandenbroucke en Reynders aanwezig op de regeringsbanken)

tribune, les ministres Duquesne, Vandenbroucke et Reynders sont présents au banc du gouvernement).

02.35 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Ik wil iedereen danken die een bijdrage heeft geleverd aan het debat, ook als sommigen hetzelfde bleven herhalen, zoals de heren Annemans en Van Peel.

02.35 **Guy Verhofstadt**, premier ministre : Je tiens à remercier tous les participants au débat, même si certains, comme MM. Annemans et Van Peel, n'ont fait que se répéter.

Men heeft verklaard dat te weinig aandacht gaat naar veiligheid. Het omgekeerde is waar: we zullen het veiligheidsplan integraal uitvoeren en in 2001 zullen de middelen voor justitie, politie en binnenlandse zaken meest van al stijgen. Meer middelen alleen lossen de problemen niet op, maar ze zijn wel nodig voor een oplossing.

D'aucuns ont reproché au gouvernement de ne pas accorder suffisamment d'attention à la sécurité. Rien n'est moins vrai : le plan de sécurité sera appliqué intégralement et, en 2001, les augmentations budgétaires les plus importantes concerneront la justice, la police et l'intérieur. S'il est clair que ces augmentations budgétaires seules ne résoudront pas tous les problèmes, elles n'en sont pas moins une condition indispensable.

Een tweede verwijt was dat de regering minder uit geeft dan uit de verklaringen van sommigen kon worden afgeleid. Dat is juist: de regeringsleden hebben een aantal voorstellen gelanceerd, die verder gingen dan wat uiteindelijk weerhouden is in de beleidsverklaring.

Un deuxième reproche adressé au gouvernement est que les dépenses seront en définitive inférieures à ce qu'avaient donné à penser certaines déclarations. C'est exact. Les membres du gouvernement avaient formulé une série de propositions qui allaient au-delà des mesures qui ont été retenues dans le cadre de la déclaration de politique générale.

Het is onjuist wat de heer Van Peel beweert dat er volgend jaar geen fiscale maatregelen zijn.

M. Van Peel ne dit pas la vérité quand il affirme qu'aucune mesure fiscale ne sortira ses effets l'année prochaine.

In 2001 worden er maatregelen getroffen voor een bedrag van 26 miljard. Het gaat vooral om fiscale en sociale maatregelen. In 2001 wordt 45 miljard besteed. Dit bedrag loopt jaarlijks op tot 140 miljard in 2005.

En 2001, nous prendrons des mesures pour un montant de 26 milliards. Il s'agira pour l'essentiel de mesures fiscales et sociales. En 2001, nous dépenserons 45 milliards dans le cadre de notre réforme fiscale. Et ce montant augmentera chaque année, pour atteindre 140 milliards en 2005.

Volgens de Hoge Raad voor Financiën zou er in 2005 een budgettaire marge van 300 miljard zijn. Het klopt inderdaad dat we dit bedrag niet volledig hebben besteed. We doen dit niet omdat we begrotingen met een financieel overschot willen verkrijgen. Dit zal voor het eerst sinds 1950 zo zijn! Daardoor sluiten we ons aan bij de tendens in de ons omringende landen.

Selon le Conseil supérieur des Finances, nous devrions disposer en 2005 d'une marge budgétaire de 300 milliards. Il est exact que nous n'avons pas affecté la totalité de ce montant. Si nous avons agi ainsi, c'est pour disposer d'un excédent budgétaire. Ce sera la première fois depuis 1950 ! Nous nous inscrivons ainsi dans la tendance qui se manifeste dans les pays voisins.

Zeventig miljard wordt opzij gezet, met andere woorden 0,7 procent van het bruto binnenlands product. Bovendien schatten we de budgettaire ruimte in 2005 voor 90 miljard frank voorzichter in dan de Hoge Raad voor Financiën.

Nous nous constituons un bas de laine de 70 milliards, soit 0,7 % du PIB. Par ailleurs, notre évaluation de la marge budgétaire disponible en 2005 est plus prudente que celle du Conseil supérieur des Finances, et la prudence accrue dont nous faisons preuve peut être chiffrée à 90 milliards.

02.36 **Marc Van Peel** (CVP): Ik dacht dat de

02.36 **Marc Van Peel** (CVP): Il me semblait qu'il

afpraak was dat de eerste minister zou antwoorden na alle sprekers gehoord te hebben. Nu krijgt de regering twee keer het laatste woord.

De **voorzitter**: U weet dat de regering altijd het woord kan vragen.

02.38 Marc Van Peel (CVP): De eerste minister moet niet ons overtuigen van het veiligheidsbeleid, maar wel zijn eigen minister van justitie. Het ritme van de schuldafbouw was de laatste twee jaren van de vorige regeerperiode groter dan wat nu wordt vooropgesteld.

02.39 Eerste minister Guy Verhofstadt : Dat laatste klopt helemaal niet: we dalen al in 2003 onder de honderd procent in plaats van in 2005.

Ik wil er nog maar eens op wijzen dat de basishypothese waarvan de regering is uitgegaan voor de opmaak van de begroting voorzichtiger is dan de prognoses van de Hoge Raad voor Financiën. Liever heeft de regering het begrotingsoverschot willen veilig stellen tot eind 2005.

We nemen volgens sommigen beslissingen die deze legislatuur overschrijden. Een langetermijnvisie kan toch geen verwijt zijn? Wetten die in dit parlement worden goedgekeurd, overschrijden altijd de duur van een legislatuur. Het is evident dat de fiscale hervormingen ook na deze legislatuur gevolgen zullen hebben.

Wij kondigen fiscale maatregelen aan, drie jaar vóór de volgende verkiezingen en geen drie maanden voordien, zoals de CVP dat wel deed voor de vorige federale verkiezingen. Ik meen dat dit argument dus onterecht is.

02.40 Marc Van Peel (CVP): Ons argument is gebaseerd op het feit dat er voor de gemeenteraadsverkiezingen een hele reeks beloftes werden gedaan. Uiterekend deze beloftes worden verwezen naar 2007. De eerste minister kan echter geen enkele garantie geven dat hij die beloftes ook effectief zal kunnen waarmaken.

02.41 Eerste minister Guy Verhofstadt : Dit argument snijdt geen hout: als we de Hoge Raad van Financiën zouden volgen, kon het vlugger,

était convenu que le premier ministre répondrait après avoir entendu tous les orateurs. Or, voilà que le gouvernement reçoit par deux fois la parole en dernier.

02.37 Le président: Vous savez que le gouvernement peut demander la parole à tout instant.

02.38 Marc Van Peel (CVP): Ce n'est pas nous que le premier ministre doit convaincre du bien-fondé de sa politique en matière de sécurité, mais son propre ministre de la Justice. Au cours des deux dernières années sous le gouvernement précédent, le rythme du démantèlement de la dette était plus élevé que ce qui est proposé aujourd'hui.

02.39 Guy Verhofstadt, premier ministre : Votre dernier propos est inexact : nous passerons en-dessous des 100 pour cent en 2003 plutôt qu'en 2005. (*Poursuivant en français*)

Je veux souligner, une fois de plus, que l'hypothèse de base sur laquelle le gouvernement s'est appuyé pour établir le budget était plus prudente que celle du CSF. Le gouvernement a préféré créer un surplus d'excédents budgétaires allant jusqu'à la fin 2005.

Certains prétendent que nous prenons des décisions dont les effets se feront sentir après la présente législature. L'on ne saurait nous reprocher d'avoir une vision à long terme. Les effets des lois votées au Parlement dépassent en tout état de cause la durée d'une législature. Il est donc évident que les réformes fiscales produiront également des effets après la présente législature. Nous annonçons des mesures fiscales trois ans et non trois mois avant les élections, comme l'avait fait le CVP avant les dernières élections fédérales. Votre argument ne me paraît dès lors pas fondé.

02.40 Marc Van Peel (CVP): Notre argument est fondé sur le fait que de nombreuses promesses avaient été faites avant les élections communales. Et ce sont justement ces promesses dont la réalisation a été repoussée à 2007. Et le premier ministre ne peut nous donner la moindre garantie qu'il sera en mesure de les honorer.

02.41 Guy Verhofstadt, premier ministre : Votre argument ne tient pas. Si nous suivions le Conseil supérieur des Finances, nous pourrions accélérer

maar wij zijn voorzichtig en spreiden de maatregelen. Misschien kunnen we bepaalde fasen vervroegen, maar later op onze beslissingen moeten terugkomen, als de conjunctuur minder gunstig zou zijn, is veel erger.

De regering wil een sociaal beleid, een belastingverlaging en een verhoging van de koopkracht, de hele regering wil een groene fiscaliteit. Wij delen geen punten uit, men zal ons niet verdelen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Deze regering bestaat niet uit afgunstige partijen. Afgunst en naijver hebben in het verleden te veel kapot gemaakt.

Het communautair akkoord bewijst dat de regering goed heeft gewerkt. Naijver tot in de regering zelf heeft dat vroeger verhinderd. Een nieuw communautair klimaat heeft een oplossing mogelijk gemaakt voor dossiers die al jaren op een oplossing wachtten.

De belastingverlaging zou te traag verlopen. Ik wil in dit verband een aantal cijfers geven inzake de koopkracht in 2001 en 2002.

In 2001 en 2002 zal de koopkracht stijgen dankzij de door de regering vastgestelde fiscale maatregelen : een belastingverlaging ten belope van 29 miljard in 2001 en de indexering van de belastingschalen zijn samen goed voor 56 miljard belastingvermindering. In 2002 zal de belastingvermindering 38 miljard bedragen, de weerslag van de indexering van de belastingschalen niet meegerekend.

29 miljard in 2001 en 34 miljard in 2002. Dat is toch niet te verwaarlozen. Dit is noodzakelijk voor de verhoging van de koopkracht.

We zullen een systeem van een terugstortbaar belastingkrediet invoeren ten gunste van personen met lage inkomens en met kinderen.

Het belastingkrediet voor de lage inkomens moet de werkloosheidsvallen bestrijden. Het budget gezondheidszorgen ondergaat bovendien de meeste hervormingen. De organisatie ervan zal grondig verschillen van het verleden, onder meer door de maximale gezondheidsfactuur. In de geneesmiddelensector worden belangrijke

notre réforme. Mais nous préférons faire preuve de prudence et étaler l'instauration de ces mesures. Nous pourrions peut-être anticiper certaines phases, mais il serait bien plus grave de devoir revenir sur nos décisions si la conjoncture devenait moins favorable.

Le gouvernement veut mener une politique sociale, réduire la pression fiscale et augmenter le pouvoir d'achat des citoyens. De surcroît, l'ensemble du gouvernement est partisan d'une fiscalité écologiste. Je m'oppose à ce que l'action de chaque ministre soit jugée individuellement pour ne donner à personne l'occasion de diviser nos rangs. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*. Mon gouvernement ne compte pas de partis envieux en son sein. Dans le passé, l'envie et la jalousie ont causé trop de dommages.

L'accord communautaire qui a été conclu démontre que le gouvernement a fourni de l'excellente besogne. Naguère, des jalousies qui s'étaient infiltrées jusqu'au sein même du gouvernement avait empêché un tel accord. L'avènement d'un nouveau climat communautaire a permis de débloquent des dossiers en souffrance depuis des années.

Les mesures de réduction de l'impôt seraient trop étalées dans le temps. Je souhaiterais dans ce cadre vous communiquer un certain nombre de chiffres concernant le pouvoir d'achat en 2001 et en 2002.

On assistera, en 2001 et en 2002, à l'augmentation du pouvoir d'achat grâce à des mesures fiscales décidées par le gouvernement : une diminution d'impôts à concurrence de 29 milliards en 2001 sera accompagnée par l'indexation des barèmes fiscaux, soit au total 56 milliards d'allègement fiscal. En 2002, la diminution d'impôts se chiffrera à 38 milliards, sans tenir compte de l'indexation des barèmes fiscaux.

29 milliards en 2001 et 34 milliards en 2002. Il ne faut pas sous-estimer ces montants. Ces mesures sont nécessaires pour accroître le pouvoir d'achat.

Nous allons instaurer un système de crédit d'impôt à reverser aux personnes à bas revenus et avec charge d'enfants.

Le crédit d'impôt pour les faibles revenus devra contribuer à lutter contre les pièges à chômage. Le budget des soins de santé fera l'objet des réformes les plus importantes. Son organisation sera entièrement repensée, entre autres par l'introduction de la facture maximale en matière de soins de santé. Des mesures importantes seront

maatregelen genomen. Er komen ook voor 20 miljard frank nieuwe investeringen in de gezondheidszorgen.

Het asielbeleid moet gewijzigd worden. Het kan de problemen immers niet oplossen. De instroom van asielzoekers is te groot. De financiële steun aan asielzoekers vormt een van de problemen, de versnelling van de regularisatieprocedure verdient evenveel aandacht.

Zal de loonnorm in het interprofessioneel akkoord worden opgenomen ? Wij zullen de wet ter vrijwaring van het concurrentievermogen toepassen bij de evaluatie van het akkoord.

Voor de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking zal een grondige analyse plaatsvinden, in samenwerking met de bevoegde commissies. Het is duidelijk dat er nu problemen zijn onder meer inzake het uitzenden van professoren.

De heer Eerdekenen vraagt zich af welke gevolgen de liberalisering van de energiesector zal hebben voor de gemeente-inkomsten. Wanneer de distributievenootschap zal worden opgericht, zullen de gemeenten er aandeelhouder in zijn, en derhalve inkomsten ontvangen. Het probleem is dat die netwerkbeheerder nog moet worden opgericht. Wij zullen daar dra werk van maken.

De negatieve gevolgen van de belastinghervorming voor de gemeenten zullen gecompenseerd worden door de snellere doorstorting van de door de federale staat aan de gemeenten verschuldigde bedragen. Ook de verlaging van het aantal bestaansminimumtrekkers zal de stijging van de gemeentelijke uitgaven compenseren.

Tot slot wil ik nog verwijzen naar de verwijten die nogmaals werden geuit aan het adres van de minister van Buitenlandse Zaken inzake zijn Oostenrijkbeleid. Ik stel vast dat de partij van Jörg Haider ondertussen reeds de helft van haar kiezers verloor. Laten we hopen dat dit ook in België gebeurt bij gelijkaardige partijen. *(Applaus bij de meerderheid)*

02.42 Marc Van Peel (CVP): Ik wil niet repliceren, maar wel mijn teleurstelling uiten over het niet respecteren van de afspraken in de conferentie van de voorzitters. Daar was overeengekomen dat de premier morgen zou antwoorden. Vandaag heeft hij

prises dans le secteur des médicaments. De nouveaux investissements de l'ordre de 20 milliards de francs sont prévus dans le secteur des soins de santé.

Il faut modifier la politique en matière d'asile. Celle-ci ne permet en effet pas de résoudre les problèmes. L'afflux de demandeurs d'asile est trop important. L'aide financière accordée aux demandeurs d'asile constitue un des problèmes, mais il faut également veiller à accélérer la procédure de régularisation.

La norme salariale sera-t-elle reprise dans l'accord interprofessionnel ? Nous appliquerons la loi sur la compétitivité des entreprises pour évaluer l'accord.

Il faut, avec les commissions compétentes, soumettre la défédéralisation de la coopération au développement à une analyse approfondie. Il est clair que des problèmes se posent actuellement, notamment en ce qui concerne l'envoi d'enseignants.

M. Eerdekenen s'interroge au sujet des effets de la libéralisation du secteur de l'énergie sur les revenus des communes. Quand la société de distribution sera créée, les communes en seront actionnaires ; elles auront donc des revenus. Le problème vient de ce que la société gestionnaire du réseau était encore à créer. Nous la mettrons sur pied.

Les effets négatifs de la réforme fiscale pour les communes seront compensés par la réduction du retard dans les remboursements de l'État fédéral aux communes. Par ailleurs, la diminution du nombre de « minimexés » compensera l'augmentation des dépenses communales.

Pour terminer, je voudrais revenir sur les reproches dont le ministre des Affaires Étrangères a à nouveau fait l'objet en ce qui concerne sa politique vis-à-vis de l'Autriche. Je constate qu'entre-temps le parti de Jörg Haider a déjà perdu la moitié de son électorat. Espérons qu'en Belgique des partis similaires connaissent la même évolution. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*

02.42 Marc Van Peel (CVP): Je ne souhaite pas répliquer mais plutôt exprimer ma déception face au non respect des accords conclus en Conférence des présidents. Il y avait été convenu que le premier ministre répondrait demain. Aujourd'hui, il a pu jouer

een medianummertje kunnen opvoeren, wellicht in afspraak met de Kamervoorzitter, aan wiens goede bedoelingen ik nu wel begin te twijfelen. Aangezien de afspraken over het goede verloop van het debat niet worden gevolgd, zien wij geen enkele reden om morgen de afgesproken spreektijd te respecteren.

De **voorzitter**: Krachtens artikel 100 van het Reglement krijgt een minister het woord wanneer hij dat vraagt. De replieken maken ook deel uit van die reglementaire procedure.

un numéro devant les médias et ce, peut-être avec l'accord du président de la Chambre dont je commence à douter des bonnes intentions. Etant donné que les accords concernant le bon déroulement du débat ne sont pas respectés, nous ne voyons aucune raison de respecter demain les temps de parole convenus.

Le **président**: Conformément à l'article 100 de la Constitution un ministre reçoit la parole lorsqu'il la demande. Les répliques sont également visées par cette procédure.

02.43 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Ik sluit mij aan bij de heer Van Peel. De afspraak was dat er morgen zou geantwoord en gerepliceerd worden. Dit is een manipulatie van het debat.

02.43 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Je suis d'accord avec M. Van Peel. Selon l'accord la réponse et les répliques devaient être données demain. On manipule le débat.

02.44 Frieda Brepoels (VU&ID): Wij hebben er inhoudelijk geen probleem mee dat de eerste minister nu al antwoordde. Dat gebeurde ook vorig jaar. Maar het is wel tegen de in conferentie van voorzitters gemaakte afspraken. Veel collega's hebben dit antwoord niet gehoord.

02.44 Frieda Brepoels (VU&ID): Nous n'avons pas véritablement d'objections à ce que le premier ministre réponde aujourd'hui. Ce fut déjà le cas l'année passée. Mais ce qui vient de se produire est contraire à l'accord conclu en Conférence des présidents. De nombreux collègues n'ont pas entendu la réponse du premier ministre.

02.45 Hugo Coveliers (VLD): Dit wordt hilarisch. Men houdt hier een aantal toespraken. Men stelt vragen, en nu is men ontevreden dat er een antwoord wordt gegeven!

02.45 Hugo Coveliers (VLD): Cette situation frise le ridicule. On prononce des discours, on pose des questions et on exprime son mécontentement parce que des réponses sont données.

02.46 De voorzitter : Wij zetten het debat morgen verder.

02.46 Le président : Nous poursuivrons le débat demain.

*De vergadering wordt gesloten om 19.15 uur.
Volgende vergadering donderdag 19 oktober om 10 uur.*

La séance est levée à 19.15 heures. Prochaine séance le jeudi 19 octobre à 10.00 heures .